

Суботні біблійні
уроки

Проникливі

уроки з книги

Icaï (II)

Том 92, №4

Жовтень - грудень 2016 року

Суботні біблійні уроки

*Проникливі
уроки з книги
Ісаї (II)*

Жовтень - грудень 2016 року

Зміст

1.	<i>Криза на Небі</i>	5
2.	<i>Голос в пустелі</i>	10
3.	<i>Зустріч Месії</i>	15
4.	<i>Розрада та турбота Творця</i>	20
5.	<i>Споглядаючи Агнца</i>	25
6.	<i>Ділячись з нашими ближніми</i>	31
7.	<i>Боротьба й переживання Останку</i>	36
8.	<i>Співпрацюючи з Небом</i>	41
9.	<i>Покликані свідчити</i>	46
10.	<i>Знаходячи підхід до душ</i>	52
11.	<i>Наполегливі місіонери</i>	57
12.	<i>Остаточна перемога</i>	62
13.	<i>Останні дні Землі</i>	67
14.	<i>Проблиск вічності</i>	72

Уроки суботньої школи – спеціальна програма вивчення, яка базується винятково на Біблії й Дусі Пророцтва без додаткових коментарів. Цитати, по можливості, наведені короткі, щоб дати пряму і зрозумілу відповідь. У деяких випадках у цитатах розміщені додаткові слова в дужках [...], щоб підтвердити ясність контексту. У всіх примітках вказані сторінки оригіналу. Рекомендується додаткове дослідження даного матеріалу.

Уроки суботньої школи видаються щоквартально Відділом суботньої школи Генеральної Конференції Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху. Авторське право © 2016. Друкуються й поширюються Видавничою Асоціацією «Вісник Реформації», 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, США. **Телефон:** (540) 366-9400 * США і Канада 1-888-712-1234 * **Факс:** (540)366-2814***Інтернет:** <http://www.sdarm.org> * **Електронна пошта:** info@sdarm.org

Літературний відділ Східноєвропейської Унії:

58018 м. Чернівці-18, п/с 864

Телефон/факс: (0372) 512-002

Інтернет: <http://www.asdrd.org>

Електронна пошта: sdarm_LO@i.ua

Передмова

У суботніх біблійних уроках на цей квартал буде представлена друга частина теми «Проникливі уроки з книги Ісаї». Як ми переконалися при вивченні уроків попереднього кварталу, пророку Ісаї були запропоновані теми, які залишаються актуальними для нас і сьогодні. Багато з цих пророцтв торкаються безпосередньо останніх днів історії нашої планети, а деякі охоплюють проміжок часу ще до створення нашого світу аж до того моменту, коли він буде оновлений. Яка чітка і масштабна перспектива відкривається при поглибленому дослідженні праць цього великого пророка!

Наприклад, «у 41 розділі та в усіх наступних розділах книги пророка Ісаї, аж до 45 розділу включно, Бог повністю відкриває Свої наміри стосовно Свого народу. Ці розділи повинні досліджуватися нами зі старанною молитвою. У цих розділах Бог вчить Свій народ не відвертатися від Його мудрості та не шукати її в обмежених людей». – *Свідчення для проповідників*. – С.480.

«Мені було наказано скерувати розум нашого народу до 56 розділу книги Ісаї. Цей розділ містить важливі уроки для тих, котрі змагаються на боці Господа в боротьбі між добром та злом». // *Рев'ю енд Геральд*, 23 червня 1904 року.

«[Ісаї 59:13-17 цитується]. Стан світу перед Першим приходом Христа відповідає станові світу перед Другим приходом Господа. Усюди панує таке саме беззаконня, сатана проявляє таку саму спокусливу силу на розум людей. Він посилає своїх досвідчених агентів на роботу і спонукає їх до інтенсивної діяльності. Він збирає свою армію агентів серед людей для участі в останньому конфлікті проти Князя життя, щоб повалити Закон Божий, який є основою Божого престолу. Сатана буде діяти за допомогою різних чудес, щоб утвердити в людях віру в те, що він є саме тим, на що претендує, а саме – князем цього світу, і що перемога буде за ним. Він спрямовує свої сили проти тих, хто вірний Богові, і хоча він може завдавати їм болю, страждань та мук, усе ж він не зможе осквернити їхні душі. Сатана може змусити народ Божий страждати, як він це робив з Ісусом, але він не в силах згубити жодного з найменших дітей Христових. Народ Божий в ці останні дні повинен розуміти, що йому доведеться вступити у суворий конфлікт». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е. Г. Уайт]*. – Т.4. – С.1153.

Ціною власного життя Ісаїа мужньо ніс своє пророче служіння. Він є одним з тих вірних реформаторів, які «були...перепилювані... І всі вони, одержавши за-свідчення вірою, обітницю не прийняли, бо Бог передбачив щось краще про нас, щоб вони не без нас досконалість одержали» (До євреїв 11:37-40).

«Візьміть, браття, пророків за приклад страждання та довготерпіння, – вони промовляли Господнім ім'ям» (Якова 5:10). Отож, пам'ятаючи про ті великі страждання, які довелося зазнати пророкові Ісаї, для того щоб важливі пророцтва збереглися і в ці останні дні для нашого спасіння, оцінімо їх посправжньому і щиро прийmemo усім серцем!

Відділ суботньої школи Генеральної Конференції

Субота, 1 жовтня 2016 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ВАНКУВЕРА, КАНАДА

Канада – це держава, що розташована в північній частині Північної Америки. У десяти провінціях і трьох територіях цієї країни проживають 35 мільйонів людей. Канада простягається від Атлантичного океану до Тихого, а на півночі до Арктичного океану, і, займаючи площу в 9980000 км², є другою за величиною країною світу за своєю загальною площею і четвертою – за величиною території суші.

Британська Колумбія – це провінція Канади, яка розташована на західному узбережжі. Найбільше місто – Ванкувер, третій за величиною мегаполіс у Канаді.

Як і у всій Британській Колумбії, у Ванкувері, в порівнянні з іншою частиною континенту, незначна кількість людей відвідують церкви; велика частина населення взагалі не практикує релігію. Релігійна статистика країни показує, що 48,8% населення або зовсім не сповідують ніякої релігії, або є атеїстами чи гуманістами; 36,2% – християни, такі як п'ятидесятники, протестанти та римо-католики; 5,7% – буддисти, 2,8% – сикхи, 2,2% – мусульмани, 1,8% – юдеї та 1,4% – хінду.

Релігійна свобода, яку надає ця країна, значно полегшує поширення нашої вістки. Ми вдячні Богові за те, що наша церковна організація визнана цією державою і офіційно зареєстрована в Канаді. Ми бажаємо, щоб світло справжньої істини завжди яскраво сяяло у цьому місці.

Після євангелізації, проведеної у Ванкувері у 2012 році, багато душ зацікавились істиною, і велика кількість людей відвідали наші програми та конференції. З травня 2013 року ми орендуємо приміщення лютеранської церкви, в якому проводимо щотижневі суботні богослужіння, а також біблійні курси і надаємо консультації та поради людям. Крім того, ми читаємо лекції про здоров'я, проводимо кулінарні майстер-класи та дегустації вегетаріанських страв, поширюємо християнську літературу, а також літературу про здоровий спосіб життя.

Зараз нам дуже потрібен Дім молитви та офіс, який міг би стати нашим духовним центром. Він також стане тим центром, завдяки якому ми зможемо поширювати нашу літературу. Орендна плата зараз дуже висока, а коштів у нас недостатньо. Ми щиро молимося про те, щоб Господь подіяв на ваші серця, і ви змогли усвідомити нашу потребу тут, у Ванкувері, який також є частиною великого Божого винограднику. Будь ласка, коли будуть збиратися особливі пожертвування першої суботи для цієї місії, щедро жертуйте, щоб у цій частині Канади також міг бути зведений для слави Божої Дім молитви! Дякуємо вам, і нехай Господь рясно благословить кожен дар і кожного, хто дає!

Ваші брати і сестри з Ванкувера

Криза на Небі

«І Я... бундючність злочинця спиню, а гордість насильників знижу!»
(Ісаї13:11).

«Сатана ніколи більше не отямиться від завданої йому поразки. Перевагу отримає Трьохангельська вістка, яка врешті-решт здобуде перемогу. Подібно до того як Вождь небесного воїнства зруйнував Єрихонські стіни, так народ Господній, котрий дотримується заповідей Божих, восторжествує, а всі ті, хто чинив опір, загинуть». – *Свідоцтва для проповідників*. – С.410.

Додаткові матеріали для вивчення:
Патріархи і пророки. – С.33-43.

Неділя

25 вересня

1. КИМ Є ІСУС НАСПРАВДІ?

а. Що ми повинні усвідомити про роль Ісуса Христа у створенні Всесвіту та його жителів? Від Івана 1:1-3; До колосян 1:16; До євреїв 1:1, 2 («віки» в англ. «світи»).

1 Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово. 2 Воно в Бога було споконвіку. 3 Усе через Нього повстало, і ніщо, що повстало, не повстало без Нього. (Ів.1:1-3)

16 Бо то Ним створено все на небі й на землі, видиме й невидиме, чи то престולי, чи то господства, чи то влади, чи то начальства, усе через Нього й для Нього створено! (Кол.1:16);

1 Багато разів і багатьма способами в давнину промовляв був Бог до отців через пророків, 2 а в останні ці дні промовляв Він до нас через Сина, що Його настановив за Наслідника всього, що Ним і віки Він створив. (Євр.1:1,2)

«Через Свого Сина Отець створив усіх небесних істот». – *Патріархи і пророки*. – С.34.

б. Який контраст існує між усіма творіннями і Христом, Який, згідно з рішенням Божої ради, мав стати нашим Спасителем?

До євреїв 1:6-8, 13, 14; Від Луки 1:30-35.

6 І коли знов Він уводить на світ Перворідного, то говорить: І нехай Йому вклоняться всі Ангולי Божі. 7 А про Анголів Він говорить: Ти чиниш духів Анголами Своїми, а палючий огонь Своїми слугами. 8 А про Сина: Престол Твій, о Боже, навів віку; берло Твого царювання берло праведности. 13 Кому з Анголів Він промовив коли: Сядь праворуч Мене, доки не покладу Я Твоїх ворогів підніжком ногам Твоїм! 14 Чи не всі вони духи служебні, що їх посилають на службу для тих, хто має спасіння вспадкувати? (Євр.1:6-8,13,14);

30 А Ангол промовив до неї: Не бійся, Маріє, бо в Бога благодать ти знайшла!

31 І ось ти в утробі зачнеш, і Сина породити, і даси Йому ймення Ісус. 32 Він же буде Великий, і Сином Всевишнього званий, і Господь Бог дасть Йому престола Його батька Давида. 33 І повік царюватиме Він у домі Якова, і царюванню Його не буде кінця. 34 А Марія озвалась до Ангола: Як же станеться це, коли мужа не знаю?... 35 І Ангол промовив у відповідь їй: Дух Святий злине на тебе, і Всевишнього сила обгорне тебе, через те то й Святе, що народиться, буде Син Божий! (Лк.1:30-35)

«Життя нам дає Ісус. У Ньому – життя первинне, незапозичене. У Ньому – джерело життя». // *Рев'ю енд Геральд, 6 серпня 1914 року.*

«Говорячи про Своє доіснування, Спаситель переносить наш розум назад у нескінченні століття. Він запевняє нас, що ніколи не було часу, коли він не був у тісному спілкуванні з вічним Богом». // *Ознаки часу, 29 серпня 1900 року.*

Понеділок

26 вересня

2. НЕБЕСНЕ ПРАВЛІННЯ

а. Якими є деякі характеристики тієї форми правління, яку Творець завжди використовує, керуючи Всесвітом? Псалом 89:15; До римлян 7:12.

15 Порадуй же нас за ті дні, коли Ти впокоряв нас, за ті роки, що в них ми зазнали лихого! (Пс. 89:15);

12 Тому то Закон святий, і заповідь свята, і праведна, і добра. (Рим.7:12)

«Закон Божий існував ще до того, як була створена людина. Він був адаптований до стану святих істот; навіть ангели керувалися ним». // *Ознаки часу, 15 квітня 1886 року.*

«Правління Боже ґрунтується на Законі любові, тому щастя всіх розумних істот залежить від повної згоди з великими принципами справедливості. Бог бажає, щоб усі створені Ним істоти служили Йому з любові, щоб це служіння було зумовлене розумінням Його характеру. Він не знаходить задоволення у вимушеній покорі; Він дає кожному свободу волі, щоб люди могли добровільно служити Йому.

Доки усі створені істоти виявляли вірність Закону любові, в усьому Божому Всесвіті панувала досконала гармонія. Виконання волі Творця було радістю для небесного воїнства. Відображення Його слави та прославлення Його імені приносило їм насолоду. А оскільки Бога вони любили понад усе, то й у ставленні одне до одного виявляли довір'я і безкорисливість. Жоден фальшивий звук не порушував небесної гармонії». – *Патріархи і пророки. – С. 34, 35.*

б. Яким завжди було ставлення до Христа тих ангелів, які ніколи не грішили? Об'явлення 5:11, 12. Що Отець як Цар Всесвіту також проголосив про Христа? До євреїв 1:3-6.

11 І я бачив, і чув голос багатьох Анголів навколо престолу, і тварин, і старців, і число їх було десятки тисяч раз по десять тисяч і тисячі тисяч. 12 І казали вони гучним голосом: Достойний Агнець, що заколений, прийняти силу, і багатство, і мудрість, і міць, і честь, і славу, і благословення! (Об.5:11, 12);

3 Він був сяєвом слави та образом істоти Його, тримав усе словом сили

Своєї, учинив Собою очищення наших гріхів, і засів на правиці величності на висоті. 4 Він остільки був ліпший понад Анголів, оскільки славніше за них успадкував Ім'я. 5 Кому бо коли з Анголів Він промовив: Ти Мій Син, Я сьогодні Тебе породив! І знову: Я буду Йому за Отця, а Він Мені буде за Сина! 6 І коли знов Він вводить на світ Перворідного, то говорить: І нехай Йому вклоняться всі Анголи Божі. (Євр. 1:3-6)

«Престол Бога Отця належав як Йому, так і Синові Божому; слава Вічного і Суцього огортала Обох... Цар Всесвіту проголосив перед усіма зібраними небожителями, що нікому, окрім Христа, Єдинородного Божого, не можуть відкритися Його наміри у всій повноті і що Христові належить виконати величні задуми Його волі. Син Божий виконав волю Отця при створенні всіх небесних воїнств, а тому Його, як і Бога, належить шанувати і виявляти Йому вірність. Христос, як і раніше, мав явити Божественну силу при створенні Землі та її мешканців. Проте в усьому цьому Він шукав не влади для Себе або самозвеличення всупереч Божому плану, а слави для Отця, прагнучи здійснити Його наміри, сповнені милосердя й любові». – *Там саме*. – С.36.

Вівторок

27 вересня

3. ВИБІР, ЗРОБЛЕНИЙ ПОМАЗАНИМ ХЕРУВИМОМ

а. Що на прикладі царя тирського ми можемо дізнатися про Люцифера, помазаного херувима, який пізніше став сатану, тобто противником? Єзекіля 28:11-15.

11 І було мені слово Господнє таке: 12 Сину людський, здійми жалобну пісню на тирського царя, та й скажеш йому: Так говорить Господь Бог: Ти печать досконалости, повен мудрости, і корона краси. 13 Ти пробував ув Едені, садку Божому: усякий дорогий камінь на одежі твоїй: карнеоль, топаз і яспіс, хризоліт, согам, і онікс, сапфір, рубін і смарагд, і золото; знаряддя бубнів твоїх та сопілок твоїх були в тебе що дня, коли був ти створений, були вони наготовлені. 14 Ти помазаний Херувим хоронитель, і Я дав тебе на святу гору Божу, ти ходив посеред огнистого каміння. 15 Ти був бездоганний у своїх дорогах від дня твого створення, аж поки не знайшлася на тобі несправедливість. (Єзек.28:11-15)

«Сатана колись був поважним ангелом на небі, другим після Ісуса Христа. Вираз його обличчя був м'яким, і воно випромінювало щастя, як і обличчя інших ангелів. Його чоло було високим та широким і свідчило про величезний інтелект; його зовнішній вигляд був досконалим. Його постава була шляхетною та величною». – *Духовні дари*. – Т.1. – С.17.

«Сатана був керівником небесного хору. Він давав першу ноту, а потім усе ангельське воїнство приєднувалося до нього в прославленні, і чудові звуки музики лунали на небі, славлячи Бога та Його дорогого Сина». – *Дух Пророцтва*. – Т.1. – С.28.

б. Що привело Люцифера до падіння? Єзекіля 28:17 (перша частина).

17 Стало високим твоє серце через красу твою, ти занапастив свою мудрість через свою красу. (Єзек. 28:17)

«Поступово Люцифер викохав у собі прагнення до самозвеличення... Незважаючи на те, що вся слава Люцифера походила від Бога, цей могутній ангел почав вважати її своєю власною. Незадоволений своїм становищем, хоч він і був вшанований більше за всіх небожителів, Люцифер наважився домагатися слави, що належала лише Творцеві. Замість того, щоб спрямовувати увагу, любов і вірність усіх небожителів до Бога, він домагався, щоб вони віддано служили йому, Люциферові. Прагнучи слави, в яку Безмежний Бог Отець зодягнув Свого Сина, цей князь ангелів домагався влади, що належала тільки Христу». – *Патріархи і пророки.* – С.35.

в. Наскільки неконтрольованим є дух заздрості та ревнощів? Приповісті 27:4; 6:34. Що сталося, коли Отець, Син і ангели спробували переконати Люцифера змінити свої думки?

4 Лютість жорстокість, а гнів то затоплення, та хто перед заздрістю встоїть? (Прип. 27:4);

34 бо заздрості лютість мужчини, і не змилюється він у день помсти (Прип. 6:34)

«Спроби Люцифера домогтися, щоб небожителі служили йому, а не Творцеві, збентежили їх: вони вважали, що тільки Бог гідний найвищої слави... Однак це застереження, сповнене безмежної любові та співчуття, лише викликало в нього дух опору. Люцифер дозволив почуттю заздрості до Христа взяти гору, і він сповнився ще більшою рішучістю». – *Там саме.* – С.35, 36.

Середа

28 вересня

4. ВИТОНЧЕНА ОМАНА

а. Що було показано Ісаї про ту позицію, яку Люцифер, як це не дивно, зайняв? Ісаї 14:12-14.

12 Як спав ти з небес, о сину зірниць досвітньої, ясна зоре, ти розбився об землю, погромнику людей! 13 Ти ж сказав був у серці своєму: Зйду я на небо, повище зір Божих поставлю престола свого, і сяду я на горі збору богів, на кінцях північних, 14 підіймуся понад гори хмар, уподібнюсь Всевишньому! (Іс. 14:12-14)

«Ангели з радістю визнали верховну владу Христа і впали перед Ним на доказ своєї любові й обожнювання. Люцифер також схилився з ними, але в його серці точилася незрозуміла йому самому запекла боротьба. Істина, справедливість і вірність воювали із заздрістю і ревнощами... Люцифер не оцінив високих почестей, яких удостоївся, – особливих дарів Божих, і тому не відчував вдячності до свого Творця. Він тішився власною красою і тим високим становищем, яке обіймав; він прагнув стати рівним Богові». – *Патріархи і пророки.* – С.36, 37.

б. Як поведінка Люцифера порушила гармонію Небес? *Якова 3:16.*

16 Бо де заздрість та сварка, там безлад та всяка зла річ! (Як.3:16)

«Звеличення Божого Сина нарівні з Отцем було представлено як несправедливість щодо Люцифера, котрий, за його словами, також мав право на поклоніння і честь. Він дав їм зрозуміти: якщо князеві ангелів вдасться здобути належне йому високе становище, то це буде великим благом для всього небесного воїнства, бо його мета – свобода для всіх. Але тепер прийшов кінець навіть тій свободі, якою вони користувалися раніше, бо над ними поставили необмеженого у владі Правителя, перед авторитетом Котрого мав схилитися кожний. За допомогою таких майстерно сплетених хитрощів та обману Люцифер швидко досягав успіху в небесних дворах.

Влада, що належала Христові, та Його становище залишалися незмінними... Проте багато хто з ангелів були засліплені підступністю Люцифера.

Скориставшись любов'ю і довір'ям святих, підлеглих йому істот, Люцифер з такою майстерністю вселив у їхній розум сумнів і незадоволення, що робота, яку він здійснював, залишалася якийсь час прихованою. Божі задуми Люцифер подавав у фальшивому світлі, хибно витлумачуючи і спотворюючи їх, аби викликати суперечності та незадоволення. За допомогою лукавства він довідувався про настрої та погляди тих, хто слухав його, а потім, коли це було йому вигідно, перекручував їхні слова на доказ того, що й ангели нібито не зовсім згодні з правлінням Бога... Таємно поширюючи бунтарських дух незгоди, він водночас з неперевершеною майстерністю переконував оточуючих, що його єдина мета полягає в тому, щоб зберегти вірність, гармонію і мир.

Породжений таким чином дух незадоволення здійснював свою згубну роботу». – *Там саме.* – С.37, 38.

Четвер

29 вересня

5. РЕЗУЛЬТАТ ПОВСТАННЯ

а. Яким був результат, коли сатана, батько неправди, нарешті спровокував відкриття повстання на небі? *Об'явлення 12:7-9.* Яким буде остаточний результат? *Ісаї 14:15-17.*

7 І сталась на небі війна: Михаїл та його Анголи вчинили зо змієм війну. І змії воював та його анголи, 8 та не втрималися, і вже не знайшлося їм місця на небі. 9 І скинений був змії великий, вуж стародавній, що зветься диявол і сатана, що зводить усесвіт, і скинений був він додолу, а з ним і його анголи були скинені. (Об.12:7-9);

15 Та скинений ти до шеолу, до найглибшого гробу! 16 Ті, що на тебе дивитися будуть, приглядатися будуть до тебе, звернути увагу на тебе: Чи то той чоловік, що змушував землю тремтіти, що зневолював царства труситись, 17 що він обертав у пустиню вселенну, а міста її бури́в, що в'язнів своїх не пускав він додому? (Іс. 14:15-17)

б. Якою була справжня мета війни на небі? Псалом 119:126.

126 Це для Господа час, щоб діяти: Закона Твого уневажили. (Пс. 119:126)
«[Люцифер] почав сіяти сумнів щодо законів, якими керувалися небесні істоти, мимохідь зауважуючи, що закони, можливо й необхідні для жителів світів, але ангели як високоорганізовані істоти не потребують таких обмежень, бо в усіх своїх діях можуть керуватися власною мудрістю». – *Патріархи і пророки*. – С.37.

в. Що розкриває нам Богу досконалу мудрість при вирішенні цієї кризи? Юди 6; 1 до коринтян 6:3 (перша частина); До филип'ян 2:10, 11.

6 І Анголів, що не зберегли початкового стану свого, але кинули житло своє, Він зберіг у вічних кайданах під темрявою на суд великого дня. (Юди 6);

3 Хіба ви не знаєте, що ми будем судити Анголів (1Кор.6:3);

10 щоб перед Ісусовим Ім'ям вклонялося кожне коліно небесних, і земних, і підземних, 11 і щоб кожен язик визнавав: Ісус Христос то Господь, на славу Бога Отця! (Филип.2:10,11)

«Якби [сатана] був знищений одразу, [мешканці Небес та інших світів] почали би служити Богові не з почуття любові, а через страх. Такими методами неможливо було позбутися впливу сатани і повністю звільнитися від духу повстання. Задля добра Всесвіту впродовж віків йому була дана змога більш повно виявити свої плани, аби все творіння могло побачити у правдивому світлі, що являють собою звинувачення Божественної форми правління, а справедливість і милість Бога та непорушність Його Закону більше ніколи не піддавались сумніву». – *Там саме*. – С.42.

П'ЯТНИЦЯ

30 вересня

ПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

- 1. Як ми можемо відповісти на деякі загальноприйняті, але неправильні уявлення про те, Ким є Христос?**
- 2. Чому ми можемо впевнено стверджувати, що Боже правління є збалансованим і справедливим?**
- 3. У чому був корінь проблеми Люцифера?**
- 4. Простежте зроблені Люцифером кроки, які порушили солодку гармонію Небес?**
- 5. Чому Бог тієї ж миті не знищив сатану?**

Голос в пустелі

«Голос кличе: На пустині вготуйте дорогу Господню, в степу вирівняйте битий шлях Богу нашому!» (Ісаї 40:3).

«Наша робота проголошення про Другий прихід Христа подібна до роботи Івана Хрестителя, предтечі Христа, перед Першим приходом Господа. Ми повинні проголосувати світові звістку: «Наближається великий день Господа! Приготуйтеся до зустрічі Бога свого!» Ми повинні робити набагато більше, ніж робили до цього часу». – *Відображаючи Христа*. – С.201.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідectва для церкви. – Т.8. – С.9-13.

Неділя

2 жовтня

1. НАДІЯ ДЛЯ ТИХ, КОТРІ ВТРАТИЛИ НАДІЮ

а. Яку найприємнішу звістку було доручено записати пророку Ісаї?
Ісаї 40:1, 2.

1 Утішайте, втішайте народа Мого, говорить ваш Бог! 2 Промовляйте до серця Єрусалиму, і закликайте до нього, що виповнилась його доля тяжка, що вина йому вибачена, що він за свої всі гріхи вдвоє взяв з руки Господа! (Іс. 40:1,2)

«Заповіт милості спонукав Бога стати на захист Свого ізраїльського народу, після того як вони були суворо покарані ворогами. Ізраїль вирішив ходити у своїй власній мудрості й праведності замість мудрості й праведності Бога, і в результаті нація була занапащена. Бог дозволив їм страждати під подвійним тягарем, щоб вони могли змиритися і покаятися. Але хоча юдеї були розсіянні й полонені, вони не були залишені в безнадійному стані. Вони отримали підбадьорення, тому що це приниження мало спонукати їх навернутися до Господа. Бог дав Ісаї звістку для цього народу: [Ісаї 40:1, 2 цитується].

Коли юдеї були розсіянні з Єрусалиму, серед них були чоловіки й жінки, які залишалися вірними принципам, як скеля; чоловіки і жінки, котрі жили так, що Господь не соромився називати їх Своїм народом. Вони були засмучені тим відступом, якому вони не могли запобігти. Ці невинні повинні були страждати з винними, але Бог дав їм достатньо сил для їхнього дня. Саме для них була послана звістка підбадьорення. Надія нації перебувала в цих молодих хлопцях та дівчатах, які хотіли зберегти свою чистоту». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е. Г. Уайт]*. – Т.4. – С.1144.

2. ВІСНИК, ПРЕДСТАВЛЕНИЙ У ПРОРОЦТВІ

а. Якими словами Ісаїя пророкував про Івана Хрестителя? Ісаї 40:3; Від Луки 3:2-4. В якому розумінні Іван повинен був стати «голосом в пустелі»?

2 за первосвящеників Анни й Кайяфи було Боже слово в пустині Іванові, сину Захарія. З І він перейшов усю землю Йорданську, проповідуючи хрищення покаяння для прощення гріхів, 4 як написано в книзі пророцтва пророка Ісаї: Голос того, хто кличе: У пустині готуйте дорогу для Господа, рівняйте стежки Йому! (Лк.3:2-4)

«Пророк Іван мав виконати велику роботу, але на землі не було школи, в якій він міг би приготуватися. Свою освіту він мав отримати не в містах, а в пустелі». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е. Г. Уайт]. – Т.5. – С.1115.*

б. Що дозволило Іванові, подібно до попередніх до нього пророків Ісаї та Іллі, стояти без страху перед народом, звершуючи справу всього свого життя? Ісаї 33:17; 6:5.

17 Твої очі побачать Царя в Його пишній красі, будуть бачити землю далеку. (Іс. 33:17);

5 Тоді я сказав: Горе мені, бо я занапащений! Бо я чоловік нечистоустий, і сиджу посеред народу нечистоустого, а очі мої бачили Царя, Господа Саваота! (Іс. 6:5)

«Іван не відчував себе достатньо сильним, щоб встояти під потужним тиском спокус, з якими він зустрінеться в суспільстві. Він боявся, що його характер сформується відповідно до переважаючих на той час звичаїв юдеїв, і він обрав пустелю як свою школу, тому що там його розум міг отримати правильне виховання і бути навчений завдяки Божій великій книзі природи. У пустелі Іванові було легше відректися від себе і тримати під контролем свій апетит, а також одягатися в гармонії з простотою природи. І в пустелі не було нічого, що відволікало б його розум від роздумів та молитви. Сатана мав доступ до Івана навіть після того, як він закрити всі ті підступи до своєї душі, котрі міг закрити. Але його звички були настільки чистими й природними, що він міг розпізнати ворога й мав силу духу та рішучість характеру, щоб протистояти йому». – *Там саме.*

«Під керівництвом Святого Духа [Іван] досліджував сувої пророків. Удень та вночі предметом його пошуків був Христос, він розмірковував про Нього до тих пір, поки його розум, серце і душа не наповнилися славним видінням.

Іван дивився на Царя в Його красі і втрачав відчуття самого себе. Іван споглядав велич святості та розумів, наскільки він є недостойним і слабким. Це була Божа звістка, яку він повинен був сповістити. Сила Божа і Його праведність – ось у чому мав утверджуватися Іван, сповіщаючи звістку. Іван Хреститель готовий був йти вперед як вісник неба, і ніщо світське не приваблювало його, оскільки він дивився на Бога. Ця людина могла безстрашно стояти у присутності земних монархів, оскільки з трепетом схилялася перед Царем царів». – *Служителі Євангелія. – С.54.*

3. «ВИРІВНЯЙТЕ БИТИЙ ШЛЯХ!»

а. Як загальновідомий мудрець підсумував наш грішний людський стан? *Екклезіяста 1:15*. Яку ж обнадійливу звістку мав принести Іван Христитель згідно з пророцтвом *Ісаї 40:4*; *Від Луки 3:5*.

15 Покривленого не направиш, а неіснуючого не полічиш! (Еккл.1:15);

4 Хай підійметься всяка долина, і хай знизиться всяка гора та підгірок, і хай стане круте за рівнину, а пасма гірські за долину! (Іс.40:4);

5 Нехай кожна долина наповниться, гора ж кожна та пригорок знизиться, що нерівне, нехай випростовується, а дороги вибоїсті стануть гладенькі (Лк.3:5)

«Усе, що Бог міг зробити, було зроблено в інтересах людини. Бог передбачив кожен її потребу, передбачив усі труднощі та надзвичайні ситуації. Усе спотворене мало стати рівним, пагорби перетворитися на долини, і тому ні в кого не буде вибачення в день суду, якщо він плекав невіру та опирався дії Святого Духу». – *Основи християнського виховання*. – С.251.

б. Як ми повинні дозволяти Святому Духові діяти через нас в ці останні дні тими способами, які здавалися для нас неможливими? *Ісаї 40:5*; *Від Луки 3:6*.

5 І з'явиться слава Господня, і разом побачить її кожне тіло, бо уста Господні оце прорекли! (Іс.40:5)

6 і кожна людина побачить Боже спасіння!(Лк.3:6)

«Господь дав Івану Хрестителю особливу звістку. Чи пішов він до священиків та правителів просити дозволу проголошувати цю звістку? Ні, Бог відступився від них, щоб він не піддавався впливу їхнього духу та вчення. Іван був голосом волаючого в пустелі: [*Ісаї 40:3-5* цитується]. Саме ця звістка має бути дана нашому народові; ми наближаємося до кінця часу, і звістка така: «Очистіть шлях для Царя, приберіть каміння; підійміть прапор для людей! Народ повинен прокинутися, бо зараз не час проголошувати мир і безпеку». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.410.

«Нехай обдаровані особливими здібностями люди трудяться для спасіння людських душ. З особливою ретельністю шукайте тих, котрі заблукали...

Нехай ваше світло сяє такими ясними і безперервними променями, щоб на суді ніхто не міг вам сказати: «Чому ти не розповів мені про цю істину? Чому ти не потурбувався про мою душу?»

Отож, старанно поширюймо літературу, підготовлену для людей, які не належать до нашої церкви! Нам необхідно максимально використовувати будь-яку можливість, щоб привернути увагу невірних! Забезпечимо ж літературою усіх, котрі хочуть пізнати істину! Присвяtimo себе повністю проповідуванню Доброї вістки: «*вготуйте дорогу Господню, в степу вирівняйте битий шлях Богу нашому!*» (*Ісаї 40:3*)... Нині – день для виконання наших обов'язків». – *Поради з управління ресурсами*. – С.189, 190.

4. НЕ МОЖНА НЕХТУВАТИ СМИРЕННЯМ

а. Який вічний принцип показує, що Бог може благословити успіхом навіть найменші зусилля тих, котрі щиро прагнуть сприяти Його справі? Захарії 4:9, 10.

9 Зоровавелеві руки заклали цей дім, і руки його викінчать, і ти пізнаєш, що Господь Саваот послав мене до вас. 10 Бо хто буде погорджувати днем малих речей? Але будуть тішитися, і будуть дивитись на теслярського виска в руці Зоровавеля ті семеро, Господні очі, що ходять по всій землі. (Зах.4:9,10)

«Метод світу – починати велику справу з пишністю і вихваланням. Але Божий метод полягає в тому, що день, який складається із незначних справ, стає початком великого триумфу істини, праведності та справедливості. Часом Господь виховує Своїх служителів через розчарування й уявні невдачі. Таким чином Він навчає їх долати труднощі...

Але якби вони продовжували твердо покладатися на Бога, він розчистив би перед ними дорогу. Якщо вони боротимуться із труднощами то матимуть успіх. Перед безстрашним духом та непохитною вірою Зоровавеля високі гори труднощів перетворюються на рівнини, і руки, які заклали підвалини, «викінчать» їх. «І він винесе наріжного каменя при криках: Милість, милість йому!» (Захарії 4:9, 7)». – Пророки і царі. – С.595.

б. З Чисю допомогою ми повинні співпрацювати з Богом, щоб просвітити жителів цієї темної планети? Захарії 4:6.

6 І відповів він, і сказав мені, говорячи: Оце таке Господнє слово до Зоровавеля: Не силою й не міццю, але тільки Моїм Духом, говорить Господь Саваот. (Зах.4:6)

«Господь буде звершувати Свою останню роботу дуже незвичайним чином, не так, як багато хто думає і планує. Серед нас виявляться такі, які будуть постійно прагнути керувати роботою Божою, не соромлячись давати людям конкретні вказівки, в той час як робота буде здійснюватися під керівництвом Ангела, який приєднається до вістки Третього ангела. Бог буде використовувати такі засоби і методи, які наочно покажуть усім, що Він Сам направляє Свою роботу. Працівники здивуються тим простим засобам, які Він застосує для здійснення Своєї справи справедливості». – Свідцтва для проповідників. – С.300.

в. Як звістка, яку ми покликані звіщати, відображає першу частину вістки Івана Хрестителя? Від Матвія 3:2; Від Луки 3:8-14.

2 та й каже: Покайтесь, бо наблизилось Царство Небесне! (Мф.3:2);

8 Отож, учиніть гідний плід покаяння. І не починайте казати в собі: Маємо батька Авраама. Бо кажу вам, що Бог може піднести дітей Авраамові з цього каміння. 9 Бо вже он до коріння дерев і сокира прикладена: кожне ж дерево, що доброго плоду не родить, буде зрубане та до огню буде вкинене. 10 А люди питали його й говорили: Що ж нам робити? 11 І сказав він у відповідь їм: У кого

дві сорочці, нехай дасть немаючому; а хто має поживу, нехай робить так само. 12 І приходили й митники, щоб христитись від нього, і питали його: Учителю, що ми маємо робити? 13 А він їм казав: Не стягайте нічого над те, що вам звелено. 14 Питали ж його й вояки й говорили: А нам що робити? І він їм відповів: Нікого не кривдьте, ані не оскаржайте фальшиво, удовольняйтеся платнею своєю. (Лк.3:8-14)

«[Від Матвія 3:2 цитується]. Ця звістка, завдяки тиражуванню в наших друкарнях, повинна бути дана світові сьогодні». – *Свідectва для церкви*. – Т.7. – С.139.

Четвер

6 жовтня

5. НЕМАЄ БІЛЬШОГО ПОНАД ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

а. Поясніть мету вчення Івана. *Від Матвія 3:4-12.*

4 Сам же Іван мав одержу собі з верблюжого волосу, і пояс ремінний на стегнах своїх; а пожива для нього була сарана та мед польовий. 5 Тоді до нього виходив Єрусалим, і вся Юдея, і вся йорданська околиця, 6 і в річці Йордані христитись від нього, і визнавали гріхи свої. 7 Як побачив же він багатьох фарисеїв та саддукеїв, що приходять на хрищення, то промовив до них: Роде зміїний, хто вас надуумив утікати від гніву майбутнього? 8 Отож, учинить гідний плід покаяння! 9 І не думайте говорити в собі: Ми маємо отця Авраама. Кажу бо я вам, що Бог може піднести дітей Авраамові з цього каміння! 10 Бо вже до коріння дерев і сокира прикладена: кожне ж дерево, що доброго плоду не родить, буде зрубане та й в огонь буде вкинене. 11 Я хрищу вас водою на покаяння, але Той, Хто йде по мені, потужніший від мене: я недостойний понести взуття Йому! Він христитиме вас Святим Духом й огнем. 12 У руці Своїй має Він віячку, і перечистить Свій тік: пшеницю Свою Він збере до засків, а половиу попалить ув огні негасимім. (Мф.3:4-12)

«Христос сповіщав ту саму звістку, яку проповідував Іван. [Від Матвія 4:17 цитується] Але Іван проповідував в пустелі, а Христос звершував Свою роботу серед людей. Щоб досягти грішників, Він оточив людство Своєю всеосяжною людською рукою, у той час, як Своєю Божественною рукою Він вхопився за престол Безмежного, об'єднавши обмежену людину з безмежним Богом і з'єднавши землю з Небесами». // *Рев'ю енд Геральд, 15 серпня 1899 року.*

б. Яку заповідь Іван представив Іродові і яким був результат?

Від Марка 6:17-29. Що Ісус сказав про Івана? Від Луки 7:28.

17 Той бо Ірод, пославши, схопив був Івана, і в в'язниці закув його, через Іродіяду, дружину брата свого Пилипа, бо він одружився був із нею. 18 Бо Іван казав Іродові: Не годиться тобі мати за дружину жінку брата свого! 19 А Іродіяда лютилась на нього, і хотіла йому смерть заподіяти, та не могла. 20 Бо Ірод боявся Івана, знаючи, що він муж праведний і святий, і беріг його. І, його слухаючи, він дуже бентежився, але слухав його залюбки. 21 Та настав день догідний, коли дня народження Ірод справляв був бенкета вельможам своїм, і тисячникам, і галілейській старшині, 22 і коли прийшла дочка тієї Іродіяди, і танцювала, і спо-

добалася Іродові та присутнім із ним при столі, тоді цар промовив до дівчини: Проби в мене, чоґо хочеш, і дам я тобі! 23 І поклявся він їй: Чоґо тільки від мене попросиш, то дам я тобі, хоча б і півцарства мого! 24 Вона ж вийшла, і спиталася матері своєї: Чоґо маю просити? А та відказала: Голови Івана Христителя... 25 І зараз квапливо вернулаь вона до царя, і просила, говорячи: Я хочу, щоб дав ти негайно мені на полумиску голову Івана Христителя! 26 І засмутився цар, але через клятву й з-за тих, що з ним були при столі, не схотів їй відмовити. 27 І цар зараз послав вояка, і звелів принести Іванову голову. 28 І пішов він, і став у в'язниці Івана, і приніс його голову на полумискові, і дівчаті віддав, а дівча віддало її своїй матері... 29 А коли його учні зачули, то прийшли, і взяли його тіло, і до гробу поклали його. (Мк.6:17-29);

28 Кажу вам: Між народженими від жінок нема більшого понад Івана. Та найменший у Божому Царстві той більший за нього. (Лк.7:28)

«Переконливі й точні свідчення Івана справили сильне враження на Ірода, і його дуже зацікавило, що потрібно зробити, щоб стати учнем пророка. Іван знав про те, що Ірод збирається одружитися з дружиною свого брата, тоді як чоловік її був ще живий, і прямо сказав Іродові, що це протизаконно. Але Ірод не збирався чимось жертвувати. Він одружився з дружиною свого брата, і вже за її намовою велів схопити Івана і кинути його до в'язниці, проте, маючи намір незабаром відпустити його... Незабаром Іван за наполяганням дружини Ірода був обезголовлений. Я бачила, що найскромніші учні Ісуса, котрі бачили Його чудеса і які чули втішні слова з Його уст, були більші за Івана, тобто вони були більш піднесені й прославлені і мали більше радості в житті». – *Ранні твори*. – С.154, 155.

П'ЯТНИЦЯ

7 ЖОВТНЯ

ПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Яку надію Бог дарує усім тим, котрі підкоряються Його виправному жезлу?
2. Чоґо ми повинні навчитися з того, як Іван турбувався про те, що його оточує?
3. Як наша література може стати вкрай корисною в сучасному світі?
4. Чому Бог здивує нас Своїм методом осяяння світу?
5. Чоґо ми можемо навчитися із життя й служіння Івана Христителя?

Зустріч Месії

«Він отару Свою буде пасти, як Пастир, раменом Своїм позбирає ягнята, і на лоні Своєму носитиме їх, дійняків же провадити буде!» (Ісаї 40:11).

«Ісус – добрий Пастир. Він піклується про Своїх немічних, слабких, хворих овець, котрі блукають. Він знає ім'я кожної з них. Скорботи кожної вівці і кожного ягняти Його стада торкаються глибини Його серця і пробуджують в Ньому співчуття та любов. Всі зойки про допомогу доходять до Його вух». – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.346.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідощтва для церкви. – Т.5. – С.629-635.

Неділя

9 жовтня

1. БОЖА СИЛА І НАША ТЛІННА СЛАБКІСТЬ

а. Про що ми повинні пам'ятати, обдумуючи свої плани на майбутнє? Ісаї 40:6-8. Яка інша ілюстрація також показує Божу велич і, в той самий час, містить в собі певну наукову інформацію? Ісаї 40:22 (перша частина).

6 Голос кличе: Звіщай! Я ж спитав: Про що буду звіщати? Всяке тіло трава, всяка ж слава як цвіт польовий: 7 трава засихає, а квітка зів'яне, як подих Господній повіє на неї!... Справді, народ то трава: 8 Трава засихає, а квітка зів'яне, Слово ж нашого Бога повіки стоятиме! (Іс. 40:6-8);

22 Він Той, Хто сидить понад кругом землі, а мешканці її немов та сарана. (Іс. 40:22)

«У наш час, перед великою останньою кризою, як і перед потопом, люди поглинуті розвагами та прагненням до чуттєвих задоволень. Занурені в видиме і минуше, вони залишили поза увагою невидиме й вічне. Заради речей тимчасових і нетривких вони пожертвували нетлінними багатствами. Їм потрібно духовно змінити свій розум і розширити кругозір. Вони потребують пробудження від летаргічного сну, який огортає світ.

З історій злету та падіння націй, описаних на сторінках Святого Письма, їм варто дізнатися, наскільки минулими є розкіш і світська слава. Вавилон з усією своєю міццю та пишністю, якого світ з тих пір не бачив, що здавався таким міцним і невразливим людям тих днів, безповоротно зник! Він перестав існувати, як «цвіт польовий». Так гине усе, що не має за свою основу Бога. Тільки те, що пов'язане з Його волею і відображає Його характер, може мати продовження. Його принципи є єдиними стійкими речами з усіх відомих у нашому світі». – *Виховання*. – С.183.

2. ЄДИНИЙ ПРАВДИВИЙ БОГ

а. Коли Ісаїя пророкував про переможний в'їзд Христа в Єрусалим, що він розкрив про роботу Месії? *Ісаї 40:9-11.*

9 На гору високу зберися собі, благовіснику Сіону, свого голоса сильно підвищ, благовіснику Єрусалиму! Підвищ, не лякайся, скажи містам Юди: Ось Бог ваш! 10 Ось прийде Господь, Бог, як сильний, і буде рамено Його панувати для Нього! Ось із Ним нагорода Його, а перед обличчям Його відплата Його. 11 Він отару Свою буде пасти, як Пастир, раменом Своїм позбирає ягнята, і на лоні Своєму носитиме їх, дійняків же провадити буде! (Іс. 40:9-11)

«Деякі проповідники викладають істини вістки Третього ангела як суху теорію, але в цій вістці насамперед необхідно представити Живого Христа. Він має бути представлений як Перший і Останній, як Я Є, як корінь і нащадок Давидів, Зірка ясна і рання. За допомогою цієї вістки характер Бога у Христі має бути представлений світові». – *Свідощтва для церкви.* – Т.6. – С.20.

«Христос поєднує в Собі ніжність Пастиря, любов Отця і незрівнянну благодать співчутливого Спасителя. Він пропонує Своє благословення в найприємніших словах. Він подає його так, щоб викликати в нас бажання здобути його. Отже, і його слуги теж повинні нести іншим багатство слави невимовного Дару. Чудова любов Спасителя пом'якшує й упокорює серця, у той час як сухе повторювання доктрин не дає нічого... Скажіть людям про Того, Хто *«визначніший... від десяти тисяч інших»*, *«Він увесь пожадання»* (Пісня над піснями 5:10, 16). Цього не можна висловити словами! Нехай усе це знайде відображення в нашому характері й житті... Кожен християнин покликаний явити світові довготерпеливу любов Христа, Його лагідність і милосердя». – *Бажання віків.* – С.826, 827.

б. Де ми повинні шукати спасіння і чому? *Ісаї 45:21, 22.*

21 Розкажіть та наблизьте, і хай разом нарадяться: Хто розповів це віддавна, із давніх часів це звістив? Чи ж не Я, ваш Господь? Бож немає вже Бога, крім Мене, окрім Мене нема Бога праведного та Спасителя! 22 Зверніться до Мене й спасетесь, всі кінці землі, бо Я Бог, і нема більше іншого Бога! (Іс. 45:21,22)

«Прийди всім серцем до Ісуса! Покайся у своїх гріхах, сповідайся перед Богом, залиш усе те зло, і ти зможеш застосувати до себе усі Його обітниці». – *Свідощтва для церкви.* – Т.5. – С.634.

«Невже наші члени церкви не споглядатимуть розп'ятого і воскреслого Спасителя, в Якому зосереджені усі їхні надії на вічне життя? Це наша звістка, наш доказ, наше вчення, наше застереження нерозкаяним, наше підбадьорення стражденим, надія для кожного віруючого. Якщо ми зможемо розбудити в розумі людей інтерес, який змусить їх зосередити свій погляд на Христі, то ми зможемо відійти в сторону, благаючи їх і далі дивитися на Агнця Божого. Таким чином, вони отримають свій урок». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е. Г. Уайт].* – Т.6. – С.1113.

3. МІЦНИЙ І ВІЧНИЙ СОЮЗ

а. Як Господь описує Свою ніжну турботу про Своїх дітей? *Ісаї 49:15, 16; Від Матвія 12:50; До галатів 3:29.* Як ми можемо отримати впевненість у тому, що ми належимо до числа Його дітей?

15 Чи ж жінка забуде своє немовля, щоб не пожаліти їй сина утроби своєї? Та коли б вони позабували, то Я не забуду про тебе! 16 Отож на долонях Своїх тебе вирізьбив Я, твої мури позавсіди передо Мною. (Іс. 49:15, 16);

50 Бо хто волю Мого Отця, що на небі, чинитиме, той Мені брат, і сестра, і мати! (Мтв. 12:50);

29 А коли ви Христові, то ви Авраамове насіння й за обітницею спадкоємці. (Гал.3:29)

«Ті, котрі зараз беруть участь з Христом в Його стражданнях і ганьбі, в майбутньому розділять з Ним Його славу. *«Не соромиться Він звати братами їх» (До євреїв 2:11).* Його ангели служать їм. І вдруге Він з'явиться, як Син Людський; таким чином Він навіть у славі Своїй ототожнює Себе з родом людським. Усім, котрі об'єдналися з Ним в союз, Він говорить: *«Чи ж жінка забуде своє немовля?.. Я не забуду про тебе! Отож на долонях Своїх тебе вирізьбив Я, твої мури позавсіди передо Мною» (Ісаї 49:15, 16).* Ти завжди переді мною»...

Союз із Христом завдяки живій вірі триває вічно, всі інші союзи приречені на розпад. Христос першим обрав нас, заплативши колосальну ціну за наше викуплення, і по-справжньому віруюча людина обирає Христа як Першого і Останнього і Кращого у всьому. Але союз зі Спасителем нам дечого вартує, бо він, оскільки його укладають з Богом горді істоти, передбачає повну залежність. Всім, хто вступає в цей союз, необхідно усвідомити свою потребу у викупній Крові Христа. Вони повинні пережити повне перетворення серця і підпорядкувати свою власну волю волі Бога. Розпочнеться боротьба із внутрішніми і зовнішніми перешкодами. Необхідно виконати болючу роботу розділення і приєднання. Якщо ми хочемо об'єднатися з Христом, то це означає, що гордість, егоїзм, марнославство, любов до світу, тобто гріх у всіх його проявах, має бути переможений. Багато людей знаходять життя християнина таким гнітюче важким саме тому, що намагаються приліпитися до Христа, не залишивши перед тим своїх улюблених ідолів». – *Свідощтва для церкви.* – Т.5. – С.230, 231.

б. Яке запевнення ми отримуємо, коли повністю підкорюємося керівництву Доброго Пастиря? *Псалом 36:8; 34:23.*

8 Повстримайсь від гніву й покинь пересердя, не розпалюйся лютістю, щоб чинити лиш зло (Пс.36:8);

23 Устань, і збудися на суд мій, Боже мій і Господи мій, на суперечку мою (Пс.34:23)

«Той, Хто прийняв на Себе людську природу, знає, як співчувати людським стражданням. Христові відомі не тільки кожна душа й особливі потреби і випробування цієї душі, а й усі обставини, що хвилюють та бентежать її дух. Його рука з жалістю і ніжністю простягнута до кожної дитини-страждальця. А ті, котрі

страждають найбільше, найбільше отримують Його співчуття й жалю. Відчуття наших слабкостей зворушує Його. Він бажає, щоб ми склали усі труднощі і переживання біля його ніг та залишили їх там». – *Служіння цілення*. – С. 249.

Середа

12 жовтня

4. ЗВЕЛИЧУЮЧИ ЗАКОН

а. Яку роботу, за бажанням Ісуса, ми повинні здійснювати для тих душ, які знаходяться в темряві? *Ісаї 42:5-7*.

5 Говорить отак Бог, Господь, що створив небеса і їх розтягнув, що землю простяг та все те, що із неї виходить, що народові на ній Він дихання дає, і духа всім тим, хто ходить по ній. 6 Я, Господь, покликав Тебе в справедливості, і буду міцно тримати за руки Тебе, і Тебе берегтиму, і дам Я Тебе заповітом народові, за Світло поганам, 7 щоб очі відкрити незрячим, щоб вивести в'язня з в'язниці, а з темниці тих мешканців темряви! (Іс.42:5-7)

«Нам як народові Божому необхідно знову пережити досвід навернення, а наше життя має бути освяченим, щоб ми могли проголошувати істину такою, якою вона є в Ісусі. Поширюючи нашу літературу, ми можемо з теплотою і трепетом в серці говорити про любов Спасителя. Тільки Бог має владу прощати гріхи, і якщо ми не говоримо про це ненаверненим людям, то наша недбалість може накликати на них загибель. У наших газетах друкуються благословенні біблійні істини, що покликані спасати душі. Багато хто могли би допомогти в продажу наших періодичних видань. Господь закликає всіх нас прагнути спасати душі, котрі гинуть. Сатана намагається звабити навіть обраних, і тепер прийшов нам час пильно працювати. Наші книги і газети повинні потрапити на очі людям, і з їхньою допомогою у всіх містах слід негайно проголосити євангельську істину для теперішнього часу. Невже ми так і не почнемо виконувати свої обов'язки?»

Якщо життя і вчення Христа зробити предметом глибокого дослідження, тоді будь-яка сучасна подія стане темою корисної бесіди. Саме таким чином Спаситель проповідував Євангеліє на дорогах й на загородах. І у міру того, як Він говорив, маленька група слухачів перетворювалася на величезну юрбу». – *Свідोцтва для церкви*. – Т.9. – С.63.

б. Як Бог ставиться до Свого Закону? *Ісаї 42:21*. Чого ми можемо навчитися з цього?

21 Господь захотів був того ради правди Своєї, збільшив та прославив Закона. (Іс. 42:21)

«Ми повинні спробувати розбудити членів церкви і тих, хто не сповідує жодної релігії, аби вони зрозуміли вимоги Закону Божого і корилися їм. Ми зобов'язані звеличити та прославити цей Закон». – *Вибрані вісті*. – Кн.2. – С.403.

«Той, Хто багато століть по тому проголосив Закон з гори Сінай, тепер прийшов, щоб звеличити його і вшанувати. У Своїй проповіді на горі Він роз'яснив Закон, показавши, що охоплює кожна заповідь. Він показав, що жадібність – це

ідолопоклонство, жадання – це перелюб, а гнів – це вбивство. Христос показав духовність Закону та наголосив, що він торкається усіх етапів життя.

Перед небесним Всесвітом, перед грішними ангелами і перед тими, кого Він прийшов спасти, Христос жив згідно з Законом Божим. Завдяки Своїй досконалій покорі його вимогам Ісус підніс і утвердив його...

Подібно до того як Христос, прийнявши людське тіло, жив за Законом, так і ми можемо жити, якщо вхопимось за Того, Хто має силу і може дати її нам». // *Ознаки часу, 4 березня 1897 року.*

Четвер

13 жовтня

5. ОХОРОНЯЮЧИ СВОЇ ОЧІ ТА ВУХА

а. Що, за бажанням Господа, ми повинні зробити з нашими очима і вухами?
Ісаї 42:19, 20. Чому?

19 Хто сліпий, як не раб Мій, а глухий, як посол Мій, що Я посылаю його? Хто сліпий, як довірений, і сліпий, як раб Господа? 20 Ти бачив багато, але не зберіг, мав вуха відкриті, але не почув. (Іс. 42:19,20)

«Бог не бажає, щоб ми чули усе, що можна почути, і бачили усе, що можна побачити. Це велике благословення: заткнути вуха – і не чути, закрити очі – і не бачити. Треба ревно дбати, щоб погляд був ясним та розрізняв власні недоліки, а слух – чуйним, щоб чути всі необхідні викриття і настанови, щоб через неухважність або байдужість ми не пропустили їх повз вуха, не стали забудькуватими слухачами, які не виконують роботу». – *Свідectва для церкви. – Т.1. – С.707, 708.*

«Велике значення має те, чим ми живимо свій розум і душу. Ми можемо дозволити своєму розумові бути сентиментальним або будувати повітряні замки, але до чого це нас призведе? Це згубить нас, нашу душу і наше тіло... Ми хочемо мати силу, яка зробить нас здатними закрити свої очі на усе те, що не підносить вгору, що не облагороджує, що не очищає і не покращує нас, і тримати свої вуха закритими для усього, що заборонено в Слові Божому. Він забороняє нам уявляти собі зло, говорити і навіть думати про зло». – *Наше високе покликання. – С.334.*

б. Куди ми, за бажанням Бога, повинні скеровувати свій погляд?
До євреїв 12:1, 2.

1 Тож і ми, мавши навколо себе велику таку хмару свідків, скиньмо всякий тягар та гріх, що облутує нас, та й біжим з терпеливістю до боротьби, яка перед нами, 2 дивлячись на Ісуса, на Начальника й Виконавця віри, що замість радості, яка була перед Ним, перетерпів хреста, не звертавши уваги на сором, і сів по правиці престолу Божого. (Єв. 12:1,2)

«Дивімось на Ісуса і роздумуймо про привабливість Його характеру, а дивлячись на Нього, ми змінімось за Його подобою». – *Там саме.*

ПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як усвідомлення своєї тлінності дає нам краще уявлення про життя?
2. Яким чином ми повинні розповісти іншим про Ісуса і Його любов?
3. Поясніть глибину істинної єдності з Христом.
4. Як Христос звеличив Закон Своїм вченням і прикладом?
5. На що ми повинні закривати свої очі та вуха?

Розрада та турбота Творця

«[Отрок Божий] не втомиться... і не знеможеться, поки присуду не покладе на землі, і будуть чекати Закона Його острови» (Ісаї 42:4).

«Досліджуючи Слово Боже, ми побачимо, що не залишені в нашій слабкості й наших сумнівах і що немає приводу для того, щоб розчаровуватися. Говоріть з вірою, дійте з вірою! Розвивайте віру, що діє любов'ю і очищає душу!» // Рев'ю енд Геральд, 19 травня 1896 року.

Додаткові матеріали для вивчення:
Служіння цілення. – С.29-43.

Неділя

16 ЖОВТНЯ

1. ВЗІРЕЦЬ ДЛЯ НАС

а. На Кого Бог Отець наполегливо закликає нас спрямувати свій погляд? Чому? Ісаї 42:1 («Споглядайте Отрока Мого...», сучасн. англ. пер. Біблії).

1 Оце Отрок Мій, що Я підпираю Його, Мій Обранець, що Його полюбила душа Моя. Я злив Свого Духа на Нього, і Він правосуддя народам подасть. (Іс. 42:1)

«Ісус був Джерелом цілющої благодаті для світу, і впродовж усіх років усамітненого життя в Назареті вона виливалася потоками співчуття й ніжності. Старі, засмучені та обтяжені гріхами люди, діти з їхніми невинними забавами, маленькі звірята – мешканці гаїв, терплячі в'ючні тварини – всі ставали щасливими від Його присутності. Той, Хто Своєю силою керував світами, схилився над пораненою пташкою, аби допомогти їй. Ніщо не залишалось поза Його увагою. Він був готовий служити кожному.

Так, зростаючи у премудрості і віком, Ісус досягав успіхів у любові в Бога і людей... Надія і мужність, що виходили від Нього, робили Його благословенням у кожній оселі...

Він жив, щоб догодити, вшанувати й прославити Небесного Отця у повсякденних життєвих справах. Він працював, віддаючи сили скромному ремеслу теслі, що ледве заробляє на щоденний хліб. Але Ісус звершував служіння Боже тоді, коли трудився у майстерні теслі і коли творив чудеса для багатьох людей. Кожний юнак, котрий наслідує приклад вірності та послуху, які Христос виявив у Своїй скромній домівці, може твердо покладатися на слова, сказані Отцем про Нього через Святого Духа: «Оце Отрок Мій, що Я підпираю Його, Мій Обранець, що Його полюбила душа Моя» (Ісаї 42:1). – Бажання віків. – С.74.

2. УНІКАЛЬНИЙ МАЙСТЕР-УЧИТЕЛЬ

а. Яке значення має для всіх нас пророцтво Ісаї про голос Ісуса Христа? *Ісаї 42:2.*

2 Він не буде кричати, і кликати не буде, і на вулицях чути не дасть Свого голосу. (Іс. 42:2)

«Ніхто не чув голосу Христа на вулицях у галасливих суперечках з тими, хто був не згоден з Його вченням. Він не підвищував Свого голосу в молитвах до Отця на вулицях, аби чули люди. Його голос також не було чути в радісних веселощах. Він не підвищував Свого голосу, щоб звеличити Себе і домогтися похвали або лестощів від людей. Щоб навчити Своїх учнів, Він відводив їх подалі від гомону і суєти міських вулиць в яке-небудь відокремлене місце, котре більше відповідало тим урокам смирення, благочестя і добродетності, які Він намагався закарбувати в їхньому розумі. Він уникав людської похвали і надавав перевагу тихим, відлюдним місцям, а не гомону й метушні тлінного життя. Його голос найчастіше можна було почути в щирих, наполегливих проханнях до Свого Отця, але для цього Він обирав малолюдну гору і часто проводив цілі ночі в молитві, щоб мати силу протистояти спокусам, з якими Він зустрінеється, і для здійснення тієї важливої роботи, яку Він прийшов звершити заради спасіння людства. Його благання були щирими і супроводжувалися воланням та сльозами. Але, незважаючи на труд душі протягом ночі, Він не переставав працювати цілий день. Вранці Він тихо та спокійно приступав до виконання Своєї роботи милосердя і безкорисливої благодійності». – *Дух Пророцтва*. – Т.2. – С.30, 31.

«Поведінка Спасителя докорінно відрізнялась від поведінки тодішніх учителів. У Його житті не було місця ані галасливим суперечкам, ані показному служінню; Він не учинив жодної справи з метою викликати загальне захоплення. Месія мав сховатися у Бозі, у той час як Бог мав виявлятися в характері Свого Сина». – *Пророки і царі*. – С.693.

б. Що казали люди, які чули слова Ісуса, про Його манеру говорити? *Від Івана 7:46.*

46 Відказала та служба: Чоловік ще ніколи так не промовляв, як Оцей Чоловік... (Ів. 7:46)

«Ісус – наш Приклад. Він мав мелодійний голос, і під час бесід з людьми в Його голосі ніколи не було високих, натягнутих нот. В Його мові не було нагромадження квапливих фраз, що ускладнюють розуміння сказаного. Ісус чітко вимовляв кожне слово». // *Рев'ю енд Геральд, 5 березня 1895 року*.

«Учні [у верхній світлиці] дивилися на немилосердно покалічені цвяхами руки й ноги Господа. Вони впізнали Його неповторний голос». – *Бажання віків*. – С.803.

3. ДОСЯГАЮЧИ ІНШИХ ЛЮДЕЙ

а. Що ще пророкував Ісаїя стосовно Ісуса? Ісаї 42:3. Що включала в себе робота Господа? Від Івана 10:16; Від Матвія 12:20, 21.

3 Він очеретини надломленої не доломить, і ґнота тліючого не погасить, буде суд видавати за правдою. (Іс.42:3);

16 Також маю Я інших овець, які не з цієї кошари, Я повинен і їх припровадити. І Мій голос почують вони, і буде отара одна й Один Пастир! (Ів. 10:16);

20 Він очеретини надломленої не доломить, і ?нота догасаючого не погасить, поки не допровадить присуду до перемоги... 21 І погани надіяться будуть на Ім'я Його! (Мтв. 12:20,21)

«Члени церкви ще недостатньо підготовлені для того, щоб працювати у світі. Багато тих, котрі перебувають поза церквою, могли б отримати світло справжньої істини, і церква в будь-якій країні мала б для своєї роботи значно більше світла, якби кожен її член, який вважає, що володіє більш повною істиною, трудився від щирого серця з більшою віддачею сил для придбання душ. Загалом можна сказати: занадто мало робиться членами церкви для тих, хто має потребу у світлій істині, для тих, хто знаходиться поза Церквою Адвентистів Сьомого Дня... Господь вказав кожному на його обов'язок. На суді ніхто не буде мати вибачення за свої невиконані обов'язки». – *Свідчення для проповідників*. – С.127, 128.

«Для серця Ісуса сама наявність проблеми вже була закликом про допомогу. Бідні, хворі, самотні, знедолені, розчаровані, а також ті, які втратили надію, знаходили в Ньому співчутливого Спасителя, могутнього Цілителя... Христос відчуває глибокий інтерес до людства, котре страждає, Він говорить нам, що усе, що ми робимо для того, щоб полегшити страждання інших, ми робимо для Нього». – *Медичне служіння*. – С.121.

б. З якою метою Ісус прийшов у цей світ? Від Івана 3:17. Що свідчить про Його терпіння до грішників?

17 Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся. (Ів. 3:17)

«Приєднавшись до учнів, Юда не міг залишитися байдужим до краси характеру Христа. Він відчував вплив тієї Божественної сили, котра притягала душі до Спасителя. Господь прийшов не для того, щоб доломити очеретину надломлену і погасити ґнота тліючого; Він ніколи не прожоне душі, якщо в ній є хоча б слабе прагнення до світла. Спаситель читав серце Юди, Він наперед знав прірву гріха, у яку впаде Юда, якщо не буде звільнений Божою благодаттю. Наблизивши цього чоловіка до Себе, Він дав Юді можливість щоденно приймати потоки Його безкорисливої любові. Якби Юда відкрив своє серце Христові, Божественна благодать усунула б із його душі демона егоїзму і Юда став би підданим Божого Царства». – *Бажання віків*. – С.294.

«[Ісус] журився про душу Юди. Він уболівав за Юдою так само, як і за Єрусалимом, коли оплакував приречене місто. Серце Ісуса ридало: «Як Я покину тебе?» Юда відчував стримуючу силу цієї любові». – *Там саме*. – С.645.

4. ВІРНИЙ ПОМІЧНИК

а. Як вів себе Ісус у складних обставинах і як Його приклад може допомогти нам? Ісаї 42:4.

4 Не втомиться Він, і не знеможеться, поки присуду не покладе на землі, і будуть чекати Закона Його острови. (Іс. 42:4)

«Ісус досяг найнижчих глибин людського горя і нещастя, щоб прийняти людину такою, якою Він її знайшов: зіпсованою, деградованою внаслідок пороку, розбещеною гріхом і об'єднаною з сатаною у відступництві, – і щоб підняти її, аби людина сіла на Його престолі. Але про Нього було написано, що *«не втомиться Він, і не знеможеться»*; Він пішов шляхом самозречення і самопожертви, подаючи нам приклад, щоб і ми йшли Його слідами. Ми повинні працювати так, як Ісус, забувши про свої бажання, відвернувшись від підкупів сатани, знехтувавши неробством і ненавидячи егоїзм, щоб ми могли *«знайти та спасти, що загинуло»*, приводячи душі з темряви до світла, до сонячного світла Божої любові. Ми отримали веління йти вперед та усьому *«створінню Євангелію проповідувати»*. Ми повинні нести людям, котрі гинуть, звістку про те, що Христос може пробачити гріх, може оновити наше єство, може зодягнути душу в шати Своєї праведності, дарувати грішникові Свій праведний розум, навчити його і зробити придатним для того, щоб він став співпрацівником з Богом». – *Основи християнського виховання*. – С.199.

б. Яке запевнення дано всім тим, котрі прагнуть працювати для Бога у цій сфері? Ісаї 40:30, 31.

30 І помучаться хлопці й потомляться, і юнаки спотикнуться спіткнуться, 31 а ті, хто надію складає на Господа, силу відновлять, крила підіймуть, немов ті орли, будуть бігати і не потомляться, будуть ходити і не помучаться! (Іс. 40:30,31)

«Молоді дарована чудова можливість вхопитися за обітниці Слова Божого. Людський розум ледь може охопити ті духовні переваги, якими можуть володіти люди, котрі стали учасниками Божественного єства. Щодня уникаючи помилок і здобуваючи перемоги, вони перетворюються на мудрих, сильних чоловіків і жінок у Христі...

Людина, котра покладає надію на Господа, зміцнюється в силі, знаходить здатність переносити важкі випробування. У той самий час вона має чутливе серце і чинить діла милосердя і співчуття, як це робив Христос. Душа, яка кориться Богові, завжди готова виконувати Його волю, і тому вона старанно та зі смиренням намагається дізнатися цю волю. Вона приймає викриття і остерегається діяти на свій власний розсуд. Вона живе у союзі з Богом, і усе її прагнення спрямоване до небес.

З'єднана з Безмежним Богом, людина стає учасником Божественної природи. Стріли зла не завдають їй шкоди, тому що вона зодягнена в шати Христової праведності». – *Моє життя сьогодні*. – С.277.

5. ЯКОМУ ВЕЛИЧНОМУ БОГУ МИ СЛУЖИМО!

а. Що відкриває нам пророк Ісаїя про силу Божу? *Ісаї 40:26-29.*

26 Підійміть у височину ваші очі й побачте, хто те все створив? Той, Хто зорі виводить за їхнім числом та кличе ім'ям їх усіх! І ніхто не загубиться через всесильність та всемогутність Його. 27 Пощо говориш ти, Якове, і кажеш, Ізраїлю: Закрита дорога моя перед Господом, і від Бога мого відійшло моє право. 28 Хіба ж ти не знаєш, або ти не чув: Бог відвічний Господь, що кінці землі Він створив? Він не змучується та не втомлюється, і не збагнений розум Його. 29 Він змученому дає силу, а безсилому міць. (Іс. 40:26-29)

«У співі пташок, шелесті дерев і шумі моря ми й досі можемо чути голос Того, Хто в «денному холодку» розмовляв з Адамом в Едені. Споглядаючи Його силу в природі, ми знаходимо розраду, оскільки Слово, Котрим створено все, дає життя душі. *«Бо Бог, що звелів був світлу засяяти з темряви, у серцях наших засяв, щоб просвітити нам знання слави Божої в Особі Христовій» (2 до коринтян 4:6).* – *Бажання віків.* – С.281, 282.

«Зірки теж несуть підбадьорливу звістку для людей. У кожного бувають моменти, коли слабшає серце і спокуси долають, коли перешкоди здаються непереборними, життєві цілі – недосяжними, а його світлі надії подібними до яблук Содому, – де тоді можна знайти кращий приклад сталості й незламності духу, як не в розміреному русі зірок, на які вказує наш Бог?» – *Виховання.* – С.115.

б. До яких дій спонукає нас роздум про велич Бога?

1 Самуїлова 12:24; Від Марка 5:19; Псалом 31:20.

24 Тільки бійтеся Господа, і служіть Йому правдиво всім вашим серцем, бо ви бачили, які великі діла вчинив Він із вами! (1Сам.12:24);

19 Ісус же йому не дозволив, а промовив до нього: Іди до дому свого, до своїх, і їм розповіж, які речі великі Господь учинив тобі, і як змилювався над тобою! (Мк.5:19);

«Дерево, що росте в пустелі, є символом, яким Бог наочно показує життя Своїх дітей у цьому світі. Вони повинні приводити до живої води стомлені душі, сповнені хвилювань і турбот, душі, готові загинути в пустелі гріха». – *Там саме.* – С.116.

П'ЯТНИЦЯ

ПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як можуть християни, включаючи молодь, виконувати *Ісаї 42:1* у своєму щоденному житті?
2. Що робить особливим стиль вчення Христа у цьому світі?

- 3. Як ми можемо наслідувати приклад Христа, надаючи допомогу тим, хто не належить до нашої церкви?**
- 4. Зростаючи в премудрості, що ми будемо робити кожного дня?**
- 5. Якого уроку нас можуть навчити зірки?**

Споглядаючи Агнца

«А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас уздоровлено!» (Ісаї 53:5).

«Погляньте, погляньте на Голгофський хрест; направте свій погляд на царську Жертву, Яка страждає за вас». – *Щоб мені пізнати Його.* – С.65.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідectва для церкви. – Т.2. – С.200-215.

Неділя

23 ЖОВТНЯ

1. МОВА УЧИТЕЛЯ

а. Яким чином ми можемо говорити з іншими людьми так, як це робив Ісус? Ісаї 50:4, 5.

4 Господь Бог Мені дав мову вправну, щоб уміти зміцнити словом змученого, Він щоранку пробуджує, збуджує вухо Мені, щоб слухати, мов учні. 5 Господь Бог відкрив вухо Мені, й Я не став неслухняним, назад не відступив. (Іс.50:4,5)

«За своєю природою ми егоцентричні, уперті й самовпевнені. Але, засвоївши науку, котрої нас бажає навчити Христос, ми стаємо спільниками Його природи і відтоді живемо Його життям. Чудовий приклад Христа, незрівнянна ніжність, з якою Він поділяв почуття інших, плачучи з тими, котрі плачуть і радіючи з тими, котрі радіють, повинен справити глибокий вплив на характер усіх Його щирих послідовників...

Навколо нас перебувають нещасні душі. Ми можемо знайти їх усюди. Будемо ж розшукувати цих страждальців та зміцнювати їх словом для розради їхніх сердець. Будемо ж завжди каналами, через які течуть освіжаючі води співчуття.

Спілкуючись із людьми, варто пам'ятати, що в житті кожного є розділи, запечатані для очей смертної людини. На сторінках пам'яті записані сумні історії, які свято оберігаються від цікавих очей. Там відзначені тривалі суворі битви з важкими обставинами, можливо, із проблемами в сімейному житті, які день у день позбавляють мужності, упевненості, віри. Люди, котрі провадять нерівну життєву боротьбу, можуть бути зміцнені й підбадьорені маленькими знаками уваги, які коштують нам лише вияву любові. Для таких людей міцний потиск руки справжнього друга значно дорожчий за золото чи срібло. Добрі слова такі ж бажані, як посмішка ангелів». – *Служіння зцілення.* – С.157, 158.

2. СЦЕНА, ЯКУ НЕОБХІДНО СПОГЛЯДАТИ

а. Що переніс Христос заради нас? Чому Він це зробив? *Ісаї 50:6; 52:13-15.*

6 Підставив Я спину Свою тим, хто б'є, а щоки Свої щипачам, обличчя Свого не сховав від ганьби й плювання. (Іс. 50:6);

13 Ось стане розумне робити Мій Отрок, підійметься й буде повищений, і височенним Він стане! 14 Як багато-хто Ним дивувались, такий то був змінений образ Його, що й не був людиною, а вигляд Його, що й не був сином людським! 15 так Він здивує численних народів, царі свої уста замкнуть перед Ним, бо побачать, про що не говорено їм, і зрозуміють, чого не чували вони!... (Іс. 52:13-15)

«Славний Син Божий... поніс на Собі образи, глузування, знущання і лихослів'я, поки не *«був змінений образ Його, що й не був людиною, а вигляд Його, що й не був сином людським!»* (Ісаї 52:14).

Хто може осягнути явлену тут любов? Воїнство ангелів з подивом і жалем спостерігало за тим, як Той, Хто був величчю Неба і мав вінець слави, ніс тепер на Собі терновий вінець і стікав кров'ю, ставши жертвою розлюченого натовпу, який сатана у гніві своєму довів до божевільної несамовитості. Подивіться на довготерпеливого Страждальця! На голові Його – терновий вінець. Його Кров – джерело життєвої сили – тече з кожної розірваної вени. І все це через гріх! Ніщо, окрім вічної любові, яка спасає і котра назавжди залишиться нерозгаданою таємницею, не могло спонукати Христа залишити Свої почесті й велич на небесах і прийти у цей грішний світ, щоб терпіти зневагу, презирство та глузування від тих, кого Він прийшов спасти, а потім ще й страждати на хресті». – *Свідочтва для церкви.* – Т.2. – С.207.

«Гордість та самозакоханість не можуть жити в душі, котра пам'ятає про Голгофські страждання». – *Бажання віків.* – С.661.

б. опишіть зовнішній вигляд Ісуса, передбачений пророком Ісаєю. *Ісаї 53:2. Чому багато людей відверталися від Христа через Його простий зовнішній вигляд?*

2 Бо Він виріс перед Ним, мов галузка, і мов корінь з сухої землі, не мав Він принади й не мав пишноти; і ми Його бачили, та краси не було, щоб Його пожадати! (Іс. 53:2)

«Світське товариство притягає і засліплює розум настільки, що побожність, страх Божий, вірність і відданість вже не можуть зробити людину непохитною в вірі. Покірне, скромне життя Христа видається зовсім непривабливим. Для багатьох із тих, котрі називають себе синами і дочками Божими, Ісус, Велич Небес залишається *«мов корінь з сухої землі, не мав Він принади й не мав пишноти»* (Ісаї 53:2). – *Християнська родина.* – С.461.

«Пророцтво передбачало, що Христос мав з'явитися, мов корінь з сухої землі. [Ісаї 53:2, 3 цитується]. Цей розділ потрібно вивчати. Він представляє Христа як Агнця Божого. Ті, які звеличуються з гордістю і чії душі переповнені марнослав-

ством, повинні поглянути на цей опис свого Спасителя і упокорити себе в поросі. Увесь цей розділ потрібно вивчити напам'ять. Його вплив підкорить і зробить смиренною душу, опоганену гріхом і схильну до самозвеличення». // *Наставник молоді, 20 грудня 1900 року.*

Вівторок

25 ЖОВТНЯ

3. ЗНЕВАЖЕНИЙ І ЗНЕДОЛЕНИЙ

а. Яким чином більшість людей відповідає на любов Ісуса? Ісаї 53:3. Що Він поніс заради нас? Вірші 4, 5.

3 Він погорджений був, Його люди покинули, страдник, знайомий з хоборами, і від Якого обличчя ховали, погорджений, і ми не цінували Його... 4 Направду ж Він немочі наші узав і наші болі поніс, а ми уважали Його за пораненого, ніби Бог Його вдарив поразами й мучив... 5 А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас уздоровлено! (Іс. 53:3,4,5)

«Завдяки нескінченній жертві і невимовним стражданням наш Спаситель зробив викуплення доступним для нас. Він не мав популярності й пошани у цьому світі, але завдяки Своїй вражаючій поблажливості та Своему приниженню він зміг підняти людину до набуття вічної слави і нетлінної радості на небесах. Протягом тридцяти років Свого земного життя Його серце стискалося від нестерпних страждань. Шлях від ясел до Голгофи був затьмарений скорботою і печаллю. Він був Страдником, знайомим із хворобами, Який пізнав такий серцевий біль, що неможливо описати людською мовою. Він міг істинно сказати про Себе: *«Гляньте й побачте... чи є такий біль, як мій біль?»* (Плач Єремії 1:12). Ненавидячи гріх абсолютною ненавистю, Він, проте, поніс на Собі гріхи усього світу. Безневинний, Він був покараний за винних. Безгрішний, Він запропонував Себе в жертву замість грішників. Вина за кожен гріх лягла важким тягарем на Божественну душу Спасителя світу. Злі наміри, нечестиві слова, гріховні вчинки кожного сина і кожної дочки Адама накликали на Нього відплату, бо Він зайняв місце грішника. І хоча вина за гріхи була не Його, дух Його журився і розривався під вагою злочинів людей, і Той, Який не знав гріха, став гріхом за нас, щоб ми могли стати праведністю Божою в Ньому». – *Вибрані вісті. – Кн. 1. – С. 322.*

«Як мало людей усвідомлює хоча б крихітну частину того болю, який ранив серце Сина Божого протягом тридцяти років Його життя на землі». – *Щоб мені пізнати Його. – С. 66.*

«Син Божий був знедолений і зневажений заради нас. Чи можете ви, споглядаючи хрест у всій його повноті та споглядаючи оком віри страждання Христа, говорити про свої скорботи й страждання? Чи можете ви виношувати у своєму серці плани помсти ворогам, у той час як з тремтячих блідих вуст Христа зривалися слова молитви за Його мучителів, Його вбивць: *«Отче, відпусти їм, бо не знають, що чинять вони!»* (Від Луки 23:34)?..

Ми не повинні ухилятися від глибини того приниження, в яке був вкинутий Син Божий, аби підняти нас з рабства гріха, щоб ми могли сісти по правіці Його... Давно вже настав час присвятити декілька дорогоцінних годин нашого випробування, котрі залишилися, для того щоб випрати одіж своєю, та вибілили її в Крові

Агнця; щоб ми могли опинитися серед спасених, зодягнених в білу одужу, котрі стоять перед великим білим престолом». – Там саме. – С.65.

Середа

26 жовтня

4. ПОКІРЛИВА ЖЕРТВА

а. Чого ми повинні навчитися з того, як реагував Ісус на образи, яким Він піддавався під час розп'яття? Ісаї 53 6-9; 1 Петра 2 19-24.

6 Усі ми блудили, немов ті овечки, розпорошилися кожен на власну дорогу, і на Нього Господь поклав гріх усіх нас! 7 Він гноблений був та понижуваний, але уст Своїх не відкривав. Як ягня був проваджений Він на заколення, й як овечка перед стрижіями своїми мовчить, так і Він не відкривав Своїх уст... 8 Від утиску й суду Він забраний був, і хто збагне Його рід? Бо з краю живих Він відірваний був, за провини Мого народу на смерть Його дано... 9 І з злочинцями визначили Йому гроба Його, та Його поховали в багатого, хоч провини Він не учинив, і не було в Його устах омани... (Іс. 53:6-9);

19 Бо то вгодне, коли хто, через сумління перед Богом, терпить недолю, непоправді страждаючи. 20 Бо яка похвала, коли терпите ви, як вас б'ють за провини? Але коли з мукою терпите за добрі вчинки, то це вгодне Богові! 21 Бо на це ви покликані. Бо й Христос постраждав за нас, і залишив нам приклада, щоб пішли ми слідами Його. 22 Не вчинив Він гріха, і не знайшлося в устах Його підступу! 23 Коли був лихословлений, Він не лихословив взаємно, а коли Він страждав, не погрожував, але передав Тому, Хто судить справедливо. 24 Він тілом Своїм Сам підніс гріхи наші на дерево, щоб ми вмерли для гріхів та для праведности жили; Його ранами ви вздоровилися. (1Пет.2:19-24)

«Ми повинні в покорі зайняти своє місце біля підніжжя хреста. Ми можемо отримати уроки лагідності та смиренності розуму, коли підіймемося на гору Голгофу і, дивлячись на хрест, побачимо нашого Спасителя в передсмертних муках, вмираючого Сина Божого, Праведного за неправедних. Спрямуйте свій погляд на Того, Хто міг, вимовивши лише одне слово, викликати на допомогу Собі легіони ангелів, Того, Хто був об'єктом захоплення, поклоніння і радості для одних і предметом ненависті й страху для інших. Він віддав Самого Себе в жертву за гріх. Страждаючи, Він не погрожував, коли Його лихословили, Він не лихословив у відповідь, на хресті Він молився за Своїх убивць. Він помирав за них. Він заплатив безмежну ціну за кожного з них. Ісус не залишить жодного з тих, кого Він купив такою дорогою ціною. Христос допустив, щоб Його били і осміювали, не видавши при цьому жодного стогону нарікання. І ця смиренна жертва – Син Божий! Його престол від вічності, і Його Царству не буде кінець». – *Щоб мені пізнати Його.* – С.65.

«У людському тілі Христос стикався з настільки сильнішими спокусами, з настільки значнішим опором, ніж відчуває людина з боку сатани, наскільки Його природа була величнішою, ніж природа людини. Це є глибокою, таємничою істиною про те, що Христос пов'язаний з людством найміцнішими узами. Злі справи і думки, злі слова кожного сина і дочки Адама пригнічують Його Божественну душу. Гріхи усіх людей закликають до відплати над Тим, Хто встав на

місце людини і взяв гріхи світу на Себе». – *Там same.* – С.66.

б. Якою була мета Неба у втіленні Христа? Ісаї 53:10.

10 Та зволив Господь, щоб побити Його, щоб муки завдано Йому. Якщо ж душу Свою покладе Він як жертву за гріх, то побачить насіння, і житиме довгі дні, і замір Господній рукою Його буде мати поводження! (Іс. 53:10)

«Велич небес не догоджав Самому Собі. Що б Він не робив, Він завжди переслідував головну мету – спасіння людини. У Його присутності егоїзм у будь-яких проявах осуджувався. Він прийняв на Себе нашу природу, щоб постраждати замість нас і принести Свою душу в жертву за гріх. *«Ми уважали Його за пораненого, ніби Бог Його вдарив й мучив»*, але все це сталося заради того, аби спасти людину від заслуженого покарання за порушення Закону Божого. Завдяки світлу, що плеться з хреста, Христос привернув усіх людей до Себе. Його людське серце розривалося від жалю до людей. Він розкрив Свої обійми, щоб огорнути всіх людей, і запросив кожного прийти до Нього. Його земне життя було сповнене постійним самозреченням та поблажливостю». – *Свідощтва для церкви.* – Т.4. – С.418.

Четвер

27 ЖОВТНЯ

5. ПОЖИВА ДЛЯ РОЗДУМІВ

а. Що надихнуло Христа прийняти таку ганебну смерть? Ісаї 53:11, 12.

11 Він через муки Своєї душі буде бачити плід, та й насититься. Справедливий, Мій Отрок, оправдає пізнанням Своїм багатьох, і їхні гріхи понесе. 12 Тому то дам уділ Йому між великими, і з потужними буде ділити здобич за те, що на смерть віддав душу Свою, і з злочинцями був порахований, хоч гріх багатьох Сам носив і заступавсь за злочинців! (Іс. 53:11,12)

«Улюблений Випкупитель... не помер в очах світу, як герой, оточений пошаною, подібно до полеглих на полі бою воїнів. Він помер, як зневажений злочинець, підвішений між небом і землею, помер повільною ганебною смертю, терплячи наругу та плумління злочинного, темного люду!..

Усі ці приниження Владика небес витерпів заради винної, засудженої до смерті людини. Він схилився все нижче й нижче у Своему смиренні до тих пір, поки не було вже більше глибини, якої він міг би досягти, щоб підняти людину з безодні її морального безчестя. Усе це було заради тебе!» – *Щоб мені пізнати Його.* – С.68.

б. Про що має змусити нас замислитись така вражаюча поблажливість? До євреїв 2:3, 14, 15.

3 то як ми втечемо, коли ми не дбали про таке велике спасіння? Воно проповідувалося спочатку від Господа, ствердилося нам через тих, хто почув;

14 А що діти стали спільниками тіла та крові, то й Він став учасником їхнім, щоб смертю знищити того, хто має владу смерті, цебто диявола, 15 та визволити

тих усіх, хто все життя страхом смерти тримався в неволі. (Єв.2:3,14,15)

«Незалежно від того, наскільки ви грішні й наскільки винні, ви покликані, ви обрані. *«Наблизьтесь до Бога, то й Бог наблизиться до вас»* (Якова 4:8). Ніхто не буде змушений прийти до Ісуса Христа проти своєї волі. Велич небес, Єдинородний Син Істинного і Живого Бога, віддавши Своє життя в жертву на Голгофському хресті, відкрив шлях, щоб ви могли прийти до Нього. Незважаючи на те, що Він переносив усе це заради вас, Він занадто чистий, занадто праведний, щоб спокійно дивитися на беззаконня. Але навіть це не повинно утримувати вас далеко від Нього, бо Він каже: *«Я не прийшов кликати праведних, але грішників на покаяння»* (Від Марка 2:17)». – *Основи християнського виховання*. – С.251, 252.

П'ЯТНИЦЯ

28 жовтня

ПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чого нам необхідно навчитися, щоб ми могли стати благословенням для інших?
2. Який вплив чинитиме на нас вивчення напам'ять 53 розділу книги пророка Ісаї?
3. Що ми вже не зможемо робити, якщо будемо дивитися на страждання Ісуса на хресті?
4. Чому Ісус був мовчазний на хресті, за винятком молитви про Своїх ворогів?
5. Як ми можемо виявити свою вдячність Ісусові за те, що Він зробив заради нас?

Субота, 5 листопада 2016 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ НА ЛІТЕРАТУРУ ДЛЯ МІСІОНЕРСЬКИХ ПОЛІВ

У XXI столітті, у той час як інтернет, електронні книги та інші медіазасоби є сучасними способами поширення Євангелія, досі ще залишається унікально-універсальний метод представлення істини, який ніякі інші засоби замінити не можуть. Друковані сторінки – це один з найефективніших способів, яким Євангеліє може проникнути навіть у найвіддаленіші місця землі, туди, де ще немає електрики. Завдяки релігійній літературі Добра звістка проникає в колишні комуністичні, атеїстичні та мусульманські країни, і цю друковану літературу можна роздавати при особистому спілкуванні. Господня слуга сказала: «Нехай наші публікації, що містять біблійну істину, розповсюджуються немов осінні листя». – *У Небесних оселях*. – С. 323.

«Наші видання повинні поширюватися всюди. Нехай вони будуть надруковані багатьма мовами. Трьохангельська звістка повинна бути проголошена як через літературу, так і через живих вісників. Ті, котрі прийняли істину теперішнього часу, прокиньтесь! Ваш обов'язок тепер – усіма можливими засобами допомогти прийняти істину іншим людям, щоб і вони проголошували її далі». – *Свідчення для церкви*. – Т.9. – С.62.

«*Розголосоїть, вихваляйте й скажіть: Спаси, Господи, народ Свій, останок Ізраїлів!*» (Єремій 31:7). Божий народ, останок Ізраїлю, повинен проголошувати, публікувати Добру звістку спасіння. У той час як ми маємо достатньо Біблій, книг і трактатів для євангелізації в багатьох країнах, є ще безліч людей по усьому світові, котрі не мають цього привілею. Наш обов'язок і честь – підтримувати літературний євангелізм у різних регіонах світу. Біблію перекладено багатьма мовами та діалектами, проте такі важливі книги як «*Дорога до Христа*» і «*Велика боротьба*» недоступні для мільйонів людей. А як щодо того, щоб ділитися нашими суботніми біблійними уроками з тими, котрі сьогодні перебувають у пошуках справжньої істини?

Подумайте про тихоокеанські острови та африканські країни, куди ще не проникла звістка реформації. Пам'ятаймо обітницю, записану в книзі *Екклезіяста 11:1*: «*Хліб свій пускай по воді, бо по багатьох днях знов знайдеш його*». Ми повинні поширювати Слово Боже, поки не стало занадто пізно. Можливо, ми не побачимо негайних результатів, але вже незабаром ми зможемо стати свідками великих жнив, коли Пізній дощ зіллється дуже рясно. Отож, будьмо мудрими управителями, які збирають собі скарб на небі, а не на цій землі!

Ми дуже вдячні за те, що наші брати, сестри і друзі по всьому світові зробили в минулому, але зараз потреба ще більша, ніж будь-коли раніше. Тому будьмо щедрими в цій справі!

Видавничий відділ Генеральної Конференції

Ділячись з нашими ближніми

«Не бійтеся та не лякайтесь! Хіба здавна Я не розповів був тобі й не звівив? А ви свідки Мої! Чи є Бог, окрім Мене? І Скелі немає, не знаю ні жодної!» (Ісаї 44:8).

«Ми повинні знати особисто і вміти розповісти іншим про те, що кожна обітниця Божа то є істина. Ми будемо вважатися істинними і вірними свідками Христа тільки у тому випадку, якщо будемо нести пряме і чітке свідчення і словом, і ділом». // *Рев'ю енд Геральд, 7 липня 1903 року.*

Додаткові матеріали для вивчення:
Пророки і царі. – С.367-378.

Неділя

30 жовтня

1. ДОСЯГАЮЧИ НЕОХОПЛЕНИХ

а. Опишіть план Господа стосовно Його овець, які досі перебувають поза кошаурою. Єзекїля 34:12-14. Що було звелено Божій вісниці теперішнього часу сказати про цю потребу?

12 Як пастух переглядає своє стадо того дня, коли він серед своєї розпорошеної отари, так Я переглянжу отару Свою, і вирятую їх зо всіх тих місць, куди вони були розпорошені за хмарного та імлистого дня. 13 І випроваджу їх від народів, і позбираю їх із країв, і приведу їх до їхньої землі, і буду їх пасти на Ізраїлевих горах, при річищах та по всіх оселях Краю. 14 На пасовищі доброму пастиму їх, і на високих Ізраїлевих горах буде їхній випас, там вони будуть лежати на випасі доброму, і випасатимуть сите пасовище на Ізраїлевих горах! (Єз.34:12-14)

«Перетинаючи південь Америки, прямуючи на конференцію, я бачила багато міст, в яких ми ще не почали роботу. У чому проблема? Проповідники опікують громади, які вже знають істину, у той час як тисячі гинуть без Христа. Якби було представлено відповідне повчання, якби ми дотримувалися належної методики, то кожен член церкви виконував би свою роботу як член тіла Христового. Кожен здійснював би християнську місіонерську роботу. Але громади вмирають, і вони хочуть, щоб проповідник проповідував їм. Вони повинні бути навчені вірно приносити десятину Богові, щоб Він міг зміцнити їх та благословити. Вони повинні приступити до роботи відповідно до встановленого Богом порядку, щоб дихання Господа могло прийти до них. Вони повинні бути навчені, що якщо не можуть залишатися одні, без проповідника, то це означає, що вони потребують нового навернення і нового хрещення. Вони повинні народитися згори». – *Матеріали 1888 року. Е. Г. Уайт. – С.1750.*

«Світові потрібно почути застереження. Служителі повинні працювати з великою старанністю та відданістю, відкривати нові поля і докладати особистих зусиль

у справі спасіння душ, замість того, щоб занадто піклуватися про громади, які вже мають велике світло та багаті переваги». – *Свідощтва для церкви*. – Т.7. – С.255.

Понеділок

31 ЖОВТНЯ

2. ЗМІЩЕНІ СЛУЖІННЯМ

а. Яке спасаюче світло необхідно донести до кожної людини на землі? Ісаї 42:6; Від Марка 16:15. Як ми, кожен віруючий зокрема, часто нехтуємо цим обов'язком, особливо коли збираємося на великі зібрання?

6 Я, Господь, покликав Тебе в справедливості, і буду міцно тримати за руки Тебе, і Тебе берегтиму, і дам Я Тебе заповітом народові, за Світло поганам (Іс. 42:6);

15 І казав Він до них: Ідіть по цілому світові, та всьому створінню Євангелію проповідуйте! (Мк. 16:15)

«Це доручення Христа має виконатися буквально. Божий народ повинен присвятити Господу свої кошти і здібності. Вірні воїни хреста Христового повинні йти вперед без зупинок та перепочинків, несучи на собі ганьбу та йдучи шляхом самозречення, котрий проклав Викупитель.

Служителям, котрі до сих пір піклуються про громади, проповідуючи тим, які вже знають істину, краще піти в ті місця, де ще залишаються душі, які перебувають у п'ямті. Якщо вони цього не зроблять, то і вони самі, і їхні громади зупиняться в розвитку, перетворюючись на духовних карликів. Наша релігія стала слабкою і млявою, тому що члени церкви покинули свою першу любов. Вони могли би бути сильними і рішучими чоловіками і жінками у Христі, якби повністю підкорилися Божим постановам...

Світ гине у гріху. Як довго ще ви дозволите собі триматися далеко від великого необробленого виноградника, у той час як історія цього світу наближається до свого кінця?» // *Рев'ю енд Геральд, 9 лютого 1905 року*.

«Існує багато членів у наших великих громадах, які по суті нічого не роблять, а могли б добре працювати, якби, замість того щоб скупчуватися в одному місці, роз'їхалися в ті місця, де істина ще не проповідується». // *Там саме, 26 листопада 1914 року*.

б. Про що повинен пам'ятати кожен проповідник і кожен рядовий член церкви? Ісаї 43:11.

11 Я, Господь, і крім Мене немає Спасителя! (Іс. 43:11)

«Народ Божий, який мав світло і знання, не здійснив високих і святих Божих цілей. Він не йшов від перемоги до перемоги, завойовуючи нові території і піднімаючи прапор істини в містах та їхніх передмістях. Велику духовну сліпоту продемонстрували ті, кого осяяло велике світло Господнє, але хто, проте, не став просуватися вперед на шляху все більшого світла. Членів церкви не заохочували використовувати свої духовні нерви та м'язи задля справи поширення євангельської звістки...

У кожній громаді необхідно обрати молодих юнаків та дівчат для несення

тієї чи іншої відповідальності. Нехай вони докладуть усіх зусиль, щоб навчитися допомагати тим, хто ще не пізнав істину. Бог закликає до Своєї справи ревних і щирих працівників. Смиренна людина, котра покаялась, зі свого особистого досвіду зрозуміє, що немає іншого Спасителя, **крім Ісуса**. – *Свідчення для церкви*. – Т.9. – С.139.

Вівторок

1 листопада

3. ПІДКРІПЛЕННЯ ДЛЯ СПРАГЛИХ

а. Що Бог обіцяє зробити для тих людей, які усім серцем прагнуть виконувати Його волю? *Ісаї 44:3, 4*.

3 Бо виллю Я воду на спражене, а текучі потоки на суходіл, виллю Духа Свого на насіння твоє, а благословення Моє на нащадків твоїх, 4 і будуть вони виростати, немов між травною, немов ті тополі при водних потоках! (Іс. 44:3,4)

«Слово Боже навчає нас, що саме в цей час, більше ніж будь-коли, ми можемо споглядати світло з небес. Саме зараз ми повинні очікувати відряду від імені Господа. Нам необхідно стежити за діями Божого провидіння, як армія Ізраїлю очікувала *«шелест кроку на верховіттях бальзамового ліска»* (2 Самуїлова 5:24), бо це був умовний сигнал, який свідчить, що небеса працюватимуть для них.

Бог не зможе прославити Своє ім'я через Свій народ, якщо вони надію кладуть на людину, і роблять опорою своєю слабку плоть. Вони залишаться у своєму нинішньому немічному стані до тих пір, поки не буде піднесений Один лише Христос, поки разом з Іваном Хрестителем вони не скажуть з глибини смиренного, тремтячого серця: *«Він має рости, я ж маліти»* (Від Івана 3:30). Я отримала наказ сказати народу Божому: *«Підносьте Його, Мужа Голгофи! Нехай людство відійде вбік, щоб усі побачили Того, в Кому зосереджені їхні сподівання на вічне життя...»*

Джерело живої води відкривається тільки для спраглої душі... [*Ісаї 44:3* цитується]. Тільки тим душам, котрі щиро шукають світла і з радістю приймають кожен промінь Божественної просвіти зі сторінок Його святого Слова, буде дано світло. І саме через ці душі Бог явить Своє світло і Свою силу, які освітять усю землю Його славою». – *Свідчення для церкви*. – Т.5. – С.728, 729.

б. Опишіть безумство світу, який сподівається на своїх ідолів. *Ісаї 44:9, 14-17; 46:5-8*. Яку підбадьорливу звістку необхідно почути цим ідолопоклонникам? *Ісаї 44:22; Псалом 103:11-13*.

9 Всі, що роблять бовванів, марнота вони, і їхні улюбленці не помагають, а свідками того самі: не бачать вони та не знають, щоб застидатись! 14 Настинає кедрин він собі, і візьме граба й дуба, і міцне собі викохає між лісними деревами, ясен посадить, а дощик вирощує. 15 І стане людині оце все на паливо, і візьме частину із того й зогріється, теж підпалить в печі й спече хліб. Також виробить бога й йому поклоняється, ідолом зробить його, і перед ним на коліна впадає. 16 Половину його він попалить в огні, на половині його варить м'ясо та їсть, печеню пече й насичається, також гріється та приговорює: Як добре, нагрівся,

відчув я огонь... 17 А останок його він за бога вчинив, за боввана свого, перед ним на коліна впадає та кланяється, йому молиться й каже: Рятуй же мене, бо ти бог мій! (Іс. 44:9, 14-17);

5 До кого Мене ви вподобите та прирівняєте, до кого подібним Мене ви учините, щоб схожому бути? 6 Ті, що золото сиплють з киси, срібло ж важать вагою, винаймлюють золотаря, щоб із того їм бога зробив, і перед ним вони падають та поклоняються, 7 носять його на плечі, підіймають його, і ставлять його на місці його. І стоїть, і з місця свого він не рухається; коли ж хто до нього кричить, то він не відповідь, і не врятує його від недолі. 8 Пам'ятайте про це та змужнійте, візьміть це на розум, провинники! (Іс. 46:5-8);

22 Провини твої постирав Я, мов хмару, і немов мряку гріхи твої, навернися ж до Мене, тебе бо Я викупив! (Іс. 44:22);

11 напувають вони всю пільну звірину, ними дикі осли гасять спрагу свою. 12 Птаство небесне над ними живе, видає воно голос з-посеред галузок. 13 Він напоює гори з палаців Своїх, із плоду чинів Твоїх земля сититься. (Пс. 103:11-13)

«Бог прагне вдихнути в знесилене людство подих життя. Він не допустить розчарування жодної душі, котра щиро прагне чогось вищого і благороднішого за те, що пропонує світ. Він постійно посилає Своїх ангелів до тих, хто всупереч гнітючим обставинам життя з вірою молиться про вищу силу, яка опанувала б ним, приносячи визволення і мир. Різними шляхами Бог відкриватиметься їм і посылатиме досвіди для утвердження їхньої віри в Того, Хто віддав Себе як викуп за багатьох, аби вони «поклали на Бога надію свою, і не забули діл Божих, Його ж заповіді берегли» (Псалом 77:7)». – Пророки і царі. – С.377, 378.

Середа

2 листопада

4. РОЗШИРЮЮЧИ НАШІ КОРДОНИ

а. Що, за бажанням Бога, повинен робити Його знедолений, зневажений останок? Псалом 5:12; Ісаї 54:1.

12 А всі, хто надію на Тебе складають, хай тішаться, будуть вічно співати вони, і Ти їх охорониш, і будуть радіти Тобою, хто любить Ім'я Твоє! (Пс. 5:12);

1 Веселися ж, неплідна, яка не родила, співанням утішайся й радій, що мук породільних не мала, бо в покиненій буде більше синів від синів заміжньої, говорить Господь! (Іс. 54:1)

«Увесь 54 розділ книги Ісаї стосується народу Божого, і всі деталі цього пророцтва будуть виконані». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е. Г. Уайт]*. – Т.4. – С.1148.

б. Поясніть запевнення, дане тим людям, які відкривають свої серця і домівки для інших. Ісаї 54:2, 3; До євреїв 13:1, 2.

2 Пошир місце намету свого, а зависи наметні помешкань твоїх повитягай, не затримуй! Свої шнури продовж, а кілочки свої позміцняй! (Іс. 54:2);

1 Братолюбство нехай пробуває між вами! 2 Не забувайте любови до приходнів, бо деякі нею, навіть не відаючи, гостинно були прийняли Анголів. (Євр. 13:1,2)

«Бог дав мені звістку для Його народу. Його народ повинен прокинутися, збільшити свої намети і розширити свої межі. Брати і сестри, ви дорого куплені, тож усе, що ви маєте і що собою представляєте, повинно бути використано для слави Бога і для блага ближніх. Христос помер на хресті для того, щоб спасти світ від загибелі у гріху. І Він просить вашої співпраці у цій справі. Ви повинні бути Його рукою допомоги. Зі щирим, неослабним запалом намагайтеся спасати тих, хто гине. Пам'ятайте, що це ваші гріхи зробили хрест необхідним. Приймаючи Христа як свого особистого Спасителя, ви дали урочисту обіцянку об'єднатися з Ним і разом нести хрест. Чи живете ви з Ним, чи вмираєте, ви з'єднані з Ним як частина великого Плану викуплення.

Сила Христової благодаті змінює й удосконалює людину, котра віддає себе на служіння Богові. Сповнена Духом Викупителя, вона готова до самозречення, готова нести хрест і йти на будь-яку жертву заради Господа. Така людина не може більше залишатися байдужою до людей, які гинуть навколо неї. Її власне «я» відійшло на задній план. Вона стала новим творінням у Христі, і користолобству немає місця в її житті». – *Свідощтва для церкви*. – Т.7. – С.9, 10.

в. Які дивовижні обітниці пов'язані з цим видом місіонерської роботи?

Ісаї 54:4, 5, 10, 17.

4 Не бійся, бо сорому ти не зазнаєш, і не соромся, бо не будеш застиджена, бо про сором свого юнацтва забудеш, а ганьби удівства свого ти не будеш уже пам'ятати!... 5 Бо Муж твій, Творець твій, Господь Саваот йому Ймення, а твій Викупитель Святий Ізраїлів, Він Богом усієї землі буде званий! 10 Бо зрушаться гори й холми захитаються, та милість Моя не відійде від тебе, і заповіт Мого миру не захитається, каже твій милостивець, Господь. 17 Жодна зброя, що зроблена буде на тебе, не матиме успіху, і кожнісінького язика, який стане з тобою до суду, осудиш. Це спадщина Господніх рабів, а їхнє оправдання від Мене, говорить Господь! (Іс. 54:4,5,10,17)

«Божа вічна рука обіймає душу, яка звертається до Господа за допомогою, якою б немічною ця душа не була. Коштовності пагорбів і гір будуть знищені, але душа, яка живе для Бога, яку не може похитнути незаслужена критика і не можуть зіпсувати незаслужені оплески, перебуватиме навіки з Ним». – *Там саме*. – Т.4. – С.328.

Четвер

3 листопада

5. БАГАТООБЦЯЮЧІ ПЕРСПЕКТИВИ

а. Чим, за бажанням Бога, ми повинні стати для людей, котрі оточують нас, і яке запевнення дано тим, які візьмуться за цю роботу? 2 *Хронік 16:9; Ісаї 11:10-13; 57:13, 14.*

9 Бо очі Господні дивляться по всій землі, щоб зміцнити тих, у кого все їхнє серце до Нього. Тому зробив ти нерозумно, бо відтепер будуть у тебе війни! (2Хрон.16:9);

10 І станеться в день той: до Кореня Єссеевого, що стане прапором наро-

дам, погани звертатися будуть до Нього, і буде славою місце спочинку Його! 11 І станеться в день той, і знову подруге простягне Господь Свою руку, щоб набути останок народу Свого, що полишитися з Ашшуру й з Єгипту, і з Патросу та з Етіопії, і з Еламу й з Шін'ару, і з Хамату, та з морських островів. 12 І поганам підійме Він прапора, і згромадить вигнанців Ізраїля, і розпорощення Юди збере з чотирьох країв світу! 13 І спиниться заздрість Єфрема, і витяті будуть супротивники Юди, не буде вже заздрити Юді Єфрем, а Юда не буде гнобити Єфрема. (Іс. 11:10-13);

13 Як ти будеш кричати, нехай порятує тебе твоя згряя божків. Але вітер усіх їх розвіє, схопить подих; хто ж на Мене надіється, землю вспадкує й гору святую Мою одідичить! 14 І Він каже: Будуйте дорогу, будуйте дорогу, почистьте дорогу, заберіть перешкоди з дороги народу Мого! (Іс.57:13,14)

«Пророк порівнює групи місіонерів у язичеських країнах зі знаками, що вказують дорогу шукачам світла істини...

День визволення наближається... Серед усіх народів, племен і язиків Він бачить людей, які моляться про світло і знання. Їхні душі не наситилися; надто вже довго вони споживали попіл (*див. Ісаї 44:20*). Ворог усякої правди звів їх, і вони блукають, як сліпці. Але ці люди мають щире серце і бажають пізнати кращий шлях. Хоч вони погрузли в язичестві і не знайомі з писаним Законом Бога та Його Сином Ісусом, однак багато що в їхньому житті свідчить про вплив Божественної сили на душу і характер.

Часом люди, котрі не мали жодного знання про Господа, крім отриманого під впливом Божественної благодаті, виявляли доброту до Його слуг і захищали їх, ризикуючи власним життям. Святий Дух сповнює Христовою благодаттю серця багатьох благородних шукачів правди, викликаючи в них уподобання, протилежні їхній вдачі й отриманому вихованню». – *Пророки і царі*. – С.375-377.

«Господь посилає звістку: *«Заберіть перешкоди з дороги народу Мого!»*. Потрібно докласти ревних зусиль, аби протистояти тому впливові, який утримував цю звістку для нашого часу. Урочиста робота повинна бути звершена за найкоротші терміни». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е. Г. Уайт]*. – Т.4. – С.1148.

П'ЯТНИЦЯ

4 листопада

ПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Якщо ми істинно навернені, що ми будемо готові зробити у своїх громадах?
2. Поясніть недолік великих громад.
3. Тільки яким людям буде дано світло і що вони зроблять з цим світлом?
4. Яким чином я можу «розширити» свій «намет» для Господа?
5. Які кроки ми можемо здійснити, щоб допомогти тим, котрі наосліп шукають світло?

Боротьба й переживання Останку

«Почуйте Мене, знавці правди, народе, що в серці його Мій Закон: Не бійтеся людської ганьби та їхніх образ не лякайтесь!» (Ісаї 51:7).

«Божий Закон буде повністю виправданий. Кожен переконається, що усі Божі вчинки мали на меті утвердження вічного добра для Його народу і всіх створених Ним світів». – *Патріархи і пророки*. – С.338, 339.

Додаткові матеріали для вивчення:

Блаженства, промовлені на горі. – С.117-119;

Вибрані вісті. – Кн.1. – С.121-143.

Неділя

6 листопада

1. ВАЖКИЙ ЧАС ДЛЯ ПРАВЕДНИКА

а. Що відбувалося в Юдеї при правлінні царя Манасії, за часів пророка Ісаї? 2 Царів 21:16; 2 Хронік 33:9-11.

16 А також Манасія пролив дуже багато невинної крові, аж наповнив нею Єрусалим від входу до входу, окрім свого гріха, що ввів у гріх Юду, щоб чинити зле в Господніх очах. (2Цар.21:16);

9 Та Манасія робив блудливими Юдею та мешканців Єрусалиму, щоб робити гірше від тих народів, яких Господь вигубив з-перед Ізраїлевих синів. 10 І говорив Господь до Манасії та до народу його, та не слухались вони. 11 І Господь навів на них зверхників війська асирійського царя, а вони схопили Манасію на повід, і скували його мідяними кайданами та й повели його до Вавилону. (2Хрон.33:9-11)

«Юдейське царство... знову прийшло до занепаду за довгі роки царювання нечестивого Манасії, коли відродилося язичество і багато народу звернулося до ідолопоклонства... На зміну славному світлу минулих поколінь прийшла темрява забобонів і гріха. Множились і процвітали такі жажливі пороки, як тиранія, утиск, ненависть до всього доброго. Справедливість була спотворена, усюди панувало насильство.

Однак і в ті лихі часи були люди, котрі свідчили про Бога та істину. Випробування, успішно витримані Юдеєю під час царювання Єзекії, розвинули в багатьох твердість характеру, і тепер це послужило надійним захистом проти пануючого беззаконня. Їхнє свідчення на захист істини і праведності викликало гнів Манасії та його оточення, котрі для виправдання своїх лихих учинків примушували замовкнути голос докору. [2 Царів 21:16 цитується].

Одним з перших мав загинути Ісаї, котрий понад півстоліття був для Юдеї особливим вісником Єгови». – *Пророки і царі*. – С.381, 382.

2. У ГОСПОДА – СИЛА СПАСІННЯ

а. Чого ми всі повинні навчитися з досвіду каяття Манасії?

2 Хронік 33:12, 13; 2 Петра 3:9.

12 А як був він утискуваний, благав він лице Господа, Бога свого, і дуже впокоровився перед лицем Бога своїх батьків. 13 І молився він до Нього, і Він був ублаганий, і вислухав благання його, і вернув його до Єрусалиму, до царства його. І пізнав Манасія, що Господь Він Бог! (2Хрон.33:12,13);

9 Не баряться Господь із обітницею, як деякі вважають це барінням, але вам довготерпить, бо не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі навернулися до каяття. (2Пет.3:9)

«На прикладі Манасії Господь показує нам, як Він діє. [2 Хронік 33:9-13 цитується].

Господь часто звертався до Свого народу із застереженнями та викриттям. Він проявляв Себе в милості, любові та доброті. Він не залишив Свій народ, котрий відступив, на свавілля ворогам, але був довготерпеливий до нього навіть під час найбільшого відступництва. Але після того як заклики виявилися марними, Він готував різку для покарання. Яка співчутлива любов була проявлена до народу Божого! Господь міг знищити усіх грішників, які діяли всупереч Його волі, але Він цього не зробив. Його рука простягнута до цих пір. У нас є причини дякувати Богові за те, що Він не забрав Свого Духа від тих, які відмовилися йти Його шляхом». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е. Г. Уайт]. – Т.3. – С.1132.*

б. Після того як Бог використав Вавилон для покарання Ізраїлю за відступництво, а потім використав Мідо-Персію для руйнування Вавилона, яким чином Він обіцяв визволити Свій народ після періоду покарання? *Ісаї 44:24, 28; 45:1-6, 13.*

24 Так говорить Господь, твій Відкупитель, та Той, що тебе вформував від утроби: Я, Господь, Той, Хто чинить усе: Розтягнув Я Сам небо та землю втвердив, хто при тім був зо Мною? 28 Хто до Кіра говорить: Мій пастирю, і всяке Моє пожадання він виконає та Єрусалимові скаже: Збудований будеш! а храмові: Будеш закладений! (Іс. 44:24,28);

1 Так говорить Господь до Свого помазанця Кіра: Я міцно тримаю тебе за правицю, щоб перед обличчям твоїм повалити народи, і з стегон царів розв'яжу пояси, щоб відчинити двері перед тобою, а брами не будуть замикані. 2 Я перед тобою піду й повірівню висунене, двері мідні зламаю і порозбиваю залізні засуви. 3 І дам тобі скарби, що в темряві, та багатства заховані, щоб пізнав ти, що Я то Господь, Який кличе тебе за йменням твоїм, Бог Ізраїлів, 4 ради раба Мого Якова й ради вибранця Мого Ізраїля, і кличу тебе твоїм іменням, тебе називаю, хоч ти не знаєш Мене. 5 Я Господь, і нема вже нікого, нема іншого Бога, крім Мене. Я тебе підперізую, хоч ти не знаєш Мене, 6 щоб дізналися зо сходу сонця й з заходу, що крім Мене немає нічого; Я Господь, і нема вже нікого; 13 Я збудив його в правді, і зрівняю йому всі дороги. Він місто Моє побудує і відпустить

вигнанців Моїх не за викуп і не за дарунка, говорить Господь Саваот. (Іс. 45:1-6,13)

«Більш, ніж за століття до народження Кіра Бог назвав його на ім'я і спонукав пророка відзначити роль, яку [Кір] має відіграти, а саме: зненацька захопити Вавилон і приготувати шлях для визволення Його народу. Через Ісаю було сповіщено: [Ісаї 45:1-3 цитується]». – *Пророки і царі*. – С.551.

в. Як виконалося це пророцтво? *Ездри 1:1-4; 6:3-5*. Який непорушний принцип повинен змусити нас запам'ятати цей факт? *Числа 11:23*.

1 А першого року Кіра, царя перського, щоб сповнилось слово Господне, проречене устами Єремїїними, збудив Господь духа Кіра, царя перського, і він оголосив по всьому царству своєму, а також на письмі, говорячи: 2 Так говорить Кір, цар перський: Усі земні царства дав мені Господь, Бог Небесний, і Він наказав мені збудувати Йому храма в Єрусалимі, що в Юдеї. 3 Хто між вами з усього Його народу, нехай буде Бог його з ним, і нехай він іде до Єрусалиму, що в Юдеї, і нехай буде дім Господа, Бога Ізраїлевого. Це той Бог, що в Єрусалимі. 4 А кожному позostalому по всіх тих містах, хто мешкає там, нехай допоможуть йому люди його місця сріблом, і золотом, і маєтком, і худобою, з добровільною жертвою для дому Божого, що в Єрусалимі. (Ездр.1:1-4);

3 Першого року царя Кіра цар Кір видав наказа: Дім Божий в Єрусалимі дім той нехай будується на місці, де приносять жертви, а його підвалини заложені. Вишина його шістдесят ліктів, ширина його шістдесят ліктів. 4 Три ряди з великого каменю, й один ряд з дерева, а видатки будуть дані з царського дому. 5 А посуд Божого дому, золотий та срібний, що Навуходоносор виніс був із храму, що в Єрусалимі, і переніс до Вавилону, нехай повернуть, і нехай він піде до храму, що в Єрусалимі, на своє місце, і покладеш те в Божому домі... (Ездр.6:3-5);

23 А Господь сказав до Мойсея: Чи Господня рука буває коротка? Тепер ти побачиш, чи сповниться тобі Моє слово, чи ні. (Числа 11:23)

«Господь має засоби. Його рука керує всім. Коли настав час відновлення Його храму, Він спонукав Кіра як Своє знаряддя усвідомити пророцтва, записані про нього, і дарувати юдейському народові свободу». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е. Г. Уайт]*. – Т.4. – С.1175.

Вівторок

8 листопада

3. СПРАВЖНЯ РЕФОРМАЦІЯ НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ

а. Як духовне відродження за днів Неемії символізує духовне відродження, яке відбувається в наші дні й про яке пророкував Ісаї? *Ісаї 61:4; 58:12, 13*.

4 І вони забудують руїни відвічні, відбудують спустошення давні і відновлять міста поруйновані, з роду в рід попустошені. (Іс.61:4);

12 І руїни відвічні сини твої позабудовують, поставиш основи довічні, і будуть тебе називати: Замуровник пролому, направник шляхів для поселення! 13 Якщо ради суботи ти стримаєш ногу свою, щоб не чинити своїх забаганок у день Мій святий, і будеш звати суботу приємністю, днем Господнім святим та шанованим, і її пошануєш, не підеш своїми дорогами, діла свого не шукатимеш та не будеш казати даремні слова (Іс. 58:12,13)

«Духовне відродження, символом якого була робота, що здійснювалась за днів Неемії, пророк Ісаї змальовує такими словами: [Ісаї 61:4; 58:12 цитується].

У цих віршах пророк описує народ, який під час загального відступництва від істини і праведності прагнутиме відродити принципи, котрі є підвалинами Божого Царства. Ці люди – замуровники пролому, зробленого в Божому Законі, – захисній стіні, спорудженій Ним навколо Своїх вибраних дітей. Послух цим Заповідям справедливості, істини і чистоти буде їхнім вічним захистом.

У словах, значення яких заперечити неможливо, пророк описує особливу роботу відбудовника муру – народу останку. *«Якщо ради суботи ти стримаєш ногу свою, щоб не чинити своїх забаганок у день Мій святий, і будеш звати суботу приємністю, днем Господнім святим та шанованим, і її пошануєш, не підеш своїми дорогами, діла свого не шукатимеш та не будеш казати даремні слова, тоді в Господі розкошувати ти будеш, і Він посадовить тебе на висотах землі, та зробить, що будеш ти споживати спадщину Якова, батька твого, бо уста Господні сказали оце!»* (Ісаї 58:13, 14).

Наприкінці часу має бути відроджена кожна Божественна постанова. Пролом, зроблений у Законі внаслідок зміни людиною суботи, має бути замурованийий». – Пророки і царі. – С.677, 678.

б. Чому настільки важливо мати добру основу в роботі реформації? Псалом 11:3. Як це може бути застосовано до нашої роботи сьогодні, роботи приготування до повернення Господа? Від Матвія 3:9, 10; 17:11.

3 Марноту говорять один до одного, їхні уста облесні, і серцем подвійним говорять... (Пс.11:3);

9 І не думайте говорити в собі: Ми маємо отця Авраама. Кажу бо я вам, що Бог може піднести дітей Авраамові з цього каміння! 10 Бо вже до коріння дерев і сокира прикладена: кожне ж дерево, що доброго плоду не родить, буде зрубане та й в огонь буде вкинене. (Мв.3:9,10);

11 А Він відповів і сказав: Ілля, правда, прийде, і все приготує. (Мв.17:11)

«Божий народ останку постане перед світом як реформатор, вказуючи усім, що Закон Божий – це основа кожної справжньої реформи, а субота четвертої заповіді повинна залишатися пам'ятником творіння, постійним нагадуванням про Божу силу.

Ясними, зрозумілими словами вони говоритимуть про необхідність послуху всім Заповідям Десятислів'я. Спонукувані любов'ю Христа, Божі діти співпрацюватимуть з Ним у відбудові руїн. Вони повинні стати «замуровниками пролому, направниками шляхів для поселення!». – Там саме. – С.678.

4. ПРОСУВАЮЧИСЬ ВПЕРЕД

а. Наскільки смиренними ми повинні бути, працюючи для інших?

Від Луки 17:10; До галатів 6:1; Ісаї 51:1.

10 Так і ви, коли зробите все вам наказане, то кажіть: Ми нікчемні раби, бо зробили лиш те, що повинні зробити були! (Лк.17:10);

1 Браття, як людина й упаде в який прогріх, то ви, духовні, виправляйте такого духом лагідности, сам себе доглядаючи, щоб не спокусився й ти! (Гал.6:1);

1 Почуйте Мене, хто женеться за правдою, хто пошукує Господа! Погляньте на скелю, з якої ви витесані, і на каменоломню, з якої ви видовбані. (Іс.51:1)

«Ми зобов'язані терпляче і поступово вести людей, пам'ятаючи, з якої ями самі були витягнуті». – *Свідощтва для церкви.* – Т.3. – С.21.

б. Які обітниці, дані духовним дітям Авраама, можна застосувати сьогодні і до нас? *Ісаї 51:2, 3; До галатів 3:28, 29.*

2 Гляньте на Авраама, батька свого, та на Сарру, що вас породила, бо тільки одного його Я покликав, але благословив був його та розмножив його. З Бо Сіона Господь потішає, всі руїни його потішає, й обертає пустині його на Еден, його ж степ на Господній садок! Пробуватимуть в ньому утіха та радість, хвала й піснопіви. (Іс.51:2,3);

28 Нема юдея, ні грека, нема раба, ані вільного, нема чоловічої статі, ані жіночої, бо всі ви один у Христі Ісусі! 29 А коли ви Христові, то ви Авраамове насіння й за обітницею спадкоємці. (Гал.3:28,29)

«На народ Божий чекає велика робота, робота, яка повинна постійно зростати і ставати дедалі помітнішою. Наші зусилля на місіонерських полях необхідно зробити більш рішучими...»

Виноградник – це увесь світ, і кожна його частина повинна бути оброблена. Є місця, які нині є нічим іншим як моральною пустинею, і їх також слід зробити садом Господнім. Пустельні місця землі слід обов'язково обробити і посадити на них квітники троянд на славу Божу. Нові території повинні бути оброблені людьми, натхненними Святим Духом. Необхідно заснувати нові громади і організувати нові місіонерські поля. У цей час представники справжньої істини повинні працювати у кожному місті та у віддалених частинах землі. Увесь світ необхідно освітити славою істини Божої, світло повинне сяяти у всіх землях і для всіх народів, і люди, котрі отримали світло, мають нести його все далі й далі. Ранкова зірка сходить над нами, і ми повинні освітлювати цим світлом шлях тим, котрі перебувають у темряві.

Криза настане дуже скоро. Тому вже зараз силою Святого Духа нам необхідно проголошувати великі істини для цих останніх днів. Незабаром усі почують застереження і приймуть рішення. І тоді прийде кінець.

Сутність будь-якої істинної віри полягає в тому, щоб робити потрібні справи у потрібний час. Бог – Великий Керівник, і за допомогою Свого провидіння Він готує шлях для завершення Своєї роботи. Він надає сприятливі можливості, відкриває

сфери впливу та шляхи звершення цієї роботи. Якщо Його народ стежитиме за вказівками Його провидіння і зберігатиме готовність співпрацювати з Ним, то зможе побачити великий труд завершеним... Наша праця має властивість змінювати, і Бог бажає, щоб досконалість нашої роботи в усіх напрямках стала наочним уроком для людей». – *Там саме*. – Т.6. – С.23-25.

Четвер

10 листопада

5. ЩОБ НЕ БУТИ ЗБИТИМИ З ДОРОГИ

а. Що відбувається, коли люди відкидають Слово Боже, щоб здійснити свої власні задуми? *Ісаї 50:11; Від Івана 12:48; 2 до солунян 2:11.*

11 Тож усі, що огонь ви запалюєте, що огненними стрілами ви поузброювані, ходіть у жарі свого огню та в стрілах огнених, які розпалили! З Моєї руки оце станеться вам, і ви будете в муках лежати! (Іс.50:11);

48 Хто цурається Мене, і Моїх слів не приймає, той має для себе суддю: те слово, що Я говорив, останнього дня воно буде судити його! (Ів.12:48);

11 І за це Бог пошле їм дію обмани, щоб у неправду повірили (2Сол.2:11)

«Господь відкрив мені, що ті люди, котрі де в чому були засліплені ворогом і які не повністю позбулися тенет сатани, перебуватимуть в небезпеці, тому що вони не можуть розпізнати світло з Небес і матимуть схильність прийняти брехню. Це вплине на напрямок їхніх думок, на їхні рішення, пропозиції та поради. Дані Богом докази не є доказами для них, тому що вони засліпили свої очі, обравши темряву замість світла. Тоді вони відтворять щось таке, що вони називатимуть світлом, а Господь називає це іскрами, висіченими ними самими, у світлі яких вони ходять...

Багато хто відкинуть послані Господом слова і сприймуть слова, сказані людиною, як світло й істину. Людська мудрість призведе до того, що вони відкинуть самозречення, посвяту і придумують багато такого, що зробить Божі вістки неефективними. Ми не можемо без ризику покладатися на тих людей, які не мають тісного зв'язку з Богом». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е. Г. Уайт]*. – Т.4. – С.1146, 1147.

б. Про який ключовий момент ми повинні постійно пам'ятати в роботі відновлення? *1 до коринтян 14:8.*

8 Бо коли сурма звук невиразний дає, хто до бою готуватись буде? (1Кор.14:8)

«Нехай церква підніметься і покається перед Богом за свій відступ. Нехай страж пробудиться і сповістить тривогу виразним звуком сурми». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.126.

ПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Наскільки глибоко цар Манасія загруз у глибинах беззаконня?
2. Наведіть приклади, що розкривають величезне довготерпіння нашого Викупителя.
3. Багато хто називає себе реформаторами, але що є Божою основою істинної реформи?
4. Яку найважливішу задачу ми повинні сьогодні активно вирішувати?
5. Назвіть ті проблеми, які відводять людей від істини.

Співпрацюючи з Небом

«Бо Я Господь, Бог твій, що держить тебе за правицю й говорить до тебе: Не бійся, Я тобі поможу!» (Ісаї 41:13).

«Спаситель, Котрий живе у нашому серці, робить Свою силу нашим надбанням. Істина тепер для нас – все і у всьому. Неправедності вже немає у нашому житті. Ми отримуємо здатність своєчасно говорити слова істини тим, хто не знає її. Присутність Христа в серці – це животворна сила, що зміцнює усе наше єство». – *Свідчення для церкви*. – Т.7. – С.71.

Додаткові матеріали для вивчення:

Виховання. – С.169-184.

Неділя

13 листопада

1. СЛОВА РОЗРАДИ ТА ЗЦІЛЕННЯ

а. Яка втішна звістка до норавливої Юдеї відлунням звучить для нас сьогодні в нашому бажанні жити для Бога і просувати вперед Його справу? Ісаї 41:10-14.

10 не бійся, з тобою бо Я, і не озирайся, бо Я Бог твій! Зміцню Я тебе, і тобі поможу, і правицею правди Своєї тебе Я підтримаю. 11 Отож, засоромляться та зникнуть усі проти тебе запалені, стануть нічим та погинуть твої супротивники. 12 Шукатимеш їх, але їх ти не знайдеш, своїх супротивників; стануть нічим та марнотою ті, хто провадить війну проти тебе. 13 Бо Я Господь, Бог твій, що держить тебе за правицю й говорить до тебе: Не бійся, Я тобі поможу! 14 Не бійся, ти Яковів черве, ти жменько Ізраїлева: Я тобі поможу, говорить Господь, і твій Викупитель Святий Ізраїлів! (Іс.41:10-14)

«Господь дав обіцянку прославити Своє ім'я по всій землі. Яку силу Він обіцяв усім тим, хто буде співпрацювати з Небом! Три найвищі Сили у Всесвіті урочисто обіцяли працювати з тими, котрі прагнутимуть спасати тих, які гинуть. Бог бажає, щоб Його народ домагався обіцяної Ним допомоги для здійснення Його роботи у світі». // *Рев'ю енд Геральд 12 серпня 1909 року*.

«Зміцнімося надією та мужністю! Зневіра в служінні Божому є гріховною та нічим не обґрунтованою. Він знає кожну нашу потребу. Він має будь-яку владу. Він здатний наділити Своїх слуг здібностями в тій мірі, в якій це необхідно. Його безмежна любов та співчуття ніколи не виснажуються. Велич всемогутності поєднується в Ньому з добротою і турботою ніжного Пастиря. Нам не потрібно боятися, що Він не виконає Свої обітниці. Він – вічна істина. Він ніколи не порушить Свого заповіту з люблячими Його. Божі обітниці для Його церкви встоять навіки. Він зробить церкву величчю на всі часи, радістю для багатьох поколінь.

Вивчіть напам'ять *41 розділ* книги пророка Ісаї та намагайтеся зрозуміти його у всій повноті та значущості». – *Свідчення для церкви*. – Т.8. – С.38, 39.

2. ЗАОХОЧЕННЯ І ПІДБАДЬОРЕННЯ В НАШІЙ МІСІЇ

а. Яке ми маємо запевнення у Божій любові та Його захисті, якщо виконуємо нашу місію навіть серед випробувань? *Ісаї 43:1-6*.

1 А тепер отак каже Господь, що створив тебе, Якове, і тебе вформував, о Ізраїлю: Не бійся, бо Я тебе викупив, Я покликав ім'я твоє, Мій ти! 2 Коли переходитимеш через води, Я буду з тобою, а через річки не затоплять тебе, коли будеш огонь переходити, не попечешся, і не буде палити тебе його полум'я. 3 Бо Я Господь, Бог твій, Святий Ізраїлів, твій Спаситель! Дав Я на викуп за тебе Єгипта, Етіопію й Севу замість тебе. 4 Через те, що ти став дорогий в Моїх очах, шанований став, й Я тебе покохав, то людей замість тебе віддам, а народи за душу твою. 5 Не бійся, бо Я ж із тобою! Зо сходу згромаджу насіння твоє, і з заходу тебе позбираю. 6 Скажу півночі: Дай, а до півдня: Не стримууй! Поприводь ти синів моїх здалека, а дочки мої від окраїн землі (Іс.43:1-6)

«Полум'я печі призначене не для знищення, але щоб очистити, облагородити й освятити. Без випробувань ми не усвідомлювали б належним чином свою потребу в Бозі та Його допомозі і стали б гордими і самовдоволеними. У випробуваннях, які спіткають тебе, я бачу свідчення того, що око Господнє дивиться на тебе і що Він має намір наблизити тебе до Себе. Лікаря потребують не здорові, а хворі; помічника потребують ті, хто відчуває майже нестерпні труднощі. Звернись до Твердині! Навчися дорогоцінного уроку: *«Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою! Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм. Бо ж ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!»* (Від Матвія 11:28-30)». – Там саме. – С.123, 124.

б. Які уроки співпраці та підбадьорення навіть з середовища ідолопоклонників ми можемо застосувати сьогодні в нашій роботі для Бога? *Ісаї 41:6, 7*.

6 Один одному допомагає і говорить до брата свого: Будь міцний! 7 І підбадьорує майстер золотаря, а той, хто молотом гладить, того, хто б'є на ковадлі, і каже про споєння: Добре воно! і його зміцнює цвяхами, щоб не хиталось. (Іс.41:6,7)

«Цікавими й корисними для молоді, батьків і вчителів будуть уроки співпраці, що є у Святому Письмі. З безлічі наведених прикладів зверніть увагу на будівництво скинії. Це цільовий урок формування характеру, в якому об'єднався весь народ, ті, *«кого вело серце його, і кожен, кого дух його чинив щедрим»* (Вихід 35:21). Прочитайте, як була відбудована стіна Єрусалиму бранцями, котрі повернулися, в злиднях, труднощах і в небезпеці, і як це велике завдання було успішно завершено, тому що *«серце народу було, щоб далі робити!»* (Неемії 3:38). Придивіться до поведінки учнів Христа, коли Він наситив безліч народу дивним чином. Їжа множилася в руках Христа, а учні брали хліб і передавали його у натовп, котрий очікував.

«Ми члени один для одного» (До ефесян 4:25). *«Служіть один одному, кожен тим даром, якого отримав, як доморядники всіякої Божої благодаті»* (1 Петра 4:10).

Слова, сказані в давнину про тих, хто створював ідолів, можуть бути з більш благородною метою взяті як девіз для тих, хто працює над формуванням характеру в наш час: [Ісаї 41:6 цитується]». – *Виховання*. – С.286.

Вівторок,

15 листопада

3. У ГАРМОНІЇ З НАШИМ ТВОРЦЕМ

а. Як псалмист Давид і пророк Ісаїя проголошують унікальність нашого Творця? Псалом 72:18; Ісаї 44:6-8; 45:11, 12. Про що це повинно змусити нас замислитися?

18 Направду, Ти їх на слизькому поставив, на спустошення кинув Ти їх! (Пс.72:18);

6 Так говорить Господь, Цар Ізраїлів та Викупитель його, Господь Саваот: Я перший, і Я останній, і Бога нема, окрім Мене! 7 І хто зветься, як Я? Хай розкаже про те, й хай звістить те Мені з того часу, коли Я заклав у давнині народ, і хай нам розкаже майбутнє й прийдешне. 8 Не бійтеся та не лякайтесь! Хіба здавна Я не розповів був тобі й не звістив? А ви свідки Мої! Чи є Бог, окрім Мене? І Скелі немає, не знаю ні жодної! (Іс.44:6-8);

11 Так говорить Господь, Святий Ізраїлів, і Той, Хто його вформував: Питайте Мене про майбутнє, а долю синів Моїх й чин Моїх рук позоставте Мені! 12 Я землю вчинив і створив людину на ній, небеса Я руками Своїми простяг і про їхні зорі звелів. (Іс.45:11,12)

«Довіряймо ж більше нашому Викупителю! Не відвертайтеся від криниці живої води, та тієї, що плине з Ливану, в пошуку відроди у *«водозборів поламаних, що води не тримають»*. Майте віру в Бога! Довіра до Ісуса зробить перемогу не тільки можливою, але й безсумнівною. Попри те, що багато людей наполегливо йдуть неправильним шляхом, а плани на майбутнє не завжди вселяють оптимізм, однак ми можемо повністю довіряти нашому Вождю. *«Я Бог, – проголошує Він, – і нема більше іншого Бога!»* (Ісаї 45:22). Він безмежний в силі і здатен врятувати усіх, хто приходить до Нього. Лише Йому ми сміливо можемо довіритися». // *Рев'ю енд Геральд, 9 червня 1910 року.*

б. Що ми часто робимо замість того, щоб співпрацювати з нашим Творцем у Його задумах стосовно нас? Ісаї 45:9, 10. Як язичницький цар Кір відреагував на Божі наміри відносно нього? Вірш 13.

9 Горе тому, хто з Творцем своїм свариться, черепок із земних черепків! Чи глина повість ганчареві своєму: Що робиш? а діло його: Ти без рук! 10 Горе тому, хто патякає батькові: Пощо ти плодиш? а жінці: Пощо ти родиш? 13 Я збудив його в правді, і зрівняю йому всі дороги. Він місто Мое побудує і відпустить вигнанців Моїх не за викуп і не за дарунка, говорить Господь Саваот. (Іс.45:9,10,13)

«Ми в основному віримо, але багато втрачаємо тільки тому, що не довіряємо Богу, нашому Творцеві, цілком і повністю. Нам потрібно, по можливості,

не зважаючи на несприятливі обставини, довірливо покоїться в Його любові й сховатися в Ньому, і тоді відчуття Його присутності наповнить нас глибокою, спокійною радістю. Такий досвід збагатить нас вірою, яка зробить нас здатними не дратуватися, не хвилюватися, але покладатися на безмежну Силу». – *Рукописи*. – Т.9. – С.289.

«Коли цар [Кір] почув слова, проголошені більше як за сто років до його народження, а також про спосіб захоплення Вавилону; коли він прочитав вістку, адресовану йому Владикою Всесвіту [*Ісаї 45:5*, 6 цитується]; коли побачив постанову вічного Бога: «*Ради раба Мого Якова й ради вибранця Мого Ізраїля, і кличу тебе твоїм іменням, тебе називаю, хоч ти не знаєш Мене*» (вірш 4); коли досліджував богонатхненні слова: «*Я збудив його в правді, і зрівняю йому всі дороги. Він місто Моє побудує і відпустить вигнанців Моїх не за викуп і не за дарунка*» (вірш 13), – його серце було глибоко зворушене і він вирішив виконати Божественну місію. Він справді відпустить полонених юдеїв і допоможе їм відбудувати храм Єгови». – *Пророки і царі*. – С.557, 558.

Середа

16 листопада

4. ДОСТОВІРНІСТЬ БОЖОГО СЛОВА

а. Що ми повинні пам'ятати про Бога, коли спокушаємося сумніватися в достовірності Божого Слова? *Ісаї 46:8-10*.

8 Пам'ятайте про це та змужнійте, візьміть це на розум, провинники! 9 Пам'ятайте про давнє, відвічне, бо Я Бог, і немає більш Бога, й нікого, як Я, 10 що звіщаю кінець від початку, і наперед що не сталося ще, і що говорю: Мій замір відбудеться, і всяке жадання Своє Я вчиню (Іс.46:8-10)

«Обмежений людський розум не в змозі повністю пізнати характер і діла Безмежного...

Ми в змозі зрозуміти Його ставлення до нас і спонукання, які Ним рухають, настільки, щоб роздивитися безмежну любов і милість, з'єднані з нескінченною міццю. Ми можемо зрозуміти про Його ціль рівно настільки, наскільки це сприятиме нашому благу, але понад це ми повинні, як і раніше, вірити в силу Всемогутнього, в любов і мудрість Отця і Повелителя всього... Але Бог в Писанні дав нам достатньо доказів щодо їх небесного характеру, і ми не повинні сумніватися в Його Слові лише тому, що не можемо зрозуміти усі таємниці Його Провидіння... Усе, що Бог вважав за потрібне відкрити нам, ми повинні прийняти на підставі авторитету Його Слова. Навіть якщо дана проста констатація фактів без пояснень, ми, хоча і не в змозі зрозуміти всього, повинні вважати це істиною, бо так сказав Бог. Усі труднощі виникають через слабкість і обмеженість людського розуму». – *Свідчення для церкви*. – Т.5. – С.698-700.

«В історичних літописах зліт і падіння імперій представлені так, як ніби все це відбувалося завдяки волі і мудрості полководця, а хід подій – визначався його владою, честолюбством або капризом. Але Слово Боже відкриває перед нами завісу, і ми стаємо свідками складної боротьби людських інтересів і пристрастей, де у всьому, за всім і над усім діють небесні посланці, які непомітно, але невтомно працюють, виконуючи волю велелюбного Бога». – *Виховання*. – С.173.

б. Крім Божого наміру використовувати Кіра для визволення юдеїв з Вавилону, яке велике духовне визволення було обіцяне Господом і через Кого? Ісаї 46:11-13.

11 що хижого птаха зо сходу прикликую, з краю далекого мужа Своєї поради! Так, Я сказав те й спроваджу, що Я задумав був теє зроблю! 12 Почуйте Мене, твердосерді, далекі від справедливости! 13 Я Свою справедливість наблизив, вона недалеко, а спасіння Моє не припізниться, і дам на Сіоні спасіння, дам Ізраїлеві Свою велич! (Іс.46:11-13)

«Під час Свого земного служіння Месія повинен був у словах і вчинках явити людству славу Бога Отця. Кожна справа Його життя, кожне сказане Ним слово та здійснене чудо свідчили грішному людству про безмежну любов Бога». – *Пророки і царі*. – С.696.

Четвер

17 листопада

5. РУКИ, ЯКІ ДОПОМАГАЮТЬ БОГОВІ

а. Який важливий досвід ми всі повинні пережити, аби співпрацювати з Богом у благословенній роботі спасіння душ?

Псалом 51:12-15; 2 до коринтян 4:1-7. Чому?

1 Ось тому, мавши за милосердям Божим таке служіння, ми не тратимо відваги, 2 але ми відреклися тайного сорому, не ходячи в хитрості та не перекручуючи Божого Слова, але з'явленням правди доручуємо себе кожному сумлінню людському перед Богом. 3 Коли ж наша Євангелія й закрита, то закрита для тих, хто гине, 4 для невіруючих, яким бог цього віку засліпив розум, щоб для них не засяяло світло Євангелії слави Христа, а Він образ Божий. 5 Бо ми не себе самих проповідуємо, але Христа Ісуса, Господа, ми ж самі раби ваші ради Ісуса. 6 Бо Бог, що звелів був світлу засяяти з темряви, у серцях наших засяяв, щоб просвітити нам знання слави Божої в Особі Христовій. 7 А ми маємо скарб цей у посудинах глиняних, щоб велич сили була Божа, а не від нас. (2Кор.4:1-7)

«Кожний справжній учень Ісуса негайно стає місіонером для Божого Царства. Той, хто п'є з Джерела живої води, сам стає джерелом життя. Той, хто отримує, починає віддавати. Благодать Христа в душі подібна до джерела в пустелі, яке освіжає всіх і пробуджує в душах, котрі гинуть, бажання напитися води життя». – *Бажання віків*. – С.195.

«Відколи хтось стає Божою дитиною, відтоді він повинен вважати себе однією з ланок ланцюга, спущеного з Неба для спасіння світу; одним цілим із Христом у Його плані милосердя, виходячи разом з Ним шукати і спасати загибле». – *Служіння зцілення*. – С.105.

«Чи досить глибоко ви усвідомили цінність жертви, принесеної на Голгофському хресті, щоб захотіти підпорядкувати всі інші інтереси справі спасіння душ? Те ж безмежне бажання спасати грішників, яке було характерне для життя

Спасителя, властиве і кожному Його істинному послідовнику. Християнин не бажає жити тільки для себе. Він з радістю віддає усе, що у нього є, і всього себе на служіння Господу. В його серці горить невимовне бажання навертати душі до Христа. Людям, які не мають такого бажання, варто подумати про власне спасіння і молитися, щоб мати дух служіння». – *Свідощтва для церкви*. – Т.7. – С.10.

«Наша праця була визначена для нас нашим Небесним Отцем. З Біблією в руках ми повинні піти у світ і попередити його про майбутні події. Необхідно, щоб у справі спасіння ми були руками, які допомагають Богові, і були тими каналами, через які Його любов щодня вилитиметься на людей, котрі гинуть». – *Там саме*. – Т.9. – С.150.

П'ЯТНИЦЯ

18 листопада

ПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Поясніть, яким чином наше тісне співробітництво може принести користь справі Божій.
2. Про що ми повинні пам'ятати, коли стикаємося з труднощами і суворими випробуваннями?
3. Якщо ми будемо покоїтися в Божій любові і повністю довіримо себе Йому, то що ми отримаємо?
4. Чому це пророцтво настільки важливо покласти за основу нашої віри в Бога?
5. Чому місіонерське завзяття є точним показником істинного навернення?

Покликані свідчити

«Які гарні на горах ноги благовісника, що звіщає про мир, що добро провіщає, що спасіння звіщає, що говорить Сіонові: Царює твій Бог!»

(Ісаї 52:7).

«Передаючи іншим людям благодать, яку самі отримуємо, ми стаємо учасниками великих благословень Божих». // *Рев'ю енд Геральд, 25 лютого 1909 року.*

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідоцтва для церкви. – Т.7. – С.9-24.

Неділя

20 листопада

1. ВІДРОДЖУЮЧИ НАШУ ЛЮБОВ ДО ІСТИНИ

а. Про що ми повинні пам'ятати, коли спокушаємося витратити свій час на егоїстичні заняття і незначні справи? *Ісаї 55:6, 7; До євреїв 3:12, 13.*

6 Шукайте Господа, доки можна знайти Його, кличте Його, як Він близько! 7 Хай безбожний покине дорогу свою, а крутії свої задуми, і хай до Господа звернеться, і його Він помилює, і до нашого Бога, бо Він пробачає багато! (Іс.55:6,7);

12 Стережіться, брати, щоб у комусь із вас не було злого серця невірства, що воно відступало б від Бога Живого! 13 Але кожного дня заохочуйте один одного, доки зветься Сьогодні, щоб запеклим не став котрий з вас через підступ гріха. (Євр.3:12,13)

«Мої брати і сестри, шукайте Господа, поки можна знайти Його! Настає такий час, коли люди, які змарнували свій час і не скористалися наданими їм можливостями знайти Господа, пошкоднують, що не зробили цього». – *Свідоцтва для церкви. – Т.9. – С.106, 107.*

б. Чому настільки важливо досліджувати Слово Боже саме зараз? *Амоса 8:11, 12.* Як вплине на нас особисте дослідження Біблії? *Від Івана 8:31, 32; 17:17.*

11 Ось дні настають, говорить Господь Бог, і голод pošлю Я на землю, не голод на хліб, і не спрагу на воду, але спрагу почути Господні слова! 12 І будуть ходити від моря до моря, і з півночі до сходу блукатимуть, щоб знайти слово Господа, та не знайдуть його! (Ам.8:11,12);

31 Тож промовив Ісус до юдеїв, що в Нього ввірували: Як у слові Моїм позостанетеся, тоді справді Моїми учнями будете, 32 і пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить! (Ів.8:31,32);

17 Освяти Ти їх правдою! Твоє слово то правда. (Ів.17:17)

«Люди, котрі вивчають Біблію, радяться з Богом і покладаються на Христа, будуть здатні мудро діяти повсякчас і за будь-яких обставин. Добрі принципи обов'язково знайдуть відображення в реальному житті. Але вкрай необхідно,

щоб істина для нашого часу була прийнята усім серцем і стала основою характеру, – тоді вона призведе до такої цілеспрямованості, на яку не зможуть вплинути ані принади задоволень, ані мінливість звичаїв, ані презирство світу, ані егоїстичні спонукання власного серця на угоду самому собі. Перш за все має бути очищена совість і підпорядкована воля. Любов до істини і праведності повинна запанувати в душі, і тоді проявиться характер, який Небо може схвалити». – *Там саме.* – Т.5. – С.43.

Понеділок

21 листопада

2. ВІДРОДЖУЮЧИ НАШУ ЛЮБОВ ДО ХРИСТА І ДО ІНШИХ ЛЮДЕЙ

а. До чого спонукає нас стримуюча Божа любов? 2 до коринтян 5:14, 15.

14 Бо Христова любов спонукує нас, що думають так, що коли вмер Один за всіх, то всі померли. 15 А вмер Він за всіх, щоб ті, хто живе, не жили вже для себе самих, а для Того, Хто за них був умер і воскрес. (2Кор.5:14,15)

«Якщо любов Божа перебуває в серці, то вона проявиться в ніжній любові до інших людей. Господь прославляється нашими справами милосердя, проявом дбайливого ставлення до знедолених і страждених. Вдовам і сиротам потрібно щось більше, ніж наша любов. Їм необхідні співчуття і турбота, ласкаві слова; їм необхідно протягнути руку допомоги і навчити їх утримувати самих себе. Усе, що зроблено для тих, хто потребує допомоги, зроблено для Христа. Розмірковуючи про те, як допомогти знедоленим людям, ми повинні досліджувати, як трудився Христос. Він не відмовлявся трудитися для тих, які припускалися помилок; Його діла милосердя звершувалися для всіх класів людей, для праведних і неправедних. Він лікував і наставляв усіх однаково». // *Ознаки часу, 14 липня 1909 року.*

б. Коли відсутня така мотивація, який заклик до покаяння ми повинні прийняти і чому? Об'явлення 2:4, 5.

4 Але маю на тебе, що ти покинув свою першу любов. 5 Отож, пам'ятай, звідки ти впав, і покайся, і вчинки давніші роби. Коли ж ні, то до тебе прийду незабаром, і зрушу твого свічника з його місця, якщо не покаєшся. (Об.2:4,5)

«Мій брате, моя сестро, що ви робите для Христа? Чи прагнете ви стати благословенням для інших людей? Чи вимовляють ваші уста слова доброти, співчуття і любові? Чи докладаете ви серйозних зусиль у справі приведення душ до Спасителя?

Вражає, чому сотні вісників не трудяться там, де зараз трудиться тільки один?! Небесний Всесвіт вражений холодністю і байдужістю тих, які називають себе синами і доньками Божими. Протягом багатьох років робота була перед нами, але багато хто «спав». // *Рев'ю енд Геральд, 7 серпня 1913 року.*

в. Як, здійснюючи в місіонерській сфері важливі, першочергові справи,

можна поліпшити духовний стан церкви?

«Будь-яке ухилення від справжньої місіонерської роботи, будь-яке охолодження місіонерського духу негативно відбивається на церкві, призводячи до зниження її духовності. Будь-яке ж серйозне зусилля, зроблене в місіонерському напрямку, духовно уздоровлює церкву і не тільки примножує її членів, а й посилює її святе завзяття і радість». – *Свідоства для проповідників*. – С.205, 206.

Вівторок

22 листопада

3. ГІДНІ РЕЗУЛЬТАТИ

а. Які підбадьорливі слова ілюструють вдячність, яку висловлять люди, котрі чують звістку спасіння, тим людям, які приносять цю звістку?
Icaï 52:7.

7 Як гарні на горах ноги благовісника, що звіщає про мир, що добро провіщає, що спасіння звіщає, що говорить Сіонові: Царює твій Бог! (Ic.52:7)

«[Бог] бажає, щоб ви організовували зібрання для тих, хто перебуває поза церквами, і таким чином допомагали іншим людям ознайомитися з останньою звісткою попередження. Є місця, де люди з радістю приймуть вас і подякують за надану їм допомогу. Нехай Господь допоможе вам взятися за цю справу так, як ніколи раніше!

Почнімо ж працювати для людей, які ще не мають світла істини... Нам потрібна жива віра, віра, яка б восторжествувала над спорожнілою гробницею Йосипа; віра, яка заявила б про те, що ми маємо Живого Спасителя, Того, Хто піде попереду нас і працюватиме разом з нами. Бог виконає Свою справу, якщо ми станемо Його знаряддям. Нам необхідно більше молитися і проявляти менше невіри. Нам потрібно все вище і вище піднімати перед людьми прапор істини. Важливо пам'ятати, що Христос завжди знаходиться праворуч, коли ми полоненим звіщаємо свободу і даємо голодним хліб життя. Якщо ми усвідомлюємо терміновість і важливість нашої роботи, спасіння Боже з'явиться дивовижним чином.

Бог допомагає нам зодягнутися в повну Божу зброю і діяти настільки ж старанно, наскільки душі людей гідні спасіння. Отож, будемо прагнути, щоб у нашому житті відбулося нове навернення». – *Свідоства для церкви*. – Т.9. – С.107.

б. Що відбудеться, якщо ми об'єднаємо наші руки у цій великій справі?
Icaï 52:8, 15.

8 Слухай, твої сторожі зняли голос, укупі співають, бо бачать вони око-в-око, коли до Сіону Господь повертається. 15 так Він здивує численних народів, царі свої уста замкнуть перед Ним, бо побачать, про що не говорено їм, і зрозуміють, чого не чували вони!... (Ic.52:8,15)

«Господь закликає Свій народ вести місіонерську роботу в різних напрямках. Ті, хто знаходяться на дорогах й на загородах, повинні почути спасаючу еван-

гельську звістку. Члени церкви зобов'язані виконувати євангельське служіння в домівках тих своїх друзів і сусідів, які ще не прийняли свідоцтво про істину у всій повноті». – *Відображаючи Христа*. – С.202.

«Якщо ми навчатимемо істини, такої, якою вона є в Ісусі, то навчатимемо в дусі Справжнього Вихователя: у нас не буде різних думок, ми не будемо наполегливо триматися за свої власні ідеї, але станемо однодумцями». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е. Г. Уайт]*. – Т.7. – С.914.

Середа

23 листопада

4. ДОСЛУХАЮЧИСЬ ДО ЗАКЛИКУ ПРОКИНУТИСЯ

а. Як апостол Павло повторює заклик Ісаї до служіння? *До римлян 10:13-15.*

13 Бо кожен, хто покличе Господнє Ім'я, буде спасений. 14 Але як покличуть Того, в Кого не ввірували? А як увірують у Того, що про Нього не чули? А як почують без проповідника? 15 І як будуть проповідувати, коли не будуть послані? Як написано: Які гарні ноги благовісників миру, благовісників добра. (Рим.10:13-15)

«Життя [Христа] було життям безкорисливого служіння, і воно повинно стати нашим підручником.

Люди не повинні думати, що в їхніх зусиллях спасати душі є межа. Хіба Христос коли-небудь стомлювався у Своїй роботі? Чи відступав Він коли-небудь перед жертвою і труднощами? Члени церкви повинні подібно до Христа докладати безперервних, наполегливих зусиль». // *Рев'ю енд Геральд, 7 серпня 1913 року.*

б. Чи потрібно нам чекати державної постанови (декрету) або резолюції Генеральної Конференції, щоб прокинутися? Якщо ні, то чому?

До римлян 13:11-14; 1 до солунян 5:4-8.

11 І це тому, що знаєте час, що пора нам уже пробудитись від сну. Бо тепер спасіння ближче до нас, аніж тоді, коли ми ввірували. 12 Ніч минула, а день наблизився, тож відкиньмо вчинки темряви й зодягнімось у зброю світла. 13 Як удень, поступаймо добродібно, не в гульні та п'янстві, не в перелюбі та розпусті, не в сварні та заздроссах, 14 але зодягніться Господом Ісусом Христом, а догодження тілу не обертайте на пожадливість! (Рим.13:11-14);

4 А ви, браття, не в темряві, щоб той день захопив вас, як злодій. 5 Бо ви всі сини світла й сини дня. Не належимо ми ночі, ні темряві. 6 Тож не будемо спати, як інші, а пильнуймо та будьмо тверезі! 7 Ті бо, що сплять сплять уночі, а ті, що напиваються вночі напиваються. 8 А ми, що належимо дневі, будьмо тверезі, зодягнувшись в броню віри й любови, та в шолом надії спасіння, (1Сол.5:4-8)

«Уся земля повинна бути освітлена славою Божої правди. Господь не закрисе час благодаті, поки звістка застереження не буде проголошена ясніше. Сурма повинна дати виразний звук. Закон Божий повинен бути звеличений, його вимоги повинні бути представлені, як справжні і священні, щоб це змусило людей прийняти рішення «за» чи «проти» істини...

Ви вже давно чекаєте чудових дивовижних подій, які повинні відбутися перед Приходом Сина Людського на хмарах небесних із великою потугою й славою.

Тепер я запитую вас: «Чи готові ви сурмою засурмити, даючи виразний звук? Чи відомо вам, що ви з'єднані з Богом і живете у світлі Його лица? Хто з нас кожен день відчуває, що є співпрацівником Христа, так як шанує Христа, виконуючи План Господа щодо спасіння людей? Найкращий спосіб зберегти свою душу в любові Божій – стати старанним трудівником задля спасіння інших людей...

Усі небеса, якщо я можу використовувати такий вираз, з нетерпінням чекають, щоб мужі співпрацювали з Божественними силами у справі спасіння душ. [Iсаї 52:7 цитується]. Хто підійметься і світлтиме, бо прийшло світло і слава Господня зійшла над ними? Хто з'єднався з Господом у святому заповіді, щоб стати каналами для передачі небесного світла й благодаті нашому світові?» // *Бюлетень Генеральної Конференції, 28 січня 1893 року.*

Четвер

24 листопада

5. ЗДІЙСНЮЮЧИ ІСТИННЕ СПОВІДАННЯ

а. Яке сповідання нам необхідно здійснити, поки ще не закінчився час благодаті? Iсаї 45:23; До римлян 14:11; 10:9, 10.

23 Я Собою Самим присягав, справедливість із уст Моїх вийшла, те слово, яке не повернеться: усяке коліно вклоняться буде Мені, усякий язик присягне (Iс.45:23);

11 Бо написано: Я живу, каже Господь, і схилиться кожне коліно передо Мною, і визнає Бога кожен язик! (Рим.14:11);

9 Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся, 10 бо серцем віруємо для праведности, а устами ісповідуємо для спасіння. (Рим.10:9,10)

«Не втрачайте час; не зволікаючи, сповідайте Христа! Це Святий Дух, Утішитель, Дух істини свідчить про Христа. Ісус сказав: «*Та ви приймете силу, як Дух Святий злине на вас, і Моїми ви свідками будете в Єрусалімі, і в усій Юдеї та в Самарії, та аж до останнього краю землі*» (Дії 1:8). Засмучувати Святого Духа, Який хоче зробити вас свідками Христа, – **жахливо! Ви не знаєте, коли засмутите Духа востаннє.** Працюючи над людським серцем, Святий Дух не прагне примусити вас віддати себе Христу, примусити вашу свідомість підкоритись: Дух освітлює куточки розуму, переконуючи в гріху і ведучи до праведності. Якщо ви не сповідаєте Христа тепер, прийде час, коли вам, приголомшеним усвідомленням того, як багато ви втратили, доведеться сповідатися. Але чому б не сповідати Христа саме тепер, коли голос милості запрошує вас?» // *Наставник молоді, 1 серпня 1895 року.*

б. Коли ми визнаємо Христа як Джерело нашої сили і праведності, який вплив це матиме на наші місіонерські зусилля? Iсаї 45:24, 25.

24 й Мені скаже: Тільки в Господі правда та сила! Прийдуть до Нього та засомнують всі, що на Нього запалюються. 25 Через Господа усправедливляться, і буде прославлене всяке насіння Ізраїля! (Iс.45:24,25)

«Істина особливим чином адаптована до потреб кожного людського серця. Коли діти Божі усвідомлять здатність Господа задовільнити їхні власні потреби, вони підуть, щоб задовільнити потреби душ, які гинуть у гріху. Бог прийме усіх, хто проявить віру в Нього і виконуватиме Його Слово». // *Рев'ю енд Геральд, 12 серпня 1909 року.*

П'ЯТНИЦЯ

25 листопада

ПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

- 1. Чому для нас так важливо знати, що означає істина?**
- 2. Що відбувається з нашою духовністю, якщо ми не здійснюємо місіонерську роботу?**
- 3. Прагнучи розповісти іншим про Христа, на Кому ми повинні зосередити свої зусилля?**
- 4. Який приклад дав Христос у Своєму щоденному житті? Як ми можемо наслідувати його?**
- 5. Як моє особисте сповідання Христа може стати більш ефективним свідченням?**

Субота, 3 грудня 2016 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ВІДДІЛУ ОСВІТИ ЦЕНТРАЛЬНОАМЕРИКАНСЬКОЇ УНІЇ

Ми вважаємо, що нашою найголовнішою роботою на землі є формування характеру за Божественною подобою. Формування характеру – це робота усього життя, і його розвиток триватиме усю вічність. Характер, сформований за Божественною подобою, – це єдиний скарб, який ми зможемо взяти з цього світу в світ прийдешній. Це повинно бути метою кожного справжнього християнина. Робота церкви з надання допомоги в розвитку нашого характеру – «просвіщати, виховувати, навчати».

Одна з головних цілей Центральноамериканської Унії – це виховання і освіта наших дітей та молоді. На жаль, багато хто з наших дітей і молоді, які зараз не мають можливості навчатися в наших церковних школах, залишають церкву і йдуть у світ. Усвідомлюючи усе це, наші брати і сестри докладають великих зусиль, щоб відкрити початкову і середню школи, аби допомогти нашим дітям і молоді отримати комплексну освіту, яка перебуватиме в гармонії з Божественною метою християнського виховання та освіти. Такі освітні програми принесли велику користь багатьом сім'ям, і все більше людей приходять до ніг Ісуса саме таким шляхом.

На жаль, наших коштів недостатньо, щоб продовжити цю велику роботу. Проте ми покладаємося на обітницю Господа, що Він забезпечить нас коштами, необхідними для продовження тієї важливої роботи, яку ми починали з таким ентузіазмом, пам'ятаючи про те, що «робота освіти і робота викуплення – це єдине ціле».

Дорогі брати, сестри і друзі по всьому світові! Від імені усіх віруючих Центральноамериканської Унії ми звертаємося до кожного з вас з проханням принести щедрі дари, коли збиратимуться ці пожертвування першої суботи, і таким чином ви станете великим благословенням у сфері освіти наших дітей і молоді в Центральній Америці. Будь ласка, принесіть щедрі дари! Ми молимося про те, щоб Бог нагородив вас подвійною мірою благословень.

Відділ освіти Центральноамериканської Унії

Знаходячи підхід до душ

«А в наступну суботу зібралося майже все місто послухати Божого Слова» (Дії 13:44).

«Дух ніжності, лагідність, приємні манери можуть спасти тих, хто заблукав, і покрити безліч гріхів». – Служіння зцілення. – С.166.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідоцтва для церкви. – Т.7. – С.25-41; Т.6. – С.31-57.

Неділя

27 листопада

1. ЗВІСТКА ДЛЯ НАШИХ ДНІВ

а. Яка робота була передбачена на наші дні в пророцтві 56 розділу книги Ісаї? Вірші 1, 2.

1 Так говорить Господь: Бережіть правосуддя й чиніть справедливість, незабаром бо прийде спасіння Моє, і появиться правда Моя. 2 Блаженна людина, що робить таке, і син людський, що міцно тримається цього, що хоронить суботу, щоб її не безчестити, та береже свою руку, щоб жодного зла не вчинити! (Іс.56:1,2);

«У пророцтві Ісаї зазначається, що в останні дні буде відновлене святкування суботи. [Ісаї 56:1, 2, 6, 7 цитується]». – Велика боротьба. – С.451.

б. За допомогою чого ми можемо якнайкраще свідчити людям у великих містах? Від Луки 14:23.

23 І сказав пан рабові: Піди на дороги й на загороди, та й силюй прийти, щоб наповнився дім мій. (Лк.14:23)

«Наш обов'язок полягає в тому, щоб донести до усього світу – кожному людові, і племені, і язичу, і народові – рятівні істини вістки Третього ангела. Але тут виникає важка проблема: яким чином досягти людей у густонаселених центрах. Нас не пускають у церкви. У великих містах оренда великих залів дорого коштує, і в більшості випадків лише частина людей можуть потрапити в найкращі зали. Проти нас виступають усі ті, які не знають нас. Люди не розуміють основ нашої віри і вважають нас фанатиками, які сліпо дотримуються суботи замість неділі. У своїй роботі нам важко зрозуміти, як подолати бар'єри світської суєти і упереджень і представити людям дорогоцінну істину, таку значущу для них. Господь підказує нам, що табірні зібрання є одним з найбільш важливих засобів здійснення цієї роботи». – Свідоцтва для церкви. – Т.6. – С.31, 32.

2. ЗНАХОДЯЧИ ЛЮДЕЙ ЗА МЕЖАМИ НАШОГО КОЛА

а. Що було показано Ісаї про Божий план стосовно щирих і дорогоцінних душ, які перебувають поза межами отари Христової? Ісаї 56:3-5. Як це виявилось у проповіді апостолів? Дії 13:44.

3 І нехай не повість чужинець, який прилучився до Господа, кажучи: Насправді мене відділив від народу Свого Господь, і скопець хай не скаже: Таж я сухе дерево! 4 Бо так каже Господь про скопців, що суботи Мої бережуть, і вибирають завгодне Мені, і що тримаються міцно Мого заповіту: 5 Я їм дам у Своїм домі та в мурах Своїх місце і ймення, що краще воно за синів та дочок, Я дам йому вічне ім'я, яке не понищиться! (Іс.56:3-5);

44 А в наступну суботу зібралось майже все місто послухати Божого Слова. (Дії 13:44)

«Юдеї все більше і більше вважали себе вищими за інших людей на землі (за Божественним правом), однак вони не зберегли свого відокремленого і святого характеру через виконання вимог усіх заповідей Божих. Тепер пророк проголошує, що чужинець, який любитиме Бога і коритиметься Йому, може насолодитися привілеями, які належали тільки вибраному народові. До цих пір обрізання і суворе дотримання церемоніального закону були умовами, за яких язичники могли увійти до отари Ізраїлевої, але Євангеліє повинно було усунути ці відмінності». // *Ознаки часу, 28 лютого 1884 року.*

б. Якій егоїстичній людській схильності ми і наші сім'ї повинні чинити рішучий опір? Огія 1:4.

4 Чи час вам сидіти по ваших домах, покритих кафлями, хоч дім цей збурений? (Огія 1:4)

«Вас турбує благополуччя вашої сім'ї і ваших родичів, і задля до цього ви докладаєте багато зусиль. Але вам і на думку не спадає, що необхідно надавати допомогу людям, які оточують вас, долаючи при цьому інерцію і небажання справляти вплив за межами свого вибраного кола. Ви робите ідола з самих себе і замикаєтеся у собі. «Тільки б Господь врятував мене і моїх рідних!» – ось усе, що вас турбує. Але цей дух необхідно викоринити, якщо ви хочете жити щасливо в Господі і зростати духовно, якщо ви хочете, щоб церква росла і щоб до неї приєднувалися нові спасенні душі». – *Свідectва для церкви. – Т.2. – С.77.*

в. Як ми можемо уникнути пастки скупчуватися і тіснитися в одному місці? Від Луки 9:6.

6 І вийшли вони, та й ходили по селах, звіщаючи Добру Новину та всюди вздоровляючи. (Лк.9:6)

«Як багато великих і малих міст залишаються зовсім без уваги! Наш народ шкодить самий собі, скупчуючись на одному місці. Коли дерева в розсаднику насажені занадто тісно, вони не виростають здоровими й міцними. Пересаджуй

дерева зі свого густо засадженого розсадника! Бог не прославляється тим, що стільки переваг зосереджені в одному місці. Підготуй місце; розсади свої рослини на багатьох полях, де вони не будуть спиратися одна на одну. Дай їм місце для росту! Цього вимагає від тебе Господь». – *Там саме.* – Т.8. – С.147.

Вівторок

29 листопада

3. ЗВ'ЯЗОК МІЖ НАШИМИ СМАКАМИ І ЗВИЧКАМИ

а. Яка чудова обітниця дана людям, котрі недавно увірували? *Ісаї 56:6, 7.*

Яким чином ми можемо взяти участь у поширенні істини?

6 А тих чужинців, що пристали до Господа, щоб служити Йому та любити Господнє Ім'я, щоб бути Йому за рабів, усіх, хто хоронить суботу, щоб її не збезчестити, і тих, що тримаються міцно Мого заповіту, 7 їх спроваджу на гору святую Мою та потішу їх в домі молитви Моєї! Цілопалення їхні та їхні жертви будуть Мені до вподоби на Моїм жертівнику, бо Мій дім буде названий домом молитви для всіх народів! (Іс.56:6,7)

«Кожній громаді необхідна керуюча сила Святого Духа, і тепер час молитися про це. Але у всьому, що Бог робить для людини, Він планує, щоб людина співпрацювала з Ним. З цією метою Господь закликає церкву проявляти більше благочестя, мати більш високе почуття обов'язку і чіткіше розуміння своїх обов'язків перед Творцем. Він закликає віруючих бути чистими, освяченими, працьовитими людьми. І християнська допомога у праці є одним із засобів досягнення цього, тому що Дух Святий спілкується з усіма, хто здійснює Боже служіння...

Докладайте постійних, організованих зусиль, щоб пробудити членів церкви від сну, в якому вони перебувають уже довгі роки. Надсилайте до громад працівників, які сповідують принципи реформи здоров'я. Нехай будуть послані ті, які усвідомлюють необхідність стримувати свій апетит, інакше вони стануть тенетами для церкви. Спостерігайте: чи не прийде тоді до наших громад дихання життя?!». – *Свідectва для церкви.* – Т.6. – С.266, 267.

б. У чому була проблема фарисеїв і як ми можемо уникнути її? *Від Матвія 23:1-3; 7:24-29.* Як наші особисті звички в сфері здоров'я впливають на наше християнське свідчення? *Ісаї 56:10-12; 1 до коринтян 9:26, 27.*

1 Тоді промовив Ісус до народу й до учнів Своїх, 2 і сказав: На сидінні Мойсеевим усілися книжники та фарисеї. 3 Тож усе, що вони скажуть вам, робіть і виконуйте; та за вчинками їхніми не робіть, бо говорять вони та не роблять того! (Мв.23:1-3);

24 Отож, кожен, хто слухає цих Моїх слів і виконує їх, подібний до чоловіка розумного, що свій дім збудував на камені. 25 І линула злива, і розлилися річки, і буря знялася, і на дім отой кинулась, та не впав, бо на камені був він заснований. 26 А кожен, хто слухає цих Моїх слів, та їх не виконує, подібний до чоловіка того необачного, що свій дім збудував на піску. 27 І линула злива, і розлилися річки, і буря знялася й на дім отой кинулась, і він упав. І велика була та руїна його! 28 І ото, як Ісус закінчив ці слова, то народ дивувався з науки Його. 29 Бо навчав

Він їх, як можновладний, а не як ті книжники їхні. (Мв.7:24-29);

10 Його вартівники всі сліпі, не знають нічого, всі вони пси німі, які гавкати не можуть, мрійники, лежні, що люблять дрімати! 11 І це пси ненажери, що не знають насичення, і це пастирі ті, що не вміють уважати: усі вони ходять своєю дорогою, кожен з свого кінця до своєї здобичі... 12 Прийдіть но, говорять, візьму я вина, та напою п'яного нажлуктимося, і буде і цей день, і завтрішній день далеко щедріший! (Іс.56:10-12);

26 Тож біжу я не так, немов на непевне, борюся не так, немов би повітря б'ючи. 27 Але вмертвляю й неволю я тіло своє, щоб, звіщаючи іншим, не стати самому негідним. (1Кор.9:26,27)

«Господь незадоволений відступницьким станом Свого народу щодо реформи здоров'я. Якщо вони не усвідомлюють потребу взяти до уваги світло щодо реформи здоров'я, то незабаром знехтують і важливістю інших аспектів цієї вістки». – *Колекція Сполдінга Мегена*. – С.418.

«Якщо громади бажають зміцнитися, вони повинні жити по правді, яку дарує їм Бог. Якщо члени наших громад нехтуватимуть світлом щодо питання реформи здоров'я, то вони, безумовно, пожнуть плоди духовного і фізичного виродження. Старі члени церкви впливатимуть на тих, хто недавно прийшов до віри. Господь зараз не працює, щоб привести багато душ до істини як через членів церкви, котрі ніколи не були навернені, так і через тих, хто, колись навернувшись, відступив від віри. Який вплив чинитимуть ці непосвячені члени на новонавернених? Хіба вони не зводять нанівець Богом дану звістку, яку повинен нести Його народ?» – *Свідощтва для церкви*. – Т.6. – С.370, 371.

Середа

30 листопада

4. ДОБРОТА ДО ЗНЕДОЛЕНИХ ДУШ

а. Опишіть особливу турботу Бога про тих людей, які найбільше її потребують. Ісаї 56:8.

8 Слово Господа Бога, що збирає вигнанців Ізраїля: Я ще позбираю до нього, до його зібраних! (Іс.56:8)

«Кожен, хто щиро любить Бога, любитиме душі, за які помер Христос. Якщо ми бажаємо робити людям добро, то наш успіх в роботі з ними буде прямо пропорційний їхній вірі в те, що ми довіряємо їм і цінуємо їх. Повага, виявлена до страждаючої душі, є вірним засобом відновлення в Ісусі Христі почуття власної гідності, яке людина втратила. Наші підбадьорливі думки про те, якою ця людина може стати, стануть допомогою, яку ми не в змозі повністю оцінити. Ми потребуємо рясної Божої благодаті щогодини, тоді ми матимемо багатий, практичний досвід, тому що Бог є любов. Той, хто перебуває в любові, перебуває в Бозі. Даруйте любов тим, хто її найбільше потребує! Найнещасніші люди з найбільш неприємним темпераментом потребують нашої любові, нашої чуйності, нашого співчуття. Ті, які випробовують наше терпіння, найбільше потребують любові. Ми проходимо через цей світ тільки один раз, і все те добре, що ми можемо зробити, ми повинні робити найбільш щиро, невтомно, з таким самим духом, який виявляв Христос у Своїй роботі. Він не знає невдачі і не розчарується! Грубі, вперті, похмурі характери найбільше потребують допомоги.

Як їм можна допомогти? Тільки через прояв до них тієї любові, яку Христос явив грішній людині. Ви можете ставитися до них так, як вони того заслуговують. А що, якби Христос ставився до нас так? До Нього, хоча Він того й не заслуговував, поставилися так, як того заслуговуємо ми. Проте Христос ставиться до нас з благодаттю і любов'ю, як заслуговує на те Він, а не ми. Поставтеся до деяких характеристик так, як, на вашу думку, вони того заслуговують, і ви обірвете останню нитку надії для них, зіпсуєте свій вплив і згубите душу. Чи варто так поступати? Ні, я кажу ні, сотні раз ні. Прив'яжіть ці душі, котрі потребують вашої допомоги, до люблячого, співчутливого, милостивого серця, переповненого Христовою любов'ю, і ви врятуєте душу від смерті й покриєте безліч гріхів». – *Основи християнського виховання*. – С.281, 282.

б. Як ми можемо працювати для тих людей, які були серед нас, а зараз перебувають поза межами нашої церкви? Якова 5:19, 20.

19 Браття мої, коли хто з-поміж вас заблудить від правди, і його хто наверне, 20 хай знає, що той, хто грішника навернув від його блудної дороги, той душу його спасє від смерти та безліч гріхів покриває! (Як.5:19,20)

«Є багато людей, котрі помилкуються, котрі відчують сором і усвідомлюють свою нерозсудливість. Вони дивляться на свої помилки і омани до тих пір, поки не впадають у відчай. Ми не повинні нехтувати такими душами. Коли людині доводиться плисти проти течії, уся сила потоку тягне її назад. Нехай же їй буде надана рука допомоги подібно до того, як простягнув її Старший Брат потопляючому Петру. Підбадьорте її словами надії». – *У Небесних оселях*. – С.295.

Четвер

1 грудня

5. НАСЛІДУЮЧИ ПРИКЛАД УЧИТЕЛЯ

а. Як співчутливе служіння Христа для хворих гріхом душ може відобразитися в житті Його учнів, які наслідуватимуть Його? Ісаї 61:1-3.

1 Дух Господа Бога на мені, бо Господь помазав Мене благовістити сумирним, послав Мене перев'язати зламаних серцем, полоненим звіщати свободу, а в'язням відчинити в'язницю, 2 щоб проголосити рік уподобання Господу, та день помсти для нашого Бога, щоб потішити всіх, хто в жалобі, 3 щоб радість вчинити сіонським жалобникам, щоб замість попелу дати їм оздобу, оливу радості замість жалоби, одержати хвали замість темного духа! І будуть їх звати дубами праведности, саджанцями Господніми, щоб прославивсь Господь! (Іс.61:1-3)

«Місія Христа полягала в зціленні хворих, підбадьоренні тих, котрі втратили надію, у скріпленні розбитих сердець. Подібну роботу відновлення потрібно провести і нам серед страждаючого і нужденного людства. Бог бажає бачити не тільки ваші пожертвування, а й веселий вираз обличчя, чути слова надії, відчувати рукостискання. Полегшіть страждання Божих дітей! Деякі душі хворіють і втратили надію. Поверніть сонячне світло в їхнє життя! Деякі душі втратили мужність; поговоріть з ними, помоліться за них. Багато хто потребує Хліба життя. Читайте їм Слово Боже. Душевну хворобу не можна вилікувати ніякими бальзамами і

ліками. Моліться про таких людей і приносьте їх до Христа. І тоді Христос буде присутній у всій вашій роботі, щоб впливати на людські серця». – *Заклик до медичного євангелізму та просвіти в сфері оздоровлення.* – С.23.

«Однак щоб іти слідами Ісуса, нам не треба їхати до Назарета, Капернаума чи Віфанії. Ми можемо бачити Його сліди біля ліжка хворого в убогих хатинах, на багатолюдних вулицях великих міст і в кожному місці, де людські серця потребують розради.

Ми повинні нагодувати голодних, одягнути нагих, потішити страждаючих і нещасних. Ми маємо служити розчарованим, дарувати надію зневіреним.

Любов Христа, виявлена в самовідданому служінні, здатна виправити злочинця швидше, ніж меч чи суд. Вони необхідні, щоб наводити страх на порушника Закону, однак люблячий місіонер може зробити більше. Часто серце, запекле через докори й осуд, розчулюється від любові Христа». – *Служіння зцілення.* – С.105, 106.

П'ЯТНИЦЯ

2 грудня

ПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. З якою метою з самого початку призначалися табірні зібрання і чому?
2. Чому ми повинні проявляти інтерес до нових душ, родичі яких є невіруючими людьми?
3. Чи залежить наш місіонерський успіх від того, як ми практикуємо реформу здоров'я?
4. Що відбувається, коли ми ставимося до людей, як вони того заслуговують? Як Ісус ставиться до нас?
5. Де ви можете знайти можливості особисто послужити так, як служив Христос?

Наполегливі місіонери

«О, всі спрагнені, йдіть до води, а ви, що не маєте срібла, ідіть, купіть живности, й їжте! І йдіть, без срібла купіть живности, і без платні вина й молока!» (Ісаї 55:1).

«Незабаром увесь світ буде охоплений лихом та нещастям. І тоді всі кинуться до пізнання Бога. У нас немає ані години для зволікання! З усією серйозністю і ревністю необхідно проголосувати таку звістку: [Ісаї 55:1; 56:1 цитується]. – Свідчення для церкви. – Т.9. – С.228.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.5. – С.385-389;

Там саме. – Т.6. – С.14-29.

Неділя

4 грудня

1. НАПОЛЕГЛИВІСТЬ ЗА СКЛАДНИХ ОБСТАВИН

а. Яка вістка повинна бути донесена сьогодні до кожного, незважаючи на всілякі труднощі? Ісаї 55:1, 2. Чому Бог допускає випробування у житті Своєї церкви?

1 О, всі спрагнені, йдіть до води, а ви, що не маєте срібла, ідіть, купіть живности, й їжте! І йдіть, без срібла купіть живности, і без платні вина й молока! 2 Нащо будете важити срібло за те, що не хліб, і працю вашу за те, що не ситить? Послухайте пильно Мене, й споживайте добро, і нехай розкошує у наситі ваша душа! (Іс.55:1,2)

«У всі віки існування церкви Божої її вісники піддавалися ганьбі та гонінням через істину. Але куди б не були змушені відправитися діти Божі, хай навіть на безлюдний острів, як це сталося з улюбленим учнем Ісуса, Христос знатиме про їхнє місце знаходження, Він зміцнить і благословить їх, наповнивши серця миром і радістю...

Божа любов до Своєї церкви безмежна. Він не припиняє дбати про Свою спадщину. Він не допускає, щоб церкву спіткали лиха інші, крім тих, які служать для її очищення, для її блага сьогодні і в майбутньому. Він очистить Свою церкву, навіть пішовши на такі дії, які мали місце при очищенні храму на початку і в кінці Його земного служіння. Усе, що Господь наводить на церкву під час випробувань, робиться Ним з тією метою, щоб Його народ надбав більш глибоке благочестя і зміцнився для несення величних істин про хрест Христа до усіх куточків землі. У Нього є робота для всіх. Його справа завжди має ширитися і прогресувати, охоплюючи місто за містом, країну за країною, народ за народом, постійно зміцнюючись, просуваючись на всі боки і пускаючи коріння». – *Свідчення для церкви. – Т.9. – С.227, 228.*

2. УСТАВАЙ, СВІТИСЯ!

а. Яке світло повинно сяяти в серці кожного, хто почує євангельську звістку?

2 до коринтян 4:6. На кого і через кого буде сяяти це світло сьогодні?

Ісаї 9:1; До филип'ян 2:15.

6 Бо Бог, що звелів був світлу засяяти з темряви, у серцях наших засяяв, щоб просвітити нам знання слави Божої в Особі Христовій. (2Кор.4:6);

1 Народ, який в темряві ходить, Світло велике побачить, і над тими, хто сидить у краю тіні смерті, Світло засяє над ними! (Іс.9:1);

15 щоб були ви бездоганні та щирі, невинні діти Божі серед лукавого та розпусного роду, що в ньому ви сяєте, як світла в світі (Фил.2:15)

«Христос прийшов у наш світ, щоб явити Свого Отця серед пануючого мороку оман і забобонів. Учні Господа повинні відображати Його у своєму повсякденному житті, і тоді яскраві промені небесного світла постійно освітлюватимуть світ. І тоді буде чітко видно відмінність між характером тих, хто служить Богові, і тих, які не зробили Слово Боже керівництвом та мірилом свого життя. Пізнання Бога потрібно зберегти серед темряви, що покриває нашу землю, серед мороку, який огорнув всі народи. Століття за століттям чистий, незаплямований характер Христа поступово спотворювався тими, котрі вважали себе віруючими в Нього і в Його святе Слово». – *Свідectва для проповідників*. – С.152.

б. Наскільки далеко повинно поширитися світло пізнання Христа та Його слави? Ісаї 49:6.

6 І Він сказав: Того мало, щоб був Ти Мені за раба, щоб відновити племена Якова, щоб вернути врятованих Ізраїля, але Я вчиню Тебе світлом народів, щоб був Ти спасінням Моїм аж до краю землі! (Іс.49:6)

в. Яким чином Божа слава буде виявлена в ці останні дні?

Ісаї 60:1, 2; Від Матвія 5:16.

1 Уставай, світися, Єрусалиме, бо прийшло твоє світло, а слава Господня над тобою засяла! 2 Бо темрява землю вкриває, а морок народи, та сяє Господь над тобою, і слава Його над тобою з'являється! (Іс.60:1,2);

16 Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на небі. (Мв.5:16)

«Землю огортає темрява спотвореного розуміння Бога. Люди втрачають знання про Його характер. Вони неправильно розуміють і тлумачать його. У наш час має проголосуватися вістка від Бога – вістка просвітництва за своїм впливом та рятівна за силою. Його характер повинен бути явлений людям. У темряву світу має пролитися світло Його слави, доброти, милосердя й істини». – *Наочні уроки Христа*. – С.415.

«Рядовим членам наших церков під силу здійснювати ту роботу, яку вони тільки-но почали... Нехай туди, де є сприятливі можливості для заробітку коштів для існування, переїжджають одна-дві сім'ї, утверджені в правді, та працюють там

як місіонери... Вони можуть поширювати наші видання, проводити зібрання у своїх оселях, знайомитися з сусідами і запрошувати їх на ці зібрання. Таким чином, світло сяятиме через їхні добрі справи». – *Свідощтва для церкви*. – Т.8. – С.245.

Вівторок

6 грудня

3. НАПОВНЮЮЧИ ЗЕМЛЮ СЛАВОЮ!

а. Як описує Бог велике останнє місіонерське пробудження? *Об'явлення 18:1-4*. Чому цю роботу ніхто не може здійснювати через довірених осіб?

1 Після цього побачив я іншого Ангола, що сховався із неба, і що владу велику він мав. І земля освітілась від слави його. 2 І він гучним голосом кликнув, говорячи: Упав, упав великий Вавилон! Став він оселею демонів, і сховищем усякому духові нечистому, і сховищем усіх птахів нечистих та ненавидних, 3 бо лютим вином розпусти своєї він напоїв всі народи! І земні царі з ним розпусти чинили, а земні купці збагатили від сили розкоші його! 4 І почув я інший голос із неба, який говорив: Вийдіть із нього, люди мої, щоб не сталися ви спільниками гріхів його, і щоб не потрапили в каранья його. (Об.18:1-4)

«Бог посилав звістку за звісткою, щоб пробудити наш народ для праці, яку необхідно зробити сьогодні. Але на поклик: *«Кого Я пошлю?»*, лише одиниці відповіли: *«Ось я, пошли Ти мене» (Ісаї 6:8)*. – *Свідощтва для церкви*. – Т.9. – С.46.

«Багато релігійних учителів самі особисто нічого не роблять для Христа. Вони задовольняються тим, що інші роблять те, що повинні робити вони самі, і, справляючи мізерний вплив на працівників, вважають, що вони чинять добро через довірених осіб. Такі люди не мають тієї віри, яка діє любов'ю і очищує душу. Вони не мають справжньої віри, яка проникає в їхні щоденні справи і керує кожним вчинком їхнього життя. Жива віра в Христа відкривається в добрих справах для наших сімей і наших сусідів, в чуйній реальній турботі про бідних, відвідуванні вдів і сиріт, щоб бути розрадою для них, в тому, щоб зберегти себе неопоганимими світом, в належному використанні наших коштів і нашого впливу заради просування справи Божої. Це потрібно робити без нарікання, охоче, із задоволенням, так само як Ісус усе віддав заради нас». // *Ознаки часу, 22 серпня 1878 року*.

б. Яким чином ми можемо співпрацювати з Богом у цій роботі?

1 до коринтян 3:9, 10.

9 Бо ми співробітники Божі, а ви Боже поле, Божа будівля. 10 Я за благодаттю Божою, що дана мені, як мудрий будівничий, основу поклав, а інший буде на ній; але нехай кожен пильнує, як він буде на ній! (1Кор.3:9,10)

«Ніколи ще не було більшої потреби в серйозній, самовідданій праці у справі Христа, ніж тепер, коли час випробування швидко добігає кінця... Брати і сестри, чи відповісте ви на цей [Македонський] поклик словами: *«Ми зробимо усе, що в наших силах, щоб направити до вас місіонерів і грошові кошти. Ми відмовимося від розкоші в наших домівках, від особистих прикрас і від потурання апетитові. Ми віддамо довірені нам кошти на справу Божу і повністю присвяtimo себе Його*

роботі»?..

На ці гроші можна буде відправити газети і книги тим, хто не має світла істини; вони допоможуть оплатити витрати на навчання студентів, які готуються до місіонерської роботи. Нехай кожен долар, що витрачається вами, буде вкладений до небесного банку». – *Свідцтва для церкви*. – Т.5. – С.732, 733.

Середа

7 грудня

4. НАВЧАЮЧИ ЛЮДЕЙ

а. Яке переконливе запрошення милості ми покликані звіщати усім народам і яким чином ми повинні це робити? *Ісаї 55:3-5*.

3 Нахиліть своє вухо, й до Мене прийдіть, послухайте, й житиме ваша душа! І з Я вами складу заповіта навіки на незмінні Давидові милості. 4 Отож, Його дав Я за свідка народам, за проводиря та владика народам. 5 Тож покличеш народ, що не знаєш його, і той люд, що не знає тебе, і вони поспішаються до тебе, ради Господа, Бога твого, і ради Святого Ізраїлевого, що прославив тебе. (Іс.55:3-5)

«Я благаю народ Божий припинити критикувати один одного і присвятити себе проголошенню істини для теперішнього часу... Зараз нам необхідно схилитися перед Богом у справжньому смиренні душі, тому що день мороку і темряви дуже швидко наближається.

Перед нами останній великий конфлікт, але допомога буде дарована усім, хто любить Бога і підкоряється Його Законові, а земля, вся земля, повинна бути освітлена славою Бога». // *Рев'ю енд Геральд, 19 квітня 1906 року*.

«Ця робота доручена всім тим, перед очима яких Ісус Христос пророкований був, як ніби між ними розп'ятий. Через хрещення Святим Духом народ Божий повинен за допомогою свого Учителя здійснювати роботу, яку здійснював Христос. Вони повинні представляти нашому світові Божу доброзичливість. Будучи учасниками Божественної природи, вони повинні спасати не тільки свої власні душі завдяки вірі в Ісуса. Христос говорить про них: «Ви співробітники з Богом». Як своїм свідкам Він доручив кожному з них Свою роботу. Як Його представники вони повинні нести світові вістку призову і милості.

Христос наказує своїм послідовникам звеличити Викупителя світу. Вони повинні усвідомлювати, що на них лежить обов'язок присвячувати усі свої здібності роботі навернення душ до Христа, до Того, Хто приніс таку досконалу жертву заради того, щоб осяяти і спасти світ». // *Рев'ю енд Геральд, 22 березня 1898 року*.

б. Що повинні пам'ятати ті, котрі прагнуть поділитися з іншими світлом справжньої істини безпосередньо зі Слова Божого? *Ісаї 55:9-11*.

9 Бо наскільки небо вище за землю, настільки вищі дороги Мої за ваші дороги, а думки Мої за ваші думки. 10 Бо як дощ чи то сніг сходить з неба й туди не вертається, аж поки землі не напоїть і родючою вчинить її, і насіння дає сівачеві, а хліб їдунові, 11 так буде і Слово Моє, що виходить із уст Моїх: порожнім до Мене воно не вертається, але зробить, що Я пожадав, і буде мати поведження в тому, на що Я його посилав! (Іс.55:9-11)

«Спільне вивчення Біблії – це план небесного походження. Є багато людей, які можуть діяти в цій галузі місіонерської діяльності, розвиваючись і стаючи могутнім зряддям у Божій руці. Таким чином Слово Боже було сповіщено вже тисячам, і вісники Бога знаходять особистий контакт з людьми різних народів і мов. Біблія потрапляє в сім'ї, її святі істини зачіпають совість людини. Це змушує багатьох учитися, перевіряти свої судження і ставить їх перед відповідальним вибором прийняти або відкинути Божественне світло. Бог не залишить без винагороди це дорогоцінне служіння, що здійснюється для Нього. Він увінчає успіхом кожне смиренне зусилля, зроблене заради Його імені». – *Християнське служіння*. – С. 141.

Четвер

8 грудня

5. БОЖЕСТВЕННИЙ СТАНДАРТ ПІДНЕСЕНИЙ

а. Коли ворог долає нас спокусою здатися в досягненні спільної мети спасати душі, що для нас робить Бог? *Ісаї 59:19*.

19 І будуть боятися Ймення Господнього з заходу, а слави Його зо схід сонця, бо прийде, як річка рвучка, вітер Господній її пожене (Іс.59:19)

б. Який розумовий настрій зробить нас здатними активно продовжувати роботу, не зважаючи на важкі обставини? *Ісаї 50:7*.

7 Але Господь Бог допоможе Мені, тому не соромлюся Я, тому Я зробив був обличчя Своє, немов креміль, і знаю, що не буду застиджений Я. (Іс.50:7)

«З юності я налаштувала свій розум таким чином: якщо я дозволю, щоб обставини мною керували, то зазнаю невдачі в житті; я виконувала те, що вважала своїм обов'язком, навіть якщо обставини були проти мене. Мій батько часто говорив: «Еллен, якщо ти повинна поїхати в певне місце, то це буде тобі настільки чітко відкрито, що ти перестанеш сумніватися. З огляду на твою молодість і слабкість, Господь дасть тобі чіткі докази твого обов'язку і дасть тобі сили, щоб безперешкодно виконати його». Але я відповідала: «Батьку, якщо з'являться труднощі, то мені необхідно проявити більше рішучості, щоб протистояти їм, і чинячи так, я придбаю цінний досвід, який допоможе мудро використовувати довірені мені здібності».

Таку роботу повинен виконувати кожен з нас! Ніколи раніше я не усвідомлювала цінність душ так сильно, як зараз. Яким чином ми можемо усвідомити, наскільки важливою є робота спасіння? У порівнянні з цінністю душі, все інше неважливе. Цей світ і його цінності, це життя із його щастям малозначущі у порівнянні з радістю вічного спасіння хоча б однієї душі. Ми не зможемо зрозуміти незбагненну цінність душі до тих пір, поки не зрозуміємо чітко, що саме знайде ця душа в Царстві слави, якщо буде спасенною; до тих пір, поки досконало не зрозуміємо цінність того життя, яке співрозмірне з життям Бога; до тих пір, поки ми повністю не усвідомимо багатство тієї нагороди, яка чекає на тих, хто все подолає і отримає перемогу». // *Рев'ю енд Геральд, 25 березня 1880 року*.

ПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

- 1. Яким чином ми можемо проявити наполегливість у нашій місіонерській роботі сьогодні?**
- 2. Як можуть рядові члени церкви здійснювати величезну, вражаючу роботу поширення істини?**
- 3. Яким чином ми можемо почути Македонський поклик?**
- 4. Як справжня релігія працює в щоденному житті?**
- 5. Коли, врешті-решт, світ і його цінності втратять своє значення для нас?**

Остаточна перемога

«І апостоли з великою силою свідчили про воскресення Ісуса Господа, і благодать велика на всіх них була!» (Дії 4:33).

«У цей самий час [Божий] Дух і Його благодать пропонуються всім, хто має потребу в них і бажає повірити Богові на слово». – *Свідчення для церкви*. – Т.8. – С.20.

Додаткові матеріали для вивчення:

Дії апостолів. – С.47-56;

Наочні уроки Христа. – С.415-421.

Неділя

11 грудня

1. СВДКУЮЧИ З СИЛОЮ

а. Опишіть досвід ранньої церкви після злиття Святого Духа в день

П'ятидесятниці. Дії 2:16, 17; 4:33.

16 а це те, що пророк Йоїл передрік: 17 І буде останніми днями, говорить Господь: Я виллю від Духа Свого на всяке тіло, і будуть пророкувати сини ваші та ваші доньки, юнаки ж ваші бачити будуть видіння, а старим вашим сни будуть снитися. (Дії 2:16,17);

33 І апостоли з великою силою свідчили про воскресення Ісуса Господа, і благодать велика на всіх них була! (Дії 4:33)

«[На початку служіння апостолів] сотні людей проголошували звістку: «Наблизилось Царство Небесне!». Загрози і небезпеки не могли залякати й зупинити їх. Їхніми устами говорив Господь, і куди б вони не йшли, хворі зцілялися і вбогі чули Євангеліє, що проповідувалось їм.

Так могутньо може діяти тільки Бог, коли люди віддають себе під керівництво Його Духа». – *Свідчення для церкви*. – Т.8. – С.20.

б. Яке пророцтво ще досконаліше виповниться в ці останні дні? Ісаї 60:3-5.

3 І підуть народи за світлом твоїм, а царі за ясністю сяйва твого. 4 Здійми свої очі навколо й побач: усі вони зібрані, і до тебе ідуть; сини твої йдуть іздалека, а дочок твоїх на руках он несуть! 5 Побачиш тоді і роз'яснишся ти, сполохнеться й поширшає серце твоє, бо звернеться морське багатство до тебе, і прийде до тебе багатство народів! (Іс.60:3-5)

«Коли Божий народ настільки повно відокремиться від зла, що Бог зможе в рясній мірі злити на них небесне світло, а через них і на весь світ, тоді, як ніколи в минулому, виповниться пророцтво Ісаї: [Ісаї 60:3-5 цитується]. – *У Небесних оселях*. – С.313.

«Нехай християни залишать усі суперечки і віддадуть себе Богові заради

спасіння тих, хто гине. Нехай вони з вірою просять обіцяне благословення, і воно прийде. Злиття Духа за часів апостолів було Раннім дощем, і якими ж дивовижними виявилися його плоди! Але Пізній дощ буде ще ряснішим». – *Свідцтва для церкви.* – Т.8. – С.21.

Понеділок

12 грудня

2. ЧАСИ ВІДПОЧИНКУ

а. Яку обнадійливу обітницю дає пророк Осія про пробудження і відродження в символі раннього дощу і пізнього? *Осії 6:1-3.*

1 Ходіть, і вернімось до Господа, бо Він пошматував і нас вилікує, ударив і нас перев'яже! 2 Оживить він нас до двох днів, а третього дня нас поставить, і будемо жити ми перед обличчям Його. 3 І пізнаймо, намагаймося пізнати ми Господа! Міцно поставлений прихід Його, мов зірниці, і Він прийде до нас, немов дощ, немов дощ весняний, що напоює землю. (*Ос.6:1-3*)

б. Які умови отримання обіцяних «часів відпочинку» – повного злиття Святого Духа в силі Пізнього дощу? *Дії 3:19-21.*

19 Покайтеся ж та наверніться, щоб Він змилювався над вашими гріхами, 20 щоб часи відпочинку прийшли від обличчя Господнього, і щоб послав заповідженого вам Ісуса Христа, 21 що Його небо мусить прийняти аж до часу відновлення всього, про що провіщав Бог від віку устами всіх святих пророків Своїх! (*Дії 3:19-21*)

«Велика справа Євангелія не завершиться з меншим проявом Божої сили, ніж на початку. Пророцтва, які виконалися при злитті Раннього дощу на початку проповіді Євангелія, повинні знову виконатися при злитті Пізнього дощу під час її закінчення. Це «*часи відпочинку*», на які чекав апостол Петро... [*Дії 3:19, 20* цитується]». – *Велика боротьба.* – С.611, 612.

«Ті, котрі приймають печатку Живого Бога і перебувають під Його захистом під час скорботи, повинні досконало відображати образ Ісуса.

Я бачила, що багато братів нехтують таким необхідним приготуванням і чекають часів відпочинку та Пізнього дощу, який нібито сам приготує їх для того, щоб встояти в день Господній і жити перед Його обличчям. Я була вражена, коли побачила, як багато людей під час горя і неволі залишилися без притулку! Вони знехтували необхідним приготуванням і тому не могли отримати той відпочинок, який повинні мати усі ті, які житимуть перед обличчям Святого Бога». – *Ранні твори.* – С.71.

в. Щоб отримати Святого Духа в рясній мірі, яка робота повинна бути здійснена для нас і через нас? *Ісаї 43:25; 44:22.*

25 Я, Я є Той, Хто стирає провини твої ради Себе, а гріхів твоїх не пам'ятає! (*Іс.43:25*);

22 Провини твої постирав Я, мов хмару, і немов мряку гріхи твої, навернися ж до Мене, тебе бо Я викупив! (*Іс.44:22*)

«Ми можемо покладатися на блаженне запевнення: *«Провини твої постирав Я, мов хмару, і немов мряку гріхи твої» (Ісаї 44:22)*; твої *«численні гріхи... прощені» (Від Луки 7:47)*. О, яке дорогоцінне і наскільки підбадьорює нас сонячне світло Божої любові! Грішник, зважаючи на своє заплямоване гріхом життя, може сказати: *«Хто ж той, що засуджує? Христос Ісус є Той, що вмер» (До римлян 8:34)*. *«А де збільшився гріх, там зарясніла благодать» (До римлян 5:20)*. Христос-Відновлювач насаджує нові принципи життя в душі, і ця рослина росте і приносить плід. Милість Христа одночасно і прощає, і готує людей до святих небес, і очищує їх. Ми повинні зростати в благодаті й пізнанні Господа нашого Ісуса Христа, доки не досягнемо міри зросту Христової повноти». // Рев'ю енд Геральд, 14 липня 1891 року.

Вівторок

13 грудня

3. ШАТИ СПАСІННЯ

а. Хоча ми можемо відчувати себе негідними, яке запевнення дає нам Господь про те, що Він прийме нас, якщо ми прийдемо до Нього в каятті? Ісаї 61:10.

10 Я радісно буду втішатися Господом, нехай звеселиться душа моя Богом моїм, бо Він зодягнув мене в шату спасіння, і в одержу праведности мене вбрав, немов молодому, поклав Він на мене вінця, і мов молоду, приоздобив красою мене! (Іс.61:10)

«Не прислухайтеся до пропозицій ворога залишатися далеко від Христа, доки ви не станете кращими, достатньо хорошим, аби прийти до Бога. Якщо зволікатимете, то не прийдете ніколи. Якщо сатана вказує на ваш брудний одяг, повторюйте обітницю Ісуса: *«Того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть» (Від Івана 6:37)*...

У прекрасному символічному пророцтві Захарії великий священик Ісус, що стояв перед лицем Господнього ангела в брудному одязі, представляє грішника. І Господь промовив: *«Здійміть з нього цю брудну одержу!»* І сказав він йому: *«Я зняв з тебе провину твою, і зодягну тебе в шати коштовні»... І поклали чистого завоя на його голову, і зодягли його в шати» (Захарії 3:4, 5)*. Так Бог зодягне і вас у «шати спасіння» і вбере вас в «одержу праведности» (Ісаї 61:10)». – Наочні уроки Христа. – С.205, 206.

б. Що незабаром станеться під час злиття сили Святого Духа в Пізньому дощі? Ісаї 61:11; Йоїла 2:23, 3:1-4.

11 Бо так як земля та виводить рослинність свою, й як насіння своє родить сад, так Господь Бог учинить, що виросте правда й хвала перед усіма народами! (Іс.61:11);

23 А ви, сіонські сини, радійте та тіштеся Господом, Богом своїм, бо вам їхні Він дасть на спасіння, і найперше зішле вам дощу, дощу раннього й пізнього. (Йоїл 2:23);

1 І буде потому, виллю Я Духа Свого на кожне тіло, і пророкуватимуть ваші

сини й ваші дочки, а вашим старим будуть снитися сни, юнаки ваші бачити будуть видіння. 2 І також на рабів та невольниць за тих днів виллю Духа Свого. 3 І дам Я ознаки на небі й землі, кров та огонь, та стовпи диму. 4 Замініться сонце на темність, а місяць на кров перед приходом Господнього дня, великого та страшного! (Йоїл.3:1-4)

«Ми не повинні сидіти й чекати Пізнього дощу. Він зіллється на всіх, хто розпізнає і прийме потоки благодаті, що зливаються на нас. Якщо ми збираємо усі частинки світла, якщо цінуємо незмінні милості Бога, Який любить, коли ми довіряємо Йому, тоді кожна обітниця виконається. [Ісаї 61:11 цитується]...

Час випробування наближається, тому що Гучний клич Третього ангела вже розпочався через звістку про праведність Христа – Викупителя, Котрий прощає гріх. Це початок злиття світла Іншого ангела, слава якого наповнить усю землю». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е. Г. Уайт]*. – Т.7. – С.984.

«Необхідно здійснити роботу для народу, інакше багато хто не будуть підготовлені до прийняття світла Ангела, післаного з неба, щоб освітити всю землю своєю славою. Не думайте, що ви будете «посудом на честь» під час Пізнього дощу і отримаєте славу Божу, якщо ви звеличуєте свої душі в марнославстві, «промовляєте спотворене» і потай плекаєте коріння гіркоти». – *Рукописи*. – Т.1. – С.175.

Середа

14 грудня

4. ГОТУЮЧИСЬ ДО ДОЩУ

а. Як ми повинні приготувати свої серця до участі в Пізньому дощі?

Йоїла 2:12-14; Осії 10:12.

12 Тому то тепер промовляє Господь: Верніться до Мене всім серцем своїм, і постом святим, і плачем та риданням! 13 І деріть своє серце, а не свою одіж, і наверніться до Господа, вашого Бога, бо ласкавий Він та милосердний, довготерпеливий та многомилостивий, і жалкує за зло! 14 Хто знає, чи Він не повернеться та не пожалує, і по Собі не залишить благословення, жертву хлібну та жертву ту литу для Господа, вашого Бога. (Йоїл.2:12-14);

12 Сійте собі на справедливість, за милістю жніть, оріте собі переліг, бо час навернутись до Господа, ще поки Він прийде і правду лине вам дощем. (Ос.10:12)

«Бог веде Свій народ крок за кроком. Він ставить його в різні ситуації, аби виявити, що лежить на серці народу. Деякі люди переносять одне випробування, але падають під наступним... Деякі переносять одне випробування, але коли Бог підводить їх до наступного, вони лякаються і відходять, бо не хочуть відмовлятися від якогось виплеканого ідола. На цьому етапі вони можуть побачити, який саме кумир виганяє Ісуса з їхніх сердець. Щось інше для таких людей є важливішим за істину, і їхні серця не готові прийняти Ісуса. Окремі особистості перевіряються та випробовуються тривалий час, аби стало зрозумілим, чи готові вони пожертвувати своїми ідолами і сприйняти поради Правдивого Свідка. Якщо хтось не очиститься завдяки послуху істині і не переможе свого егоїзму, своєї гордині і злих пристрастей, ангели Божі отримають наказ: «Вони приліпилися до своїх

ідолів, залиште їх!» і перейдуть до іншої роботи, залишивши цих невинуватих людей з їхніми гріховними рисами характеру під контролем злих ангелів. Ті, хто витримають усі випробування і вийдуть переможцями, яку б не довелося їм ціну заплатити, тим самим засвідчать, що вони прийняли поради Свідка Вірного і Правдивого. Вони отримають Пізній дощ і будуть готові переселитися до Небесних осель». – *Свідчення для церкви*. – Т.1. – С.187.

б. Крім глибокого дослідження серця і щирого каяття, які інші обов'язки ми маємо у зв'язку зі злиттям Пізнього дощу? Від Матвія 5:6; Захарії 10:1.

6 Блаженні голодні та спрагнені правди, бо вони нагодовані будуть. (Мв.5:6);

1 Просіть від Господа дощу часу весняного пізнього дощу, Господь чинить блискавки, і зливний дощ посиляє їм, кожному траву на полі. (Зах.10:1)

«Чому ж ми палко не жадаємо дару Духа, адже це засіб, за допомогою якого можна отримати силу? Чому ми не говоримо про це, не молимося про це, не проповідуємо це?» – *Там саме*. – Т.8. – С.22.

«Тільки ті, які живуть відповідно з дарованим їм світлом, отримають більше світло. Якщо ми не будемо щодня здобувати навички добрих християнських справ, то не зможемо розпізнати дію Святого Духа під час злиття Пізнього дощу». – *Віра, якою я живу*. – С.333.

«Коли ми повністю усім серцем присвяtimo себе на служіння Христу, Бог визнає цей факт через злиття Свого Духа рясною мірою, але це не відбудеться до тих пір, поки більша частина церкви не співпрацюватиме з Богом». // *Рев'ю енд Геральд, 21 липня 1896 року*.

Четвер

15 грудня

5. ПРАГНУЧИ ОТРИМАТИ БОЖУ ПЕЧАТКУ СХВАЛЕННЯ

а. Що повинно стати головною метою кожного послідовника Христа і чому це настільки необхідно? Об'явлення 3:5; 7:1-4, 13, 14; 2 до коринтян 7:1.

5 Переможець зодягнеться в білу одягу, а імення його Я не змию із книги життя, і імення його визнаю перед Отцем Своїм і перед Його Анголами. (Об.3:5);

1 А по цьому я бачив чотирьох Анголів, що стояли на чотирьох кутах землі та тримали чотири земні вітри, щоб вітер не віяв на землю, ані на море, ані на жодне дерево. 2 І бачив я іншого Ангола, що від схід сонця виходив, і мав печатку Бога Живого. І він гучним голосом крикнув до чотирьох Анголів, що їм дано пошкодити землі та морю, 3 говорячи: Не шкодьте ані землі, ані морю, ані дереву, аж поки ми покладемо печатки рабам Бога нашого на їхніх чолах! 4 І почув я число попечатаних: сто сорок чотири тисячі попечатаних від усіх племен Ізраїлевих синів: 13 І відповів один із старців, і до мене сказав: Оці, що зодягнені в білу одягу, хто вони й звідкіля поприходили? 14 І сказав я йому: Мій пане, ти знаєш! Він же мені відказав: Це ті, що прийшли від великого горя, і випрали одіж свою, та вибілили її в крові Агнця... (Об.7:1-4);

1 Отож, мої любі, мавши ці обітниці, очистьмо себе від усякої нечисти тіла та духа, і творімо святину у Божім страху! (2Кор.7:1)

«Печатка Живого Бога буде поставлена тільки на тих, чий характер уподібнився до характеру Христа». // *Рев'ю енд Геральд*, 21 травня 1895 року.

«Коли ми стаємо дітьми Божими, наші імена записуються до Книги життя Ангця та залишаються там до слідчого суду. Потім ім'я кожного називається, і його записи досліджує Той, Хто говорить: «Я знаю діла твої». Якщо того дня виявиться, що ми не повністю розкаялися у своїх злих діях, то наші імена будуть «змиті із книги життя», а наші гріхи свідчитимуть проти нас. Якщо так званий віруючий стає самовпевненим, якщо словом чи духом він порушує найменшу заповідь святого Божого Закону, то він неправильно представляє Ісуса і на суді будуть сказані страшні слова: «Викресліть його ім'я з Книги життя, він робив беззаконня». Проте Отець відчуває співчуття до тієї душі, яка не покладається на себе, але боїться Бога, хоча і схильна до сумнівів і спокус. Ісус клопоче про таку душу і сповідує її ім'я перед Отцем і Його святими ангелами». // *Ознаки часу*, 6 серпня 1885 року.

«Але тих, хто очікує чудесного перетворення свого характеру, не роблячи зі свого боку рішучих зусиль для перемоги над гріхом, чекає розчарування. У нас немає причин для страху, поки ми дивимося на Ісуса, немає підстав сумніватися в тому, що Він може спасти усіх, хто приходить до Нього. Однак ми повинні завжди остерігатися, щоб наша стара природа знову не взяла гору над нами, щоб цей ворог знову не піймав нас в сіть... Як віск відображає відтиск поставленої на ньому печатки, так і душі належить прийняти образ Духа Божого і зберігати подобу Христа». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.336, 337.

П'ЯТНИЦЯ

16 грудня

ПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Яких результатів ми можемо очікувати від сили Пізнього дощу?
2. Тільки хто отримає печатку Божу?
3. Що заважає нам отримати Пізній дощ?
4. Над чим ми маємо здобути перемогу, для того щоб отримати Пізній дощ?
5. Чого ми повинні боятися, прагнучи здобути перемогу над гріхом?

Останні дні Землі

«Але буде судити убогих за правдою, і правосуддя чинитиме слушно сумирним землі. І вдарить Він землю жезлом Своїх уст, а віддихом губ Своїх смерть заподіє безбожному» (Ісаї 11:4).

«Ми живемо у надто урочистий період історії світу, щоб залишатися безтурботними і недбалими». – *Сини і доньки Бога*. – С.118.

Додаткові матеріали для вивчення:

Велика боротьба. – С.603-614, 622-626, 635-644.

Неділя

18 грудня

1. ПРИГОЛОМШЛИВЕ ПРОБУДЖЕННЯ

а. Чому Пізній дощ буде такою радісною подією в історії народу Божого?
Осії 6:1-3.

1 Ходіть, і вернімось до Господа, бо Він пошматував і нас вилікує, ударив і нас перев'яже! 2 Оживить він нас до двох день, а третього дня нас поставить, і будемо жити ми перед обличчям Його. 3 І пізнаймо, намагаймося пізнати ми Господа! Міцно поставлений прихід Його, мов зірниця, і Він прийде до нас, немов дощ, немов дощ весняний, що напоює землю. (Ос.6:1-3)

«Божі слуги з сяючими святою ревністю обличчями поспішатимуть з одного місця до іншого, щоб звістити небесну вістку. Тисячі голосів проголосять це застереження по всій землі. Будуть творитися чудеса, хворі зцілятимуться, ознаки й чудеса супроводжуватимуть віруючих. Сатана також буде творити *«великі ознаки, так що й огонь зводить з неба додолу перед людьми»* (Об'явлення 13:13). Отже, мешканці землі повинні будуть визначити власну позицію.

Ця вістка буде поширюватись не стільки людською мудрістю, скільки через глибоке переконання Божим Духом. Докази вже були дані. Насіння було посіяне, тепер воно зійде і принесе плоди. Друковані твори, котрі розповсюджували місіонери, зробили свій вплив. Проте багатьом людям, на яких ця вістка справила велике враження, щось перешкодило до кінця пізнати істину та підкоритися їй. Тепер промені світла проникають усюди, істина постане у всій ясності, і щирі діти Божі розірвуть узи, які зв'язували їх. Сімейні зв'язки, церковні обов'язки тепер безсилі втримати їх. Істина дорожча за усе. Незважаючи на сили темряви, які об'єдналися проти істини, велика кількість людей перейде на сторону Бога». – *Велика боротьба*. – С.612.

2. РОЗГОРТАЄТЬСЯ ВЕЛИКА БОРОТЬБА

а. Яким буде ще один результат успішного представлення Євангелія у силі Пізнього дощу? *Екклезіяста 11:1, 2; 2 до коринтян 2:14-17.*

1 Хліб свій пускай по воді, бо по багатьох днях знов знайдеш його. 2 Давай частку на сім чи й на вісім, бо не знаєш, яке буде зло на землі. (Еккл.11:1,2);

14 А Богові подяка, що Він постійно чинить нас переможцями в Христі, і запашність знання про Себе через нас виявляє на всякому місці! 15 Ми бо для Бога Христова запашність серед тих, хто спасається, і тих, які гинуть, 16 для одних бо смертельна запашність на смерть, а для других запашність життєва в життя. І хто здатен на це? 17 Бо ми не такі, як багато-хто, що Боже Слово фальшують, але ми провіщаємо, як із щирости, як від Бога, перед Богом, у Христі! (2Кор.2:14-17)

«Мужі віри й молитви будуть спонукані виступити вперед зі святою ревністю і сповіщати слова, котрі Бог дасть їм. Гріхи Вавилону будуть викриті. Страшні наслідки примусового запровадження державною владою церковних постанов, наступ спиритизму, непомітне, але швидке поширення папської влади – все це буде виявлено. Ці урочисті застереження пробудять народ. Їх будуть слухати тисячі тисяч, котрі ніколи не чули чогось подібного. Люди зі здивуванням дізнаються про те, що Вавилон – це відступницька церква, яка внаслідок своїх заблуджень і гріхів відкинула послану їй небом істину. Коли люди звернуться до своїх колишніх учителів, з нетерпінням запитуючи їх: «Чи воно справді так?», – то служителі будуть розповідати їм різні байки, пророкувати приємне, щоб заглушити їхній страх та заспокоїти сумління, що прокинулось. Оскільки буде багато таких, які не задовольняться тільки людським авторитетом, а вимагатимуть ясного доказу: «*Так говорить Господь*», то популярні служителі церкви, як і фарисеї в давнину, сповняться гнівом на всіх, хто піддасть сумніву їхній авторитет. Вони оголосять, що ця вістка сатанинського походження, підбурюючи натовп грішників ганьбити і переслідувати тих, котрі проповідують її.

У міру того як боротьба охоплюватиме все нові й нові території, а увага людей буде прикута до зневаженого Закону Божого, сатана активізує свою діяльність. Сила, з якою буде проповідувана вістка, викличе лють тих, які опираються їй. Духовенство докладатиме майже нелюдських зусиль, аби приховати від пастви світло. Всіма засобами воно намагатиметься відвернути увагу людей від цих життєво важливих питань. Церква опиратиметься на міцну руку державної влади, і в цій справі католики й протестанти об'єднаються. Коли рух запровадження обов'язкового святкування неділі ставатиме все сміливішим і рішучішим, то проти тих, хто дотримується заповідей Божих, буде застосована сила закону. Їм погрозуватимуть штрафами і тюремним ув'язненням; декому запропонують впливові посади, всілякі нагороди та привілеї, щоб змусити їх відректися від своєї віри. Але їх непохитною відповіддю буде: «Доведіть на підставі Слова Божого, у чому полягає наша помилка». Цю саму вимогу висунув у свій час Лютер, коли знаходився у подібних обставинах. Ті вірні, котрих видадуть на суд, стануть на захист істини, і дехто з їхніх слухачів приймуть рішення дотримуватися всіх заповідей Божих. У такий спосіб світло засяє для тисяч людей, які за інших умов ніколи нічого не дізналися б про ці істини». – *Велика боротьба.* – С.606, 607.

3. ЗАХИСТ ТІЛЬКИ ВІД БОГА

**а. Коли церква і держава об'єднуються в зухвалому повстанні проти Божого морального Закону Десяти Заповідей, що станеться з тими небагатьма вірними, які намагатимуться дотримуватися Його святих принципів?
*2 до Тимофія 3:12; Об'явлення 13:11-17.***

12 Та й усі, хто хоче жити побожно у Христі Ісусі, будуть переслідувані. (2Тим.3:12);

11 І бачив я іншу звірину, що виходила з землі. І вона мала два роги, подібні ягнчым, та говорила, як змії. 12 І вона виконувала всю владу першої звірини перед нею, і робила, щоб земля та ті, хто живе на ній, вклонилися першій звірині, що в неї вздоровлена була її рана смертельна. 13 І чинить вона великі ознаки, так що й огонь зводить з неба додолу перед людьми. 14 І зводить вона мешканців землі через ознаки, що їм дано їй чинити перед звіриною, намовляючи мешканців землі зробити образа звірини, що має рану від меча, та живе. 15 І дано їй вкласти духа образів звірини, щоб заговорив образ звірини, і зробити, щоб усі, хто не поклониться образів звірини, побиті були. 16 І зробить вона, щоб усім малим і великим, багатим і вбогим, вільним і рабам було дано знамено на їхню правицю або на їхні чола, 17 щоб ніхто не міг ані купити, ані продати, якщо він не має знамена ймення звірини, або числа ймення його... (Об.13:11-17)

«Оскільки навколо суботи розгорнеться найзапекліша боротьба в усьому християнському світі, а держава і церква об'єднуються, щоб запровадити святкування недільного дня, рішуча відмова «жалюгідної меншості» підкоритись всенародній вимозі зробить цих людей об'єктом особливої ненависті. Буде вирішено, що для цієї жменьки віруючих, які опираються постановам церкви і державним законам, слід ставитися нетерпимо; і краще, щоб постраждали вони, ніж допустити, щоб цілі народи були кинуті в хаос і беззаконня... Цей аргумент здаватиметься переконливим, і врешті-решт проти тих, котрі шанують суботу згідно з четвертою заповіддю, буде виданий декрет, який проголосить їх гідними найсуворішого покарання і дасть право суспільству, після певного відрізка часу, вбивати їх. Католицизм у Старому Світі та відступницький протестантизм у Новому Світі будуть проводити однакову політику щодо тих, які виконують всі Божественні заповіді.

Народ Божий зазнає тоді такого горя і страждання, про яке пророк говорить як про час недолі Якова». – *Велика боротьба*. – С.615, 616.

**б. Як виживе ця меншість вірних Богу душ, коли звичайні канали торгівлі будуть перекриті і захист цивільного уряду буде відсутній?
*Ісаї 43:18-21; 41:17-20; 33:16.***

18 Не згадуйте вже про минуле, і про давнє не думайте! 19 Ось зроблю Я нове, тепер виросте. Чи ж про це ви не знаєте? Теж зроблю Я дорогу в степу, а в пустині річки. 20 Буде славити Мене польова звірина, шакали та струсі, бо

воду Я дам на степу, а в пустині річки, щоб напувати народ Мій, вибранця Мого. 21 Цей народ Я Собі вформував, він буде звіщати про славу Мою. (Іс.43:18-21);

17 Убогі та бідні шукають води, та нема, язик їхній від прагнення висох, Я, Господь, і їх вислухаю, Бог Ізраїлів, не лишу їх! 18 Я ріки відкрию на лисих горах, а джерела посеред долин, оберну Я пустиню на озеро водне, а землю суху на джерела! 19 На пустиню дам кедра, акацію, мирта й маслину, поставлю Я разом в степу кипариса та явора й бука, 20 щоб разом побачили й знали, і пересвідчилися та зрозуміли, що Господня рука це зробила, і створив це Святий Ізраїлів! (Іс.41:17-20);

16 той перебуватиме на високостях, скельні твердині його недоступна оселя, його хліб буде даний йому, вода йому завжди запевнена! (Іс.33:16)

«Господь неодноразово показував мені, що робити запаси для забезпечення нагальних потреб на час скорботи – означає суперечити Біблії. Я бачила, що якщо святі робитимуть запаси їжі або засіватимуть поля під час скорботи, коли землю вразять війни, голод і мор, – усе їхнє добро буде насильно відібране у них і їхні поля пожнуть чужинці. Це буде час, коли ми цілком сподіватимемося на Бога, і Він підтримає нас. Я бачила, що в цей час хліб і вода у нас не вичерпаються і ми не будемо залишені і не страждатимемо від голоду, бо Бог має силу приготувати для нас стіл навіть у пустелі. Якщо буде потрібно, то Він пошле круків, щоб нагодувати нас, як Він зробив це для Іллі, або наситить нас небесною манною, як ізраїльтян». – *Ранні твори*. – С.56.

Середа

21 грудня

4. НАДІЙНА БЕЗПЕКА

а. Що, за велінням Божим, повинен робити народ в очікуванні часу скорботи і як вони будуть захищені? Ісаї 26:20, 21; 49:15, 16.

20 Иди, мій народе, ввійди до покоїв своїх, і свої двері замкни за собою, сховайся на хвилю малу, поки лютість перейде! 21 Бо Господь ось виходить із місця Свого, навідати провини мешканців землі, кожного з них, і відкриє земля свою кров, і вже не закриє забитих своїх! (Іс.26:20,21);

15 Чи ж жінка забуде своє немовля, щоб не пожаліти їй сина утроби своєї? Та коли б вони позабували, то Я не забуду про тебе! 16 Отож на долонях Своїх тебе вирізьбив Я, твої мури позавсіди передо Мною. (Іс.49:15,16)

«Будинки і землі не знадобляться святим під час скорботи, бо вони змушені будуть втікати від розлюченого натовпу, і їхні маєтки не зможуть послужити справі проповіді істини для теперішнього часу. Мені було показано, що воля Божа полягає в тому, щоб святі позбулися будь-якого тягаря ще до настання часу скорботи і за допомогою жертви уклали завіт з Богом. Якщо вони покладуть свій масток на вітвар і широко питатимуть Господа про свій обов'язок, Він навчить їх, коли потрібно усе це продати. Тоді вони стануть вільні під час скорботи і не будуть обтяжені зайвим майном.

Я бачила, що якщо хто-небудь буде триматися за власність і не розпитає Господа про свій обов'язок, то Він не відкриє цим людям, саме у чому полягає їхній обов'язок, і дозволить їм зберегти своє майно. Під час скорботи воно стане

подібним до гори, що загрожує розчавити їх. Люди спробують позбутися майна, але не зможуть цього зробити». – *Ранні твори*. – С.56, 57.

«У день жорстокого випробування Христос скаже: *«Йди, мій народе, ввійди до покоїв своїх, і свої двері замкни за собою, сховайся на хвилю малу, поки лютість перейде!»* (Ісаї 26:20). Що то за покої, де вони повинні сховатися? Це захист Христа і святих ангелів...

Я бачила, що святі залишили міста і селища і, об'єднавшись групами, жили в безлюдних місцях. Ангели забезпечували їх хлібом і водою, у той час як нечестиві страждали від голоду і спраги.

Вночі мені було показано вражаюче видіння. Здавалося, що відбувається великий збройний конфлікт. Вісник від Господа став переді мною і сказав: «Поклич своїх домашніх. Я виведу вас. Йди за мною». Він повів мене темним лісом, потім ми йшли через гірські ущелини. «Ось тут ви перебуватимете в безпеці», – сказав він. Потім до цього сховища було приведено й інших. Небесний вісник сказав: «Час скорботи підкрався, як злодій вночі. Господь попереджав вас про це».

Під час скорботи, саме перед приходом Христа, життя праведників буде збережене завдяки небесним ангелам, а порушники Закону Божого позбудуться їхнього захисту. Ангели не зможуть тоді захистити тих, хто знехтував хоча б одним з Божественних приписів». – *Маранафа*. – С.270.

Четвер

22 грудня

5. ВИЗВОЛЕННЯ!

а. Хто перебуватиме в безпеці під час гніву Божого? Ісаї 33:13-16; 52:9, 10.

13 Почуйте, далекі, що Я був зробив, і пізнайте, близькі, Мою силу! 14 Затривожились грішні в Сіоні, і трепет безбожних обняв... Хто з нас мешкатиме при жерущім огні? Хто з нас мешкати буде при вічному огнищі? 15 Хто ходить у правді й говорить правдиве, хто брідиться зиском насилля, хто долоні свої випорожнює, щоб хабара не тримати, хто ухо своє затикає, щоб не чути про кровопролиття, і зажмурює очі свої, щоб не бачити зла, 16 той перебуватиме на високостях, скельні твердині його недоступна оселя, його хліб буде даний йому, вода йому завжди запевнена! (Іс.33:13-16);

9 Радійте, співайте сумісно, о єрусалимські руїни, бо народа Свого Господь звеселив, викупив Єрусалима! 10 Господь обнажив на очах усіх народів святеся рамено Своє, і спасіння від нашого Бога побачать всі кінці землі! (Іс.52:9,10)

б. Яка подія викличе трепет і потрясе увесь світ, можливо, через те, що кожне око приблизно в один і той самий час побачить усе це?

Ісаї 11:4; 24:1-6, 19-22; Об'явлення 1:7. Що проголосять святі? Ісаї 25:9.

4 але буде судити убогих за правдою, і правосуддя чинитиме слушно сумирним землі. І вдарить Він землю жезлом Своїх уст, а віддихом губ Своїх смерть заподіє безбожному. (Іс.11:4);

1 Ось Господь нищить землю й пустошить її, й обертає поверхню її, а мешканців її розпорошує. 2 І стане священик як і народ, а пан немов раб, пані, як

невільниця її, продавець немов той покупець, боргувальник немов винуватець, віритель як довжник. 3 Земля буде дощенту зруйнована та пограбована вся, бо це слово Господь проказав, 4 засумує, зів'яне земля, ослабіє й зів'яне вселенна, ослаблють вельможі народу землі... 5 Й осквернилась земля під своїми мешканцями, бо переступили закони, постанову порушили, зламали вони заповіта відвічного... 6 Тому землю прокляття поїло, й одержали кару мешканці її, тому то згоріли мешканці землі, і небагато людей позосталося... 19 Земля поруйнована зовсім, земля поторощена, вся земля захиталась... 20 Захиталась земля, немов п'яний, і рухається, мов нічліжний курінь, і вчинився над нею тяжким її гріх, і впала вона, й більш не встане! 21 І станеться в день той, Господь навістить військо висоти на висоті, і земних царів на землі, 22 і будуть зібрані разом, мов в'язні до ями, й у в'язницю вони будуть замкнені, а по днях багатьох будуть навіщені! (Іс.24:1-6,19-22);

7 Ото Він із хмарами йде, і побачить Його кожне око, і ті, що Його прокололи були, і всі племена землі будуть плакати за Ним. Так, амінь! (Об.1:7);

9 І скажуть в той день: Це наш Бог, що на Нього ми мали надію і Він спас нас! Це Господь, що на Нього ми мали надію, тішмося ж ми та радіймо спасінням Його! (Іс.25:9)

«Бог вирішив визволити Свій народ опівночі... Темні, важкі хмари, сунучи, стикалися між собою. Але серед хмар залишався просвіт, звідки сяяла сліпуча слава і доносився голос Божий, подібний до шуму багатьох вод, котрий похитнув небо і землю. Стався сильний землетрус. Могили розкрилися, і ті, які померли у вірі при проголошенні вістки Третього ангела, котрі дотримувалися суботи, вийшли зі своїх похмурих могил прославленими, щоб почути заповіт миру, який Бог обіцяв укласти з тими, хто дотримувався Його Закону». – *Ранні твори*. – С.285.

«Незабаром на сході з'являється невеличка темна хмаринка, величиною в половину людської долоні. Вона оточує Спасителя і на відстані здається темною. Народ Божий знає, що це ознака появи Сина Людського. В урочистій тиші вони уважно спостерігають за тим, як вона наближається до землі, роблячись світлішою і прекраснішою, поки нарешті не перетворюється на велику білу хмару, в основі якої – слава, подібна до пожираючого вогню, і над нею – райдуга завіту. Ісус гряде, як могутній Переможець». – *Велика боротьба*. – С.640, 641.

«При Другому приході Христа нечестиві будуть знищені з лиця землі – вбиті духом уст Його і знищені славою Його. Христос візьме Свій народ у місто Боже, і земля залишиться без жителів. [Ісаї 24:1, 3, 5, 6 цитується]». – *Там саме*. – С.657.

ПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чому всі, котрі сіють сьогодні насіння правди, можуть робити це з радістю і впевненістю?
2. Яким буде результат того, що деякі будуть покликані засвідчити про свою віру?
3. Як ми можемо зараз готуватися до кризи, яка фактично настане під час скорботи?
4. Що станеться з нашою власністю, коли почнеться справжня криза?
5. Чому ми можемо бути вдячні Богові за те, що Він так детально описує нам майбутнє?

Проблиск вічності

«Бо ось Я створю нове небо та землю нову, і не згадаються речі колишні, і не прийдуть на серце!» (Ісаї 65:17).

«Це є вічна втрата, якщо ми придбаємо увесь світ з його славою і задоволеннями, але душу свою втратимо. Чого б нам не коштувало набуття Неба, воно все одно дістанеться нам дуже дешево». // Рев'ю енд Геральд, 18 березня 1875 року.

Додаткові матеріали для вивчення:

Велика боротьба. – С. 644-652, 658-678.

Неділя

25 грудня

1. ТІ, ЯКІ ПРАГНУТЬ ДО НЕБА

а. Якою буде славна нагорода тих небагатьох вірних Богові душ? Ісаї 26:1, 2.

1 Того дня заспівають у Юдинім краї пісню таку: У нас сильне місто! Він чинить спасіння за мури й примурки. 2 Відчиняйте ворота, і хай увійде люд праведний, хто вірність хоронить! (Іс. 26:1,2)

«Потім зазвучала срібна сурма Ісуса, і Він спустився на хмарі, оточений вогненними язиками. Він поглянув на могили сплячих святих, потім підняв очі і руки до неба і вигукнув: «Прокиньтесь! Прокиньтесь! Прокиньтесь, сплячі у земному поросі, і встаньте!» Після цього земля сильно затряслася, могили розкрилися, і мертві вийшли зодягнені в безсмертя... і в той самий момент ми всі змінилися і були підхоплені вгору назустріч Господу на повітрі.

Ми всі разом увійшли в хмару і протягом семи діб піднімалися в ній, поки не досягли скляного моря. Там Ісус узяв вінці і Своєю правицею надів їх на наші голови. Він дав нам золоті арфи і пальмові гілки перемоги. Всі 144000 святих вишикувалися на скляному морі правильним квадратом. У деяких вінці були дуже яскравими, а у інших – не настільки яскравими, на деяких вінцях було багато зірок, на деяких – мало, проте кожен був абсолютно задоволений своїм вінцем. І всі були зодягнені в білий одяг слави, подібний до мантії, що спадав від плечей до ніг. Ангели оточували нас, коли ми простували через скляне море до воріт міста. Ісус звів Свою могутню, славу праву, взявся за перлинні ворота, підвішені на блискучих петлях, відкрив їх і сказав нам: «Ви вибілили свій одяг у Моїй крові, непохитно стояли за Мою істину, тож увійдіть!» Ми всі увійшли всередину з відчуттям, що маємо повне право перебувати тут». – *Свідectва для церкви.* – Т.1. – С.60, 61.

2. У НАЙБЛИЖЧОМУ МАЙБУТНЬОМУ...

а. Порівняйте майбутнє нечестивих із благословенням праведних. *Ісаї 33:24; 34:1, 2. Що єдине нагадуватиме нам про цей світ гріха? Захарії 13:6.*

24 І не скаже мешканець Я хворий! І прощені будуть провини народу, що в ньому живе. (Іс.33:24);

1 Наблизьтеся, люди, щоб чути, народи ж, послухайте! Хай почує земля та все те, що на ній, вселенна й нащадки її! 2 Господній бо гнів на всі люди, а лютість на все їхнє військо: Він їх учинив за закляття, віддав їх на різь! (Іс.34:1,2);

6 А коли йому скаже хто: Що це за рани на твоїх руках? то відкаже: Побито мене в домі тих, хто кохає мене... (Зах.13:6)

«Зникають всі сліди прокляття... Залишиться тільки одне: наш Спаситель завжди носитиме на Собі сліди розп'яття. Його поранене чоло, бік, Його руки та ноги нагадуватимуть про жорстокі наслідки гріха... Його проколотий бік, звідки текла темно-червона кров, що примирила людину з Богом, – ось слава Спасителя, «укриття Його сили»... Ці знаки приниження – Його найвищі почесті; впродовж нескінченних століть вічності голгофські рани будуть прославляти Його і звіщати Його силу». – *Велика боротьба*. – С.674.

б. Якими гарними словами пророк Ісаїя описує славу надію всіх віків і як ми можемо передчувати це навіть зараз? *Ісаї 35:1-10.*

1 Звеселиться пустиня та пуща, і радітиме степ, і зацвіте, мов троянда, 2 розцвітаючи, буде цвісти та радіти, буде втіха також та співання, бо дана йому буде слава Лівану, пишнота Кармелу й Сарону, вони бачитимуть славу Господа, велич нашого Бога! 3 Зміцніть руки охлялі, і підкріпіть спотикливі коліна! 4 Скажіть тим, що вони боязливого серця: Будьте міцні, не лякайтесь! Ось ваш Бог, помста прийде, як Божа відплата, Він прийде й спасе вас! 5 Тоді то розплющатся очі сліпим і відчиняться вуха глухим, 6 Тоді буде скакати кривий, немов олень, і буде співати безмовний язик, бо води в пустині заб'ють джерелом, і потоки в степу! 7 І місце сухе стане ставом, а спрагнений край збірником вод джерельних; леговище шакалів, в яким спочивали, стане місцем тростини й папірусу. 8 І буде там бита дорога та путь, і будуть її називати: дорога свята, не ходитиме нею нечистий, і вона буде належати народові його; не заблудить також нерозумний, як буде тією дорогою йти. 9 Не буде там лева, і дика звірина не піде на неї, не знайдеться там, а будуть ходити лиш викуплені. 10 І Господні викупленці вернуться та до Сіону зо співом увійдуть, і радість довічна на їхній голові! Веселість та радість осягнуть вони, а журба та зідхання втечуть! (Іс.35:1-10)

«Кожному, хто без останку віддає себе Господу на служіння, дарується сила для досягнення незмірних результатів. Для таких Бог учинить велике. Він працюватиме над розумом людей таким чином, що навіть у цьому світі в їхньому житті стане видимим виконання обітниці про майбутню славу. [Ісаї 35:1-10 цитується]. – *Служіння зцілення*. – С.160.

«У нашому земному житті, хоча і зіпсованому гріхом, ми можемо знайти ве-

личезну радість і найвищу освіту в служінні іншим. І в майбутньому царстві, не будучи скуті рамками грішного єства, ми знайдемо найбільшу радість і найвищу освіту в служінні, свідкуючи і при цьому по-новому дізнаючись про «багатство слави цієї таємниці... вона Христос у вас, надія слави!» (До колосян 1:27)». – Виховання. – С.309.

в. Що повинно бути нашою головною метою, коли ми плануємо наше майбутнє? Ісаї 65:17-19; Об'явлення 21:1; До євреїв 11:8, 10, 13-16.

17 Бо ось Я створю нове небо та землю нову, і не згадаються речі колишні, і не придуть на серце! 18 Тож навіки радійте та тіштеся тим, що творю Я, бо ось Я створю Єрусалима на радість, а народа його на веселість! 19 І буду Я Єрусалимом радіти, і втішатися буду народом Своїм, і не почується в ньому вже голос плачу й голос зойку! (Іс.65:17-19);

1 І бачив я небо нове й нову землю, перше бо небо та перша земля проминули, і моря вже не було. (Об.21:1);

8 Вірою Авраам, покликаний на місце, яке мав прийняти в спадщину, послушався та й пішов, не відаючи, куди йде. 10 бо чекав він міста, що має підвалини, що Бог його будівничий та творець. 13 Усі вони повмирили за вірою, не одержавши обітниць, але здалека бачили їх, і повітали, і вірували в них, та визнавали, що вони на землі чужаниці й приходьки. 14 Бо ті, що говорять таке, виявляють, що шукають батьківщини. 15 І коли б вони пам'ятали ту, що вийшли з неї, то мали б були час повернутись. 16 Та бажають вони тепер кращої, цєбто небесної, тому й Бог не соромиться їх, щоб звати Себе їхнім Богом, бо Він приготував їм місто. (Євр.11:8,10,13-16)

Вівторок

27 грудня

3. НАРЕШТІ МИР ТА СПОКІЙ!

а. Як Ісаїя описав нове небо і нову землю? Ісаї 32:18; 60:18-22.

18 І осяде народ мій у мешканні спокійнім, і в безпечних місцях, і в спокійних місцях відпочинку. (Іс.32:18);

18 В твоїм краї не буде вже чути насилля, руїна й спустошення в межах твоїх, і назвеш свої мури спасінням, а брами свої похвалою! 19 Удень сонце не буде тобі вже за світло, і не буде світити тобі місяць за сяйво, бо буде тобі вічним світлом Господь, а твій Бог за окрасу твою! 20 Не зайде вже сонце твоє, і місяць твій вже не сховається, бо буде тобі вічним світлом Господь, і дні жалоби твоєї покінчатся! 21 А народ твій усі справедливі вони, землю впадкують навіки, парость Моїх саджанців, чин Моїх рук на прославлення! 22 Цей малий стане тисячею, і наймолодший народом міцним! Я, Господь, цього часу оце приспішу! (Іс.60:18-22)

«Побоючись, щоб майбутня спадщина спасених не здавалася занадто матеріальною, багато хто намагався дати символічне тлумачення тим істинам, які дають змогу нам дивитися на майбутню батьківщину як на свою домівку. Христос запевнив Своїх учнів, що Він іде, аби приготувати оселі для них у домі Отця. Хто

приймає вчення Божого Слова, не залишиться у повному незнанні про небесну домівку... [1 до коринтян 2:9 цитується]. Людська мова неспроможна описати нагороду праведних. Це зможуть зробити тільки ті, хто побачить її. Жоден людський розум не може збагнути славу Божого раю». – *Велика боротьба*. – С.674, 675.

б. Як Ісаїя описує мирну атмосферу на новій землі? *Ісаї 11:6, 7, 9; 65:25*. Чому ми повинні прагнути підготувати себе і свої сім'ї до подібної атмосфери, наскільки це можливо, саме тут і зараз? *Ісаї 32:17*.

6 І замешкає вовк із вівцею, і буде лежати пантера з козлям, і будуть разом телятко й левчук, та теля відгодоване, а дитина мала їх водитиме! 7 А корова й ведмідь будуть пастися разом, разом будуть лежати їхні діти, і лев буде їсти соломку, немов та худоба! 9 не вчинять лихого та шкоди не зроблять на всій святій Моїй горі, бо земля буде повна пізнання Господнього так, як море вода покриває! (Іс.11:6,7,9);

25 Вовк та вівця будуть пастися разом, і лев буде їсти соломку, немов та худоба, а гадові хлібом його буде порох!... Вони не чинитимуть зла й вигубляти не будуть на всій святій Моїй горі, говорить Господь. (Іс.65:25);

17 І буде роботою істини мир, а працею правди спокійність й безпека навіки. (Іс.32:17)

«Господь знову і знову радить Своєму народові залишати міста та оселятися у сільській місцевості, де вони могли б займатися власним господарством, бо в майбутньому проблема купівлі й продажу стане вельми серйозною. Сьогодні ми повинні прислухатися до поради, яка знову і знову дається нам. Залишайте міста і оселяйтесь у сільських районах, де будинки знаходяться далеко один від одного і де ви будете вільні від посягання ворогів». – *Християнська родина*. – С.141.

«Вістка, яку я маю для вас, полягає в тому, щоб ви і ваші сім'ї покинули міста.

Настав час – Бог це відкриває – виїжджати сім'ями із міст. Дітей необхідно перевезти у сільську місцевість. Нехай батьки підшукають відповідне місце, наскільки дозволяє їхній достаток...

Перш ніж страхітлива кара прийде на мешканців землі, Господь закликає усіх справжніх ізраїльтян приготуватися до цієї події. Батькам Він посилає заклик-застереження: зберіть дітей по своїх домівках; відокремте їх від тих, які зневажають Божі Заповіді, навчають злого і чинять зло. Залишайте великі міста якнайшвидше!

Батьки можуть придбати невеликі будинки у сільській місцевості разом із землею, на якій посадять фруктові дерева, вирощуватимуть овочі й фрукти... Бог допоможе Своєму народові знайти такі оселі за межами міста». – *Там саме*. – С.139, 140.

4. РЕАЛЬНЕ МІСЦЕ ДЛЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

а. Опишіть деякі види діяльності, якими займатимуться люди на новій землі. *Ісаї 65:21, 22*. Поясніть, як ми повинні сьогодні насолоджуватися передчуттям цього.

21 І доми побудують, і мешкати будуть, і засадять вони виноградники, і будуть їхній плід споживати. 22 Не будуть вони будувати, щоб інший сидів, не будуть садити, щоб інший спожив, дні бо народу Мого як дні дерева, і вибранці Мої зуживатимуть чин Своїх рук! (*Іс.65:21,22*)

«Тобі необхідно скласти з себе тягар турбот і тривог та знайти таке відокремлене місце в сільській місцевості, де немає згубного впливу, розтлінних звичаїв молоді.

Звичайно, в селі ти не звільнилася б повністю від всіх дратівливих факторів, але там ти змогла б уникнути великого зла і відгородитися від потоку спокус, що загрожує захлеснути розум твоїх дітей...

Життя в сільській місцевості вплинуло б на дітей дуже благотворно, активна діяльність на свіжому повітрі сприяла б їхньому фізичному і розумовому оздоровленню. Їм необхідно обробляти город, оскільки це одночасно і захоплююче, і корисне заняття. Догляд за рослинами та квітами удосконалює смак і образ думок, а знайомство з вельми доцільними і прекрасними Божими творіннями очищає і облагороджує розум, направляючи думки до Творця і Господа всього існуючого». – *Свідощтва для церкви. – Т.4. – С.136.*

«Гори і пагорби змінюються, земля розпадається, мов одіж, але Боже благословення, що приготувало трапезу для Його народу в пустелі, ніколи не вичерпається». – *Служіння цілення. – С.200.*

«Багато хто не хоче заробляти собі на хліб «у поті свого лиця» і відмовляються обробляти землю. Але земля має благословення в своїх надрах для тих, які мають мужність, волю і наполегливість, щоб збирати її скарби. Батьки і матері, які мають ділянку землі і затишний будинок, – це королі і королєви». – *Основи християнського виховання. – С.326, 327.*

б. Що ще можна сказати про нову землю? *Ісаї 64:4*.

4 І відвіку не чули, до ушей не доходило, око не бачило Бога, крім Тебе, Який би зробив так тому, хто надію на Нього кладе! (*Іс.64:4*)

«Коли завіса підніметься і наші очі побачать світ краси, відблиски якого ми ледь-ледь помічаємо, коли розглядаємо славу небес через телескоп, коли згубний вплив гріха зникне і вся земля постане в «красі Господа нашого і Бога», – які можливості відкриються для нашого пізнання!» – *Виховання. – С.303.*

«Там буде така музика, така пісня, яку не чуло жодне смертне вухо і не уявляв жоден смертний розум, але яка лише частково відкривалася в Божих видіннях!» – *Там саме. – С.307.*

5. КІНЦЕВИЙ ЦЕНТР

а. Як сила і любов Бога проявляться на новій землі? *До ефесян 3:17, 20.*

17 щоб Христос через віру замешкав у ваших серцях, щоб ви, закорінені й основані в любові, 20 А Тому, Хто може зробити значно більш над усе, чого просимо або думаємо, силою, що діє в нас (Еф.3:17,20)

«[На новій землі] любов і прихильність, які Сам Бог насадив в душі людини, будуть виявлені якнайкраще і отримають подальший розквіт...

Там будуть розвиватися всі здібності, зростатиме кожний хист і талант. Надбання знань не буде втомлювати мозок і виснажувати тіло. Там буде можливість для здійснення грандіозних задумів досягнення найвищих цілей, реалізації найбагатородніших прагнень, та все ж будуть з'являтися нові вершини для сходження, нові чудеса, які викликатимуть подив і захоплення, нові об'єкти дослідження, котрі потребуватимуть усіх сил розуму, душі й тіла». – *Велика боротьба*. – С.677.

б. Яке велике благословення отримають викуплені? *Ісаї 66:22, 23.* Як ми можемо готуватися до цього вже зараз?

22 Бо як небо нове та нова та земля, що вчиню, стануть перед обличчям Моїм, говорить Господь, так стоятимуть ваші нащадки та ваше ім'я! 23 І станеться, кожного новомісяччя в часі його, і щосуботи за часу її кожне тіло приходитиме, щоб вклонятися перед обличчям Моїм, говорить Господь. (Іс.66:22,23)

«Роки вічності принесуть спасенним багате та глибоке пізнання Бога і Христа. У міру збільшення пізнання будуть зміцнюватися любов, благоговіння і щастя. Чим глибше люди пізнаватимуть Бога, тим більше будуть захоплюватись Його характером». – *Там саме*. – С.678.

«Вже давно пора присвятити ті кілька дорожочітних годин нашого випробування, що залишилися, на те, щоб випрати одяг свого характеру і вибілити його в Крові Агнця, щоб ми могли опинитися серед спасених, зодягнених в білий одяг, які перебувають біля великого білого престолу». – *Щоб мені пізнати Його*. – С.65.

П'ятниця

ПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Звідки ми знаємо, що всі викуплені будуть задоволені своєю нагородою?
2. Яким чином ми можемо насолодитися радіщами неба сьогодні?
3. Навіщо переїжджати в сільську місцевість, якщо під час великої кризи ми зможемо покладатися тільки на Бога?
4. Як і чому нова земля буде краща, ніж стара?
5. Оскільки зростатиме наше пізнання Бога, то яким буде результат?

У продажу!

У книзі «Спасенные только благодатью» розкривається правда про те, що ми можемо бути прийняті Богом тільки через Його улюбленого Сина. Підкреслюється також важливість добрих справ, але не як засобу виправдання, а як результат виправдання. Тому ніхто не може представляти свої добрі справи як заслугу для спасіння своєї душі. Вони не є нашою заслугою, вони – результат віри, – дара Божого.

«Ворог людини і Бога не бажає, щоб ця істина [виправдання вірою] була чітко представлена, тому що знає: якщо народ прийме її в усій повноті, то його сила буде знищена». // *Рев'ю енд Геральд, 3 вересня 1889 года.*

«Ніхто не говорить, що ми зможемо знайти досконалість у будь-яких людських дослідженнях, але я знаю, що наші церкви вмирають через те, що в них недостатньо чітко проповідується істина про праведність через віру у Христа та подібні їй істини». – *Служителі Євангелія. – С.301*

***Для широкого кола читачів.
Запитуйте у служителів місцевих громад***

Пожертвування першої суботи

Тихий океан

Прінс-Джордж

Канада

Едмонтон

Ванкувер

Вікторія

Олімпія

**1 жовтня
для Ванкувера,
Канада**

**5 листопада
для місіонерських
полів**

Мексика

Карибське море

Гватемала

Гондурас

Нікарагуа

**3 грудня
для відділу освіти
Центральноамериканської
Унії**

Тихий океан